

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 34

*6-19 Şubat 2009 *Fiyatı: 1.50 TL *ISSN: 1307-878X

15 Şubat Pazar günü İstanbul Kadıköy'de yapılacak olan "İşsizliğe ve Yoksulluğa Hayır" mitinginde Partizan ve DDSB pankartları arkasında buluşalım!

Sahtekarların maskesini düşürelim

✓ Davos'un sözde kahramanı!

Emperyalistlerin, özellikle Ortadoğu politikalarında yeni görevler biçtiği TC'nin Başbakanı R. T. Erdoğan, Davos'ta Şimon Peres'e yönelik bildiğimiz üslubuyla "Siz katletmeyi iyi bilirsiniz", "Sesinizin yüksek çıkması suçluluk psikolojisindedir" vb. söylemleriyle "kahraman" muamelesi görmüştür. Ancak sahte kahraman Erdoğan, bu çıkışının hemen ardından öfkesinin Peres'e değil, panel yöneticisine olduğunu ifade ederek, çok çabuk pes etmiştir. Dünya halkları bu tür sahte kahramanlara çokça tanık olmuş ve eninde sonunda gerçek kahramanın kendi örgütlü güçleri olduğunu görmüştür.

✓ Ülkede seri katil!

Sömürücü egemen sınıfların temsilcisi Erdoğan'ın bu çıkışının sahtekarlığı, ikiyezlülüğü iki hükümeti süresince gerçekleştirdiği icraatlarıyla sabittir oysa. Diyarbakır'da "kadın, çocuk demeden" katliam emri veren Erdoğan'ın kendisi de öldürmeyi çok iyi bilmektedir ve önüne gelen işçi, emekçi, yoksul halktan birçok insan onun öfke dolu bağırışlarından nasibini defalarca almıştır. Erdoğan'ın sesi de emekçi halka karşı gayet gür çıkmaktadır ve kendi tespitiyle suçluluk psikolojisini ele vermektedir. Ancak, onun yüzündeki maskeyi atacak olan, gerçek yüzünü gösterecek olan da yine halk kitleleri olacaktır.

Gazze kadınları

Islah Jad ile söyleşi

"Gazze'deki Filistinli kadınlar tüm anlamlarda mahvedildi. Televizyon ekranlarında gördüğümüz, çok sevdiğimiz evlatlarının tabutları üzerinde gözyaşı döken kadınlar... Gazze'deki kadınların 27 Aralık'ta savaşın başlamasından beri suları yok, elektrikleri, yiyecekleri, ilaçları, yakıtları veya sığınakları yok. Kadınlar ailelerine su, odun, yiyecek ve sığınacak yer sağlamak zorundalar. Birçok kadın evlerinin molozları içinde gizlenen çocuklarını bulmak için kazı yaparken görülüyor. İki anne öldürüldü ve küçük yaşta çocukları evlerine Kızıl Haç gelene kadar 4 gün boyunca susuz ve yiyeceksiz annelerinin ölü bedenlerinin başından ayrılmadılar.

Bütün aileler İsrail ağır silahları tarafından havadan, denizden ve karadan vurulmakta. Samouni ailesinin örneği sadece bir olay. Samouni ailesi, Gazze'nin dış mahallerindeki tarımsal arazide çalışmaktalar –büyük ve geniş bir aileler. İsrail ordusu geçen hafta aileye tek bir evde kalmalarını emretti. 160'dan fazlası bir araya toplandı ve hepsi bir eve yerleşir yerleşmez, ordu ateş açarak 30 kişiyi oracıkta öldürdü; çoğu kadın ve çocuktu." □ Sayfa 12

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi, direniş bölgesi olma yolunda...

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi bugünlerde gerçekleşen işçi direnişleri ile gündemde. Geniş bir alan üzerine kurulu olan bölge, hızla "direniş bölgesi" olmaya doğru gidiyor. Son dönemde ortaya çıkan en kapsamlı direnişlerden biri hiç kuşkusuz, Sinter işçilerinin direnişi. Sinter işçileri direnişlerini kısa sürede ülke kamuoyunun gündemine oturtmayı başardılar ve destek giderek büyüdü. Bu desteğin ürünlerinden biri de, 28 Ocak'ta gerçekleştirilen, "Sinter İşçileri ile Dayanışma Gecesi" oldu. Direnişin devam ettiği günlerde işçilerin sürece dair görüşlerini almak üzere yanlarındaydık. □ Sayfa 4

Kaç bin yara kabuk bağladı ki?

HER sokağında ayrı bir yaranın hissedildiği, halk tarafından adına "Korku Cumhuriyeti" JITEM'in ise "Şırnak Cumhuriyeti" dediği topraklar saklamak zorunda kaldıklarını taşıyamıyor artık.

Ersöz'ün Ergenekon operasyonunda yakalanmasıyla özellikle '90'lı yıllarda yapılan katliamların yeniden tartışılmaya başlandığı Şırnak'ta, o dönem kent merkezinin top atışıyla viraneye dönmüş, yaralıları taşımak, ölülerini gömmek için geceleri uyumamaya çalışan insanlar sığınaklarda yaşamını sürdürmeye başlamıştı.

'92 Newroz kutlamasında Cizre'de aralarında bir gazetecinin de bulunduğu 57 insan, tanklı toplu katliam saldırısında parçalanmıştı. 18 kişilik aileden 9 kişinin yaşamayı başardığı saldırılar, muazam direnişler de yaratmıştı. Direnişler yeni saldırıları geliştirdi, artan saldırılar yeni ve daha güçlü serhildanları doğurdu.

Döngü 2000'li yıllara kadar devam etti. Halkın direnişi karşısında denediği tüm politikaların işlevsizleştiğini gören faşist TC devleti, 2000'li yıllara geldiğinde kanlı saldırılarında çıtayı geriye düşürmeye başladı. □ Sayfa 6

X Sözleşme yoksa üretim de yok!

Kriz bahanesi ile işten atılmalar ve hak gaspları yoğun bir şekilde yaşanırken deri işçileri TIS süreci öncesi patronları uyarmak için bir eylem gerçekleştirdi. Deri işçileri 21 Ocak'ta Tuzla Organize Sanayi Bölgesi içinde yaptıkları eylemde "Sözleşme yoksa üretim de yok" dediler. □ Sayfa 4

X DDSB Programını tartışıyor

Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik, Nisan ayında gerçekleştirmeyi hedeflediği Kurultay öncesinde programını tartışıyor. 30 Ocak günü başlayan ve üç gün süren toplantıya değişik illerden DDSB'liler katılım gösterdi. □ Sayfa 5

X Resmi

Kürtçeden inciler...

TRT 6'nın her programında, dublajlı filmlerinde Kürt dili yanlış kullanıldığı gibi yapılan programlarda kullanılan dil ağırlıklı olarak Türkçe-Kürtçe karışımı bir hal alıyor. Haberlerden sonra sunulan hava durumunda şehirlerin tümünün ismi Türkçe. TRT'nin internet sitesi 32 dilde yayın yaparken bu diller arasında Kürtçe yok. Aynı sitede kanalın yayın akışı yarı Türkçe, yarı Kürtçe. □ Sayfa 6

X Enternasyonal: Yunanistan köylü eylemleri

Yunanistan'da binlerce traktör ve tarım aletiyle, Türkiye sınırından Girit Adası'na kadar yollarda kurulan barikatlarla, beklentileri aşan kitlesellikle, tüm ülke geneline yayılması ve mücadele kararlılığı ile gerçekleştirilen köylü eylemleri, '96 yılındaki büyük köylü hareketini anımsatmakta. Bugünü dünden farklı kılan tek şey ise traktörlerin üzerinde gençlerin olmasıdır. '96 yılında yol kapatma eylemlerinde olan babalarının yerine şimdi aynı taleplerle çocukları geçmiş durumda. Tarımın yaşayabilmesi için, küçük üreticiliği yok eden politikanın alışağı edilmesi için. □ Sayfa 10

İşçi-köylü'den

Egemenlerin her türlü teşhirini yapalım □ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Jitemcinin şakağından Davos şovuna devletin resmi □ Sayfa 3

Emekçinin gündemi

Güçlü bir DDSB için; güçlü bir anlayış ve eylem birliği yaratalım! □ Sayfa 4

Pusula

Devrimci çalışma ve görevlerimize dair bazı notlar □ Sayfa 11

Evrensel Bakış

Kılıçlar çekilde, saflar netleşti! □ Sayfa 13

Sınırlı bir yaşamı, SİNIRSIZ BİR DAVAYA ADAYANLARA...

ONLARIN bedenleri, yaşamı anlamlı kılma adına, iyi, doğru, güzel, adalet, erdem, özgürlük gibi kavramları yaratma ve yaşatma adına toprağa düşmüş; ama toprağa düşen hiçbir can kaybolmamış, aksine tohum olmuş ve topraktan filiz filiz büyüyerek milyonlarca canı bağrında taşımıştır.

ONLAR, özgürlüğe ve bağımsızlığa ancak bedeller ödenerek varılacağını bilen, büyük bir devrimci cüret ve inançla yaşamlarını devrime armağan etmiş kişiler olarak; geleceği biçimlendirme sanatı uğruna yaşamlarını feda eden ustalar, yapımcılar olduklarından en çok saygı ve sevgiyi de hak edenlerimize.

HER sınıf savaşımının sayısız şehitleri vardır. Bu, devrime giden yolun değişmez yasalarından biridir. Özgürlük uğruna savaşmadan, hiçbir ideal, gerçekliğe kavuşamaz, bir düş olmaktan öteye gidemez. Özgürlük ve bağımsızlık, vazgeçilmez bir düşündür ve buna varmanın düşüncesi ezilenlerin vazgeçilmez tutkusu olmuştur. Ancak, bu düşün gerçeklik kazanması da bedel ödemekten, mücadelede bir damla olanları güneşe uğurlamak-tan geçiyor.

PROLETARYA Partisi'nin şehitleri de,

Malatya

Ocak ayının son haftası olan Parti ve Devrim Şehitleri Haftası Malatya'da bir etkinlikte anıldı. Komünizm ve devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan etkinlikte şehitleri anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşmada onları anmanın onların devrettiği bayrağı daha yükseklerle çıkarmakla mümkün olacağı vurgulandı. Şehitlerin halka, devrime ve partiye bağlılıkları anlatıldı. Ayrıca **Muharrem Yigitsoy** ve **Akner Çağlar**'ı tanıyan bir arkadaşımız bizlere onları anlattı. Ayrıca etkinlikte şiir okunmasının bir sinevizyon gösteriminin ardından etkinlik sona erdirildi.

Şehitler İsviçre'de coşkuyla anıldı...

25 OCAK 2009 tarihinde İsviçre'nin Basel şehrinde 150'yi aşkın bir kitlenin katılımıyla devrim ve komünizm şehitleri anıldı. Anma etkinliği saygı duruşuyla başladı. Ardından bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Program Zurich Gençlik ve Kültürevi bünyesinde faaliyet yürüten **Mavi Yol Şiir Grubu**'nun şiirleri ile devam etti. Ardından güne ilişkin Partizan adına bir konuşma yapıldı.

ANMAYA MLKP de mesaj gönderdi. Program Zurich Derneği'nde faaliyet yürüten saz ekibinin kısa müzik dinletisi ile son verildi. **(İsviçre Partizan okurları)**

devrimin teori ve pratiğindeki birer yapıtaşdır. Onlar enternasyonal proletaryanın kurtuluş bayrağını daha yükseklerle çıkartmak görevini yüklenmişler ve "hiçbir özgürlük, uğruna savaşılmaksızın kazanılmamıştır" diyerek kızıl birer meşale olup yolumuzu aydınlatmışlar.

BİZLER karamsarlık içinde umudun, yıkım içinde yaşamın, savaşçı kazanma-

Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim olacak

ADANA YDG olarak 25 Ocak 2009 Pazartesi günü devrim ve komünizm şehitlerini anma etkinliği düzenledik.

Adana İHD'nin de desteğiyle İHD binasında etkinliğimizi gerçekleştirdik. Etkinliğimiz saat 13.00'te açılış konuşması ile başladı. Ardından saygı duruşuyla birlikte şiir dinletisi yapıldı. Ümit San yoldaşımızın babasının

şiiirinin ardından PŞTA tarafından hazırlanan sinevizyonu hep birlikte izledik. Tiyatro ve müzik dinletisinin ardından etkinliğimizi sonlandırdık. **(Adana YDG)**

nın, bilme ve yapmanın, gelişim ve ilerlemenin, adım adım yükselmenin, çözüm ve irade gücünün adı olan şehitlerimizi anmak için, "Parti ve Devrim Şehitleri Haftası" olarak ilan edilen Ocak ayının son haftasında, **25 Ocak Pazar** günü **Partizan**, **PŞTA** ve **YDG** olarak saat 13.00'te Sangazi'de toplanarak sloganlar-

Çabamız onlara layık olabilmektir

PARTİ ve devrim şehitlerini anma haftası vesilesiyle bazı eylemler yapan TKP/ML militanları bir açıklama yaparak şehitleri anmanın günümüz koşullarında mücadeleyi büyütme olduğunu altını çizdiler.

AÇIKLAMAYA göre militanlar ilk olarak 13 Ocak'ta Bayramtepe ve Şahintepe'de eylemler gerçekleştirdi. Bayramtepe'de "**Selam olsun Demokratik Halk Devrimi yolunda düşenlere**", "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür", "**Biji TKP/ML**", "**Yaşasın partimiz TKP/ML**", "Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı" yazılımları yapıldı.

14 OCAK tarihinde ise Şahintepe'de "**Demokratik Halk Devrimi yolunda TKP/ML saflarına**", "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür", "**Yaşasın partimiz TKP/ML**" sloganları duvarları süsledi.

22 OCAK sabahı da Mahmut Şevket Zırf İlköğretim Okulu durağının karşısına "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür TKP/ML" yazılı pankart asıldı. Saat 9.00'a kadar asılı kalan pankartı emekçi halkımız ilgiyle karşıladı.

AÇIKLAMADA militanlar "tüm çabamız partimize, yoldaşlarımıza, şehitlerimize layık olabilmektir. Onlara layık olmak da Partimizi ve devrim mücadelesini daha ileri noktalara taşımaktan geçer" dediler.

la mezarlığa kadar yürüdük. Mezarlıkta Mehmet Demirdağ yoldaşın mezarının başında toplandık. Partizan, PŞTA ve YDG adına yapılan konuşmalar ve Sincan F Tipi Hapishanesi'nden tutsak Partizanların göndermiş olduğu selamlamanın ardından bir yoldaşımızın Yel Dağı Şehitleriyle ilgili bir şiirinden sonra Parti Andyala birlikte anmayı bitirdik.

(Partizan, PŞTA, YDG)

Emekçiler "krize, yoksulluğa ve zamlara hayır" dedi

KOCAELİ

KOCAELİ Emek ve Demokrasi Platformu tarafından, 25 Ocak'ta Kocaeli'de bir miting düzenlendi. Kocaeli halkının da yoğun katılım sağladığı mitingde, kitle hep bir ağızdan "**Krize, yoksulluğa, AKP'nin zamlarına, Ortadoğu'da yaşanan savaşa ve işten çıkartmalara hayır**" dedi.

MITING kitlenin Merkez Bankası önünde toplanarak, slogan ve alkışlarla Perşembe Pazarı'na kadar gerçekleştirdiği yürüyüşle başladı. Polis eylem alanına yoğun yığınak yaptığı gözlenirken, mitinge katılan bazı grupların polis noktasında üstünü aratmak istemesi üzerine kısa süreli bir arbede yaşandı. Arbede, Tıp Komitesi'nin araya girmesi ile sona erdi.

KITLENİN alkış ve sloganlarla miting alanına girmesiyle başlayan programda, açılış konuşmasını platform adına **KESK** düzenleme sözcüsü ve **SES Kocaeli Şube Başkanı Hüseyin Gülşev** yaptı.

ARDINDAN, **Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu** da söz alarak, krize ve krizin işçi-emekçiler üzerindeki yıkımına değinen bir konuşma yaptı. **(Kartal)**

ANKARA

* DİKMEN halkı zamlara ve krizin faturasının emekçi yoksul halka çıkarılmasını protesto etmek için yürüdü. Dikmenliler 9 Ocak tarihinde saat 14.00 sıralarında Sokullu son durakta buluşarak IMF güdümlü neo-liberal politikalara, zamlara ve işten atmalara karşı yürüdü.

ra ve işten atmalara karşı yürüdü.

YAPILAN basın açıklamasında krize ve yoksulluğa karşı emekçilerin talepleri dile getirildi.

* 30 OCAK Cuma günü **Partizan**, **Alinteri**, **BDSP**, **DHF**, **ESP** ve **Odak** tarafından Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması yapılarak halkımız krize karşı örgütlü mücadeleye, emeğine ve geleceğine sahip çıkmaya çağırıldı.

"**KRİZİN faturasını ödemeyelim, örgütlü mücadeleyi yükseltelim**" yazılı pankartın açıldığı açıklamada; "Tüm işçileri ve emekçileri bir kez daha gerçek anlamda bir kurtuluş için emperyalist-kapitalist saldırganlığa karşı mücadeleye çağırıyoruz" denildi.

ÜLKENİN dört bir tarafında yaşanan işçi direnişleri ve fabrika işgallerinde değinilen açıklamada işçi sınıfının ve tüm emekçilerin yalnız olmadığı ve haklı mücadelelerinde kararlı olmaları gerektiğine değinildi.

BURSA

BURSA'NIN Kestel ilçesinde Eğitim-Sen üyeleri "**İşsizliğe, yoksulluğa ve zamlara karşı emekçilerin de söyleyecek sözleri var**" diyerek ilçe meydanına yürüdü. Kestel Aile Çay Bahçesi'nin önünde toplanan işçi ve emekçiler, sloganlarla ilçe meydanına doğru yürüyüşe geçti. Meydanda Eğitim-Sen ilçe temsilcisi **Yüksel Hoş** bir açıklama yaptı.

ADANA

ADANA'DA 24 Ocak Pazar günü gerçekleştirilen mitingde, yaşanan krize ve işten atmalara, işsizliğe, yoksulluğa, özelleştirme politikalarına karşı birarada olma çağrısı yapıldı. Mitingde Filistin'de yaşanan katliamlara karşı barışın ve emeğin birleşik mücadelesini yükseltmek gerektiğine de değinildi. Mitinge bizler "**Emperyalizmin askeri, YÖK'ün öğrencisi, patron ağasının kölesi olmaya-**

çağız" pankartımızla YDG olarak katıldık. Mimar Sinan'dan başlayıp İstasyon

Meydanı'na kadar yüründü ve sendika temsilcileri konuşmalar yaptı.

(Adana İK okurları)

LÜLEBURGAZ

LÜLEBURGAZ Emek Platformu tarafından 25 Ocak'ta düzenlenen mitingde ekonomik sorunları en ağır biçimde hissedilen işçi, kamu emekçisi, emekli, köylü kesimleri krize karşı hep bir ağızdan haykırarak krizin bedelini ödemeyeceklerini ifade ettiler. Miting öncesi hükümet binası önüne toplanan **Petrol-İş**, **Kristal-İş**, **Eğitim-Sen**, **Tes-İş**, **Genel-İş**, **Tüm Bel-Sen**, **Emekli-Sen** ve **Tüm Köy-Sen**'in yanı sıra siyasi partiler ve Trakya Üniversitesi öğrencileri, Tekstil İşçileri Derneği, Partizan ve çeşitli kitle örgütlerinden oluşan yaklaşık 3 bin civarındaki topluluk düzenli kortejler oluşturarak mitingin yapılacağı Kongre Meydanı'na aktı.

Mitingde DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi**, Kristal-İş Genel Başkanı **Bilal Çetintaş**, Tüm Köy-Sen Genel Başkanı **Şevki Konur** söz aldılar. Tüm Köy-Sen pankartı altında katılan üretici köylüler ise ayıçığı saplarından yaptıkları dövizlerle yürüyerek "**Mazot-gübre destekleri verilsin**", "IMF'ye kuzu, köylüye Kasımpaşalı", "**Temiz Erge- ne istiyoruz**", "Köyümüzü çöplük istemiyoruz", "**Üreten biz, yöneten de biz olacağız**" sloganlarıyla alana girdiler.

(Lüleburgaz İK okurları)

İşçi-köylü'den

Egemenlerin her yönlü teşhirini yapalım

İçinde geçtiğimiz sürecin en dikkat çekici özelliklerinden biri de, egemen sınıf klikleri arasında süren iktidar çatışmasından dolayı, sistemin ve dönem sözcülerinin açığa çıkan kirliliği yüzleri ve icraatlarıdır. Yani, hırsızlıkları ve yolsuzlukları eşliğinde "**Türk'ün, Türk'ten başka dostu yoktur**" ırkçı-şoven söylemleridir. Bunun en somut örneği, bir süre önce bazı AKP milletvekillerinin gündemi işgal eden açıklamalarıdır. Bu açıklamalar yalnız bu zatların değil, özünde temsil ettikleri sınıfların, başka bir deyişle devletin resmi düşünceleridir. Hükümetin ve "muhafefet" partilerinin bu olaylar karşısındaki tutumu da tam bir ikiye bölünmüşlüktür. Öyle ki, halka karşı yürütülen bu saldırıları dahi kendi "iktidarını" pekiştirmenin bir aracı haline getirmeye çalışmaktadırlar. Her fırsatta mağdur edebiyatı yaparak, geniş kitleleri aldatma çabasını sürdürmektedirler. Bunun son örneği de Davos Zirvesi'nde Başbakan R. T. Erdoğan'ın İsrail Cumhurbaşkanı ile yürüttüğü "tartışma" ve salonu terk etmesidir.

Kısa bir süre öncesine kadar ekonomik kriz vb. etmenlerle birlikte sıkışmış bir görüntü çizen ancak bu tür ikiye bölünmüş çıkışlarla prestijini yenilemeye çalışan AKP'nin bu gerçekliğini geniş kitlelere göstermenin araçlarından biri de yaklaşan **yerel seçimlerdir**. Burada doğru tutum AKP dahil tüm burjuva partilerin sırf niteliğini ortaya koymaktır. Onları teşhir ederek, geniş yığınları aldatma projelerini boşa çıkarmak önemlidir. Yerel seçimler bu burjuva partilerin somut icraatlarıyla birlikte teşhir etmek için bize fırsatlar sunmaktadır. Açık ve anlaşılır bir dille teşhir faaliyetlerimize bu süreçlerde daha bir hız vermeliyiz.

Bu çalışma içinde önemli argümanlardan biri de kriz olmak durumundadır. Krizin yaratıcısı olan emperyalist-kapitalist sistemin önde gelen temsilcileri, işbirlikçileri ve kimi uşakların devlet ve hükümet başkanları krize "çözüm" amaçlı birçok toplantı yapmaktadırlar. Ancak toplanan bu haydutlar, yeni toplantıların düzenlenmesi dışında ortaya somut bir sonuç çıkaramamaktadırlar. Nitekim, bu toplantılara katılan Erdoğan da "**kriz bizi teğet geçer**" yalanını çoktan yutmuş durumdadır.

Özellikle, birincisi; krizin ana nedeninin kapitalizmin iç çelişkilerinden kaynaklandığı gerçeğinin doğru kavranılması gerekir. Diğer bir söylemle, kriz kapitalizmin mayasında vardır. **İkincisi;** her kriz kapitalizmin çöküşünü beraberinde getirmez. Kapitalizmin çöküşü veya yıkılışı proleter önderlikli bir devrim sonucudur. Mücadelesiz, devrimsiz bir "kapitalizm çöküşü" hayalini yayanlar, özünde kapitalizme hizmet ediyorlar. Geniş yığınları, kapitalizmi yıkacak silahtan, toplumsal başkaldırıdan yoksun bırakıyorlar. O halde, kriz ile birlikte yaşanan şey, sınıf mücadelesi açısından nesnel koşulların daha da olgunlaşması gerçeğidir. Bugün yaşamakta olan kriz de, benzer tarzda koşulların olgunlaşması sürecine hizmet ediyor.

Çünkü, bu tarzda yaşanan büyük krizler, emperyalist-kapitalist sistemde işlerin iyi gitmediğinin bir işaretidir. Böylesi dönemlerde sistem geçici de olsa işleri yeniden düzene sokmak için kimi zaman emperyalist savaşları devreye sokarken, kimi zaman kendi içinde yeni düzenlemeler yapmıştır. Dün yaşanan krizi aşmak için serbest piyasa ekonomisinde dem vurulan sistem, bugün ABD örneğinde olduğu gibi, batmakta olan bu bankaları ve şirketleri kurtarmak için devlet hazinesinde milyonlarca dolar para harcıyor. Kimi yorumcuların ifade ettiği gibi; "**Kârlar özelleştirilirken, zararlar kamulaştırılır.**" Tabii ki bu zararların esaslı emekçilerin sırtına yüklenilmektedir. İşsiz kalan, zam yağmuruna tutulan, açık sınırına mahkum olan onlardır. Başbakan'ın da "**kriz bizi etkilemez**" derken de kast etmeye çalıştığı kendisi ve temsil ettiği sınıflardır. Çünkü emekçi halkımızın daha fazla işsizlik, sefalet, hak gaspı vb. ile karşı karşıya kaldığını sadece son 1-2 aylık gelişmelere ve yaşananlara bakarak da görebiliriz.

Tüm bu veriler bize, krizin yaratıcılarının krizi çözemeyeceği gerçeğini gösteriyor. Geçici çözümler, aynı zamanda yeni büyük krizlerin hazırlanma sürecinin işaretleri gibidir. Büyük kriz ve yıkımlarda kurtulmanın yolu; bu kriz ve yıkımları yaratan emperyalist-kapitalist sistemin yok edilmesiyle mümkündür. Dolayısıyla, en doğru en devrimci tutum; böylesi süreçleri sınıf mücadelesi lehine en iyi şekilde değerlendirmek için gerçekleri kitlelere taşımada daha çok ısrarlı olmaktır.

Krizin derinleşmesi ve faturasının halka çıkarılmak istenmesine paralel kitlelerin kendiliğinden eylemlerinin karşı koyuşlarının artacağını söylemek kehanet olmaz. O zaman bu eylemleri gerçek hedefine yönlendirmek için bugünden egemenlerin tüm bu politikalarının nedenlerini ve hedeflerini geniş halk kesimlerine gösterme çabası ve azminde olmalıyız. Egemenlerin bu yalan politikalarının halkın bilincini bulandırmasına boş hayaller, beklentiler oluşturmalarına izin vermemeliyiz.

Gerçek kahraman direnen halklardır!

KÜRESEL krizin gölgesinde gerçekleştirilen ve gündemine aldığı hemen hiçbir konuda çözüm üretmeyen **Davos Zirvesi**, kendi gündemlerine ilişkin bu başarısızlığa karşın, yeni bir "halk kahramanı" yarattı!

DÜNYA halklarının baş düşmanlarının bulunduğu zirvede, halklara dönük kanlı icraatlar üzerinden yürütülen toplantılar, "tencere dibin kara seninki benden kara" yarışına dönüştü. Bu yarış sırasında eli kanlı katiller halkların gözünün içine baka baka, ellerindeki mazlum kanına aldırış etmeden, sözde katledilen halkların "he-sabını sormaya" kalkıştılar.

SADECE ülke değil, dünyada, günlerdir Erdoğan'ın Davos'taki "çıkışını" konuşuyor. Davos'ta yapılan Gazze konulu panelde İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres'e "ağzının panyını veren" Erdoğan, bir anda hem bölgede hem de ülkede "halk kahramanına" dönüştü!

PERES'İN Gazze konulu panelde Siyonist saldırıları savunmasına ve bu sırada "sesinin yüksek çıkmasına" Erdoğan'ın yanıtı "çok sert" oldu. Ve de zaten ne olduysa bundan sonra oldu.

TÜM bildik "hişmini" kuşanan Erdoğan, Peres'e "açtı ağzını, yumdu gözünü" denebilecek bir üslupla "yüklendi"! Peres'in sesinin yüksek çıkmasını "suçluluk psikolojisi"ne bağladı ve "vurucu cümleyi" kurdu: "Öldürmeye gelince, siz öldürmeyi çok iyi bilirsiniz" dedi. Erdoğan bununla da hıznı alamadı ve Peres'i alkışlayanları, "zulme alkış tutmaktan" dolayı "kı-nadı" ve çocukları öldürenleri alkışlamanın "insanlık suçu" olduğunu söyleyerek, toplantıyı terk etti!

"Türkiye-İsrail ilişkileri zarar görmeyecek"

FAKAT daha aradan bir saat geçmeden, (her zaman olduğu gibi) "çark eden" Erdoğan, Davos Başkanı ile bir basın toplantısı düzenleyecek ve tavrının, "**Davos ruhuna uygun davranmaya**" panel yöneticisine, **yani moderatöre** dönük olduğunu altını çizicekti. Benzer açıklamayı ülkeye döndükten sonra yaptığı bir açılışta da yineleyecek, bunu Genelkurmay'ın ve çeşitli diplomatik çevrelerin "Türkiye-İsrail ilişkileri zarar görmeyecek" yak-

laşımını izleyecek ve hemen tümünde oklar moderatöre yöneltililecekti.

TÜM bu "çark etme" durumlarına karşın, Erdoğan'ı bir "halk kahramanı"na dönüştüren süreç başlamıştı. Sadece ülkede değil, başta Filistin olmak üzere, Ortadoğu'nun birçok bölgesinde "kahraman", "bölge halklarının dostu", "mazlum halklara kendini siper eden kişi" olmuştur artık Erdoğan.

BÖYLECE Davos'ta oynanan "kahraman ya-

ONLAR sistemin değirmeni-ne sutaşıma çabalarını bu defa, dünya ölçeğinde Obama özgülünde, ülke içinde ise, Erdoğan özgülünde sürdürmekte.

lar, halklara "değişimci", "barış meleği" vb. gerçekte bunların üzerinde eğreti duran vasıflarla sunulmaya çalışılıyor.

ratma" oyunu hedef kitesine ulaşmış, bölge ve ülke halkına dönük yeni bir aldatmaca piyasaya sürülmüştü.

SIYONIST saldırılar başlamadan birkaç gün önce yapılan ve saldırılara onay vermeye de içeren Olmert ziyareti görmezden gelinmiş, Siyonistlerle yapılan anlaşmalar, İsrail askerlerinin Türkiye'de eğitildiği vb. "kopmaz bağlar" bir çırpıda unutulmuş, unutturulmaya çalışılmıştı.

Bu gelişmeden daha birkaç gün önce İncirlik Üssü'nden yüz bin uçğun kalktığı, bizzat Savunma Bakanlığı tarafından açıklanmıştı. Bu uçakların turistik geziler için havalandığını, işgal bölgelerine silah taşıdığını, böylece bölge halklarının kafasına yağdırılan bombaların bu uçaklardan atıldığını söylemeye gerek bile yoktur.

KISACASI, bu gerçekliklere karşın, Türk egemen sınıflarının ellerinin, lojistik, askeri vb. her türden destek sağlanarak, yine yıllardır süren iş-gallerde katledilen 1 milyon Iraklı'nın kanına bu-

OBAMA etrafında kopartılan fırtına ve bu bağlamda da ona bağlanan "umutlar" canlı tutulmaya çalışılıyor, "Obama efsanesi"nin halkları uyutması mümkün meriteye uzasin isteniyor. Onun daha Başkanlık koltuğuna oturur oturmaz Pakistan'ı bombalama emri vermesi, Siyonist saldırılar karşısındaki açık onaylar tutumu ve de en önemlisi, Obama'nın ABD emperyalist tekelinin ittifakının temsilcisi olduğu gerçeği, boş vaatler yayma çabaları sırasında, halklardan gizlenmeye çalışılıyor.

TİPKİ Erdoğan'ın gerek bölge halklarının gerekse ülke halkının dökülen kanlarındaki, açlıktaki, yoksulluğundaki ve halka uygulanan her türden zulümlümeki sorumluluğunun görmezden gelmesi gibi.

Bu görmezden gelme veya gizleme çabalarının egemen sınıflar ve onların doğrudan temsilcileri tarafından yapılması anlaşılırdır. Bu zaten onların hedefi ve de görevidir. Ancak en

az onlar kadar halkı/halkları aldatma çabasında olanlar var ve bunlar benzer süreçlerde olduğu gibi, bu süreçte de yine, artık sistemin uzantısı pozisyonuna düşmüş olan **reformist-revizyonist** anlayışlardır.

ONLAR sistemin değirmeni-ne sutaşıma çabalarını bu defa, dünya ölçeğinde Obama özgülünde, ülke içinde ise, Erdoğan özgülünde sürdürmekte.

BU anlayışların yön verdiği Dünya Sosyal Forumu'nun Obama ile birlikte gelen "değişimle" birlikte, bir sonraki toplantının ABD'de yapılması düşünülmüştür!

OBAMA "umudu" ülkemizde de büyütülme-yi sürdürdü/sürdürüyor. Burjuva-feodal med-yada boy gösteren kimi "aydın" vb. kişiliklerin bu yönlü çabaları, Obama'nın başkanlığı devraldığı gün ülkede yapılan "anamlı" bir eylemle de "selamlandı"! Küresel Barış ve Adalet Koalis-yonu üyeleri, Bush'un gidişine ve de tabii ki Obama'nın gelişine karşı duydukları "sevinci" bir eylem ve ardından yaptıkları "eğlence" ile dışa vurarak, **Obama "aldatmacasına"** kendilerinden beklenen katkıyı sundular.

Davos danışıklı dövüştür

SİSTEMİN kendi devamlılığını sağlama adına ortaya sürdüğü sahte kurtarıcı ve kahramanların sonucularından olan Erdoğan'ın, ezilen kesimlere kabul ettirilmesine dönük çabalara katkı da, yine bu kesimlerden gelmekte gecikmedi.

ERDOĞAN'IN tavrını "olumlu" bulmaktan başlayan ve tavrın devamı olarak İsrail ile anlaşmaların bitirilmesi (sanki mümkünmüş gibi) beklentilerini açıklayan bu kesimler, böylelikle egemen sınıfların katillerden kahraman yaratma ve bu katillerin ileriki süreçte, emperyalist projeler çerçevesinde, daha fazla halk kanı dökülmesinin önünü açma yönlü girişimlerine de destek sağlamakta sakınca görmemekte.

EVET, gerçekte azılı bir halk düşmanı olan Erdoğan'dan bir "kahraman" yaratılmaya çalışılmasının ardında yatan gerçek neden, emperyalist projelerin şu süreçte bunu gerektirmesinden başka bir şey değildir ve aldatmaca da rol esas olarak Erdoğan şahsında TC'ye verilmektedir.

Sınıfsal Yaklaşım

JİTEMCİNİN ŞAKAĞINDAN DAVOS ŞOVUNA DEVLETİN RESMİ

Yerel seçimlerin yalnızca ülkede değil bölgedeki dengeler üzerinde de etkili sonuçlar doğuracağından bahsetmi, egemen sınıf klikleri arasındaki kapışmanın hararetine bu pencereden dikkat çekerek sürecin daha da ısınacağına vurgu yapmıştı. Ergenekon kapsamına son dalga ile bir "sendika ağa"sı (ve hempaları)nın alınması ve Filistin sahnesinde gerçekleştirilen Davos şovu, alışlagelmişin dışında ataklar olarak **sarsıcı ve puan** toplayıcıdır. CHP'nin büyük şehirler üzerinden kuşatma planını boşa çıkarmak amacıyla hareket eden AKP, belli avantajlarına karşın işi şansa bırakma niyetlisi değildir.

Ergenekon ile ilgili kafa karışıklığı, çarpıtma ve spekülasyonlar olanca hızıyla sürmektedir. Sorun, hatırı sayılır oranda, buna demokrat, yurtsever, ilerici kesimlerin "boş" beklentiler ya da taktik girişimler ile çanak tutmasından beslenmektedir. Kontr-gerilla şefi (Jitem kurucularından) **Kırca'nın** intiharı ile tetiklenen Kürdistan'daki katliamlara ilişkin iddialar ile itirafçı katil Aygan'ın yeniden ortaya saçılan beyanları, ilgili kişi ve kurumların müdahalesi bakımından elbette fırsatlar doğurmaktadır ama politik düzlemde **teşhir** faaliyetine yoğunlaşmanın zamanıdır.

TSK'nın devletteki rolü/konumu ve günümüzdeki pozisyonu konusunda **bulanık** bakış sahiplerinde azalma

olması sevindiricidir. Bunun seçimlere doğru giderek artması ve daha önemlisi sonrasındaki uzun soluklu platformlar da yer edinmesi daha çok yarar sağlayacaktır. Hiç şaşırtıcı olmayan biçimde faşist Türk ordusu, bütün komuta kademesi ile Jitem kurucusunun cenazesine **tam katılım** sağlamıştır. Devlet övünç madalyası bu katliamcının Kocatepe'de "subay mitingi"ne dönen cenaze töreni, Ergenekon denilen operasyonun ne anlama geldiğini anlatan en güzel resimdir. Ergenekon'u çözmek/anlamak isteyenler, Gölbaşı'ndaki kazılara değil, Kırca'nın gömülme merasimine bakmalıdır.

Türk Metal Genel Başkanı (34 yıllık) Mustafa **Özbek** (ve Avrasya TV) ile yine bir kısım muvazzaf subay ile İbrahim Şahin tayfasından polislerin dahil edildiği son operasyon, "sendika ağası sülüklerle yönelme" gibi bir yanlış yaratmayı da amaçlamış ve paramedyanın üstlendiği rol ile belli oranda etkili de olmuştur. İlerici çevreleri de bile, "Özbek'in ortaya çıkan **devasa**" serveti soruşturulsun", "diğer sendika patronları da sorgulansın" şeklindeki hükümetten taleplerde bulunma tutumları gelişmiş, devletten **"beklentisi"** ve **"umut"** ateşine çuvalarla odun atılmıştır.

Kimsenin, doğru dürüst Özbek ve diğer bütün sendika ağaları ile AKP vd. faşist düzen partileri arasından ezelden beri su sızmadığı aklına gelme-

mekte, ortaya çıkan mal varlığının "**bölüşüm**" ürünü olduğuna dair gerçekler üzerinde durulmamaktadır. Daha kısa bir süre önce sonuçlanan metal iş kolu grup toplu iş sözleşmelerinde rolünü oynayan Özbek, bir büyük **satışı** daha da gerçekleştirmiş sonra da kendi aralarındaki gıkar çatışmasının "**kurbanı**" olmuştur. Özünü dokunulmayacağı, sistemsel bir sorgudan geçirilmeyeceği, fincancı katırlarının ürkütülmeyeceği iyi bilinmelidir.

Özbek'in mal varlığı, sendikal alan-daki tablounun resmidir. İşçi sınıfı mücahadesinin durumuna ilişkin gerçeklerin özeti, onun (ve nicelerinin) adına kayıtlı villa, çiftlik ve apartmanların listesiyle doğru orantılıdır. **250** bini aşkın işçiye "liderlik" yapan Özbek'in çıkarlarını koruduğu sınıf komprador burjuvalardır. **MESS** sermayesi, Türk sanayisinde en ağırlıklı ve güçlü kesimlerden birini oluşturmaktadır. Bunların ABD ve AB acentesi/uzantısı olduğuna kuşku yoktur. Bu durumda, "**ulusalçı**" olarak geçinen, laikçi kliğin "finansör"lerinden Özbek'in anti-Amerikan duruşu ve dolayısıyla Ergenekon'un teması ve yönelimi ile kafa karışıklığı yaşayanlar, bu duruma da bir açıklık getirmekte zorlanacaktır.

Dikkat edilsin, Özbek'in "**ağalığı**", sınıfın sırtından saltanat kurduğu gerçeği, medyatik ortamda ve halka yönelik propaganda çerçevesinde işlenmektedir. Buradan özellikle işçi sınıfı ve emekçilere gönderilen **mesaj** önemlidir. Bu mesajta neden ihtiyaç duyulduğu ekonomik kriz ve sınıf mücadelesinin **kızışması** ile yakından ilintilidir. Konfederasyonlar ve diğer sendika yönetimleri, dipten gelen basıncı göğüslemek için düzenin kalkını olabilmekte giderek daha fazla sıkıntı çekmektedir. En son Şubat 15 ve 22'sinde parçalı miting kararları sürecinde yaşanan kriz

buna ayrı bir örnektir.

Bir yandan hükümet ve patron temsilcileri ile **üçlü** başkanlar kurulu toplantılarına giren sendika şefleri, diğer yandan ayrı miting kararları alıp sınıfın zaten güdükleştirilip parçalanmış gücünü daha da **bölmek** için azami gayret göstermekte sonra da manevralar ile puan toplama çalışmaktadır. Sınıf kan kaybettirmede sınır yoktur. Ne kadar güçten düşürülürse o kadar iyidir. Zira önümüzdeki günlerde ne denli büyük **hareketlerin** gelişeceği ve kitlelerin buradan hangi noktalara uzanacağını kestirmek zordur. Gidışa-tın yönü az çok kestirilebilmektedir. Buna dünya ve ülkedeki **rüzgar**, bir çok veriyle işaret etmektedir. Amaç, bugünden atılan adımlarla, deney ve birikimlerle, giderek daha sıkı ve güçlü bir **gelişimin** önünü kesilmektir. Amaç, **örgütlü** bir sürecin önüne geçmektir.

Yerel seçimler, bu yüzden kritik bir evrede gündemeleşmiştir. Hamle üstüne hamle yapılması, çok önceden tasarlanan hesaplarla süreç yüklenilmesi, sonrasında kopacak **fırtınaların** da habercisidir. Tayyip'in Davos şovu bu çerçevede anlam kazanmaktadır. Ancak olayı yalnızca iç hesaplarla sınırlı yorumlamak aldatıcı olacaktır. Yerel seçimlerin küçümsenmeyecek derecede **bölgesel** boyutlar taşıması, Davos olayında da kendini göstermiştir. Tayyip, sonuçları hesaplanmamış bir tavır geliştirmemiştir. Kendi üslubu dahilinde sergilediği tavır ve sarf ettiği sözler her ne kadar belli oranda "**amacı aşmış**" gibi gösterilse de, **planlanan** mizansen uygundur ve hedefe ulaşmıştır.

TC devletinin faşist-siyonist İsrail devleti ile birlikte ABD emperyalizminin **ikiz uşakları** konumunda Ortadoğu kasaplığına soyunduğu, askeri ve

ticari her türlü işbirliği içinde kanlı bir senaryonun parçası olarak BOP'un "**asli**" elemanı rolünde sahneye sürüldüğü bilinmektedir. Filistin halkıyla **destek ve dayanışma** olgusu, yalnızca Türkiye halkı değil bütün dünya halklarının bağrında güçlü bir potansiyel biriktirmiştir. Başlıca sebebi, bölgede on yıllardır süren işgal, zulüm, katliam, işkence ve buna karşı kahramanca direniş gerçeğidir. Bunun bölge ülkesi olarak, devrimci güçlerin pratik katılımı ve faaliyeti ile daha ileri taşıdığı etkinliğinin de sayesinde Türkiye'deki **özgünlüğü** elbette daha ileridir. Son yıllarda İslami hareketlerin güçlenmesi ile Filistin'de kurdukları etkinlik bu duruma farklı bir **motif** eklemiştir, öncelleri gibi AKP'nin de bundan yararlanmak amacıyla belli hamleler yapması **kaçınılmaz** hale gelmiştir.

"3. Dünya'nın yıldızlarından "ulusalçı" **Nasır'a** benzetilen, Filistin'de **Hamas** hamiliği payesi verilerek parlatılmaya çalışılan Tayyip, Davos şovu ile bölgede başka mecalara yelken açma girişiminde bulunmaktadır. Bu konuda görevlendirildiğine, İran'a alternatif bir "**Truva atı**" olup olmadığına dair henüz açık bir işaret yoktur ama böyle ise kendisini daha başka bir son, değişme de efendisi ABD eliyle "**ucuz kahraman**" a yakışır bir akıbet beklemektedir. Yerel seçimler ve devamında gelecek genel seçimler AKP için muhtemelen "**son**" saltanat seçimleri olacaktır. Bu dönem alabildiğine iyi değerlendirilmek, belli mevkiiler sonuna kadar kullanılarak **siyasi ömür** en iyi biçimde tamamlanmak istenmektedir. Ancak bu kişisel beklentiler (küçük hesaplar) ile büyük patronların planlarının (büyük hesaplar) mutlaka ve mutlaka örtüşmesi gerekecektir. Bunu unutanlar, hayal kırıklığına uğradığında çoğu kez iş isten geçmiş olmaktadır...

TÜRKİYE'YE şu süreçte ve de BOP kapsamında biçilmeye çalışılan "**bölgesel liderlik**" pozisyonu, önce bu liderliğin bölge halkları tarafından da kabul görmesini gerektirmektedir. Ve bunun içindir ki aslında Davos, danışıklı dövüştür başka bir şey değildir. TC'nin sözde bölgesel barışa hizmet etmesi, hatta önderlik etmesi gibi bir projenin hayata geçirilmesine dönük adımlardan biridir Davos olayı. Söz konusu "barış" ise, başta Filistin halkının direnişi olmak üzere, bölge halklarının direnişlerini bitirmeyi, bu direnişleri "ehlileştirme"yi ve bölgede emperyalistlerin çıkarlarına hizmet eden bir düzenlemeyi öngörmektedir. Erdoğan'ın ısrarla Hamas vurgusunu öne çıkarmasının altında yatan da yine bu direnişleri "ehlileştirme" projesidir.

ERDOĞAN'IN aynı zamanda seçim yatırımı olarak da algılanması gereken bu "çıkışına" ve bu "çıkışın" onu bir anda "kahramanlık mertebesine" taşımasına ilişkin en yerinde yanıtlar, DTP Milletvekillerinden geldi. **Emine Ayna** ve **Selahattin Demirtaş** konu özgülünde yaptıkları açıklamalarda, Erdoğan'a 2006 Newroz'unda Diyarbakır'da çıkan olaylar sırasında söylediği "Kadın da olsa çocuk da olsa, gereğini yapacağız" sözlerini ve bunun ardından 7 Kürt çocuğunun devlet eliyle katledilmesini ve Erdoğan döneminde bölgede gerçekleştirilen daha bir dizi katliamı hatırlattılar ve "Hamas'ın terör listesinden çıkarılmasını savunuyor, ancak PKK'yi ve Kürt halkının seçilmiş temsilcilerini terörist ilan etmekten geri durmuyor" diyerek, birçoğumuzun düşüncelerine tercüman oldular.

BİR kez daha egemen sınıfların, ezilenlere dönük sömürüyü katmerleştirme ve daha fazla kan dökme amaçlı **zoraki kahramanlar** yaratması gibi bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Ancak sahte kahramanların ömrü her zaman yaratıldıkları süre kadar kısa olmuştur. Halklar tarih boyunca sahte kahramanlara karşı, kendi kahramanlarını yaratmayı bilmişlerdir. Bu kahramanlar ise, yüreği ve beyni gerçek halk sevgisi ile dolu olanlar, baskısız sömürsüz insanca yaşanılsı dünya uğrunda gerektiğinde yaşamını feda etmesini bilenlerdir. **Yani direnen halkların kendileridir!**

Eli en kanlı devletlerin başında gelen TC'nin başbakanı sıfatıyla, (**Mart 2006'da** Diyarbakır'da, "*kadın da olsa çocuk da olsa gereken yapılır*" diyen) Tayyip'in kadim "dost" **Peres'e** "siz öldürmeyi iyi bilirsiniz" demesi ve yine, Hamas'a karşı gösterdiği tavır ile değil PKK, DTP'ye bile yaklaşımı arasındaki iki yüzölçümü/sahtekarlık konusunda söylenecek elbette çok söz vardır ve bütün bunlar aslında Davos şovunun ne kadar büyük bir **ihtiyaca yanıt** olarak gündemeleştiğini göstermektedir. Yılların "devlet adamı" Tayyip'in diplomasiden anlamadığı, usul/adap bilmediği, Kasımpaşalılık damarının tuttuğu, haksızlığa tahammül edemediği vb. tüm yorumlar senaryonun parçasıdır. "**Davos duruşu**" olarak empoze edilmeye çalışılan olay, ucuz hesaplarla geliştirilen, reality şov dekorunda uşak tepişmesinden ibarettir.

Jitemcinin kendi şakağına sığıttığı kurşunla cesedinin başına toplanan "**devlet erkanı**"nın verdiği resim, bu ölüm makinesinin devlet katında görüldüğü değeri ortaya koymakla, devletin niteliğini bir kez daha kanlatmıştır. Aynı devletin başbakanı, sadece birkaç hafta sonra uluslararası arenada katıldığı bir açık oturumda, faşist-siyonist İsrail'i "**katliamcı**" olmakla suçlama üzerinden puan toplama hesabı yaparak, o devletin bir diğer yüzünü sergilemeye çalışmıştır. Bu devlet, sürekli bu politikalar, bu yanlışlar ve spekülasyonlar ile yol alarak buralara kadar gelmiştir. **Ergenekon**, içinde çok değişik amaç ve hesaplar taşımakla beraber, bu tezgahın, bu parantezin dosyalarından birisidir. Zulüm ve sömürü, aldatma, yalan ve inkar olmadan yürüyememektedir. **Ne var ki resimler çoğaldıkça genel görüntü daha iyi ortaya çıkmakta ve kaçınılmaz son yaklaşmaktadır...**

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi,

Biz de 30 Ocak'ta Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'ne giderek, hem Sinter işçileriyle hem de aynı bölgede direnişte olan Gürsaş işçileriyle görüştük.

"Zaferimiz, işçi sınıfının zaferi olacak"

Direnisteki işçilerin hemen tümünde ilk göze çarpan şey, hepsinin oldukça keyifli olması.

kuslal açıdan haklı oldukları söylenmiş kendilerine ve patronla görüşme sözü verilmiş. Bunları aktardıktan sonra "Bize bu sözü verdiler ama görüşme olup olmadığını bilmiyoruz" diye de ekliyorlar. Verilen sözün yerine getirilip-getirilmeyeceğini bilmeler de, bu onların haklılık duygusunu pekiştiriyor.

Çünkü patron, işçileri haksız göstermek için bir dizi girişimde bulunmuş. Haksız gösterme girişimlerine

direnış bölgesi olma yolunda...

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi bugünlerde gerçekleşen işçi direnişleri ile gündemde. Geniş bir alan üzerine kurulu olan bölge, hızla "direnış bölgesi" olmaya doğru gidiyor. Son dönemde ortaya çıkan en kapsamlı direnişlerden biri hiç kuşkusuz, Sinter işçilerinin direniş. Sinter işçileri direnişlerini kısa sürede ülke kamuoyunun gündemine oturtmayı başardılar ve destek giderek büyüdü. Bu desteğin ürünlerinden biri de, 28 Ocak'ta gerçekleştirilen, "Sinter İşçileri ile Dayanışma Gecesi" oldu. Gece, hem Sinter işçilerine hem de her gün daha boyutlu bir biçimde hakları gasp edilen işçilere moral oldu ve direnme ruhunun gelişmesine katkı sundu.

Direnış nöbetini iki grup halinde, dönüşümlü olarak sürdüren işçilerin bir kısmı, havanın soğuk olmasından kaynaklı sürekli volta halinde. Diğer bir bölümü ise, yaktıkları ateşin başında kümelenmiş, bir yandan sohbet ediyor bir yandan da ısınmaya çalışıyor.

Adlarının Ercan, Hasan, Yılmaz ve Tekin olduğunu öğrendiğimiz işçilerin yanına yaklaşıp, direnişle ilişkin gelişmeleri öğrenmeye çalıştık.

İşçiler, birkaç gün önce Ankara'ya gittiklerini ve ardından yapılan geceyi aktararak başladılar söze. Ankara'da Çalışma Bakanlığı'na gitmişler ve sendikalaşma nedeniyle işten çıkarıldıklarını söylediklerinde, hu-

örnek olarak, işçilerin işyerini işgal ettikleri için attığı iddiasını gösteriyorlar.

Bu iddiasını pekiştirmek isteyen patron, her türlü "ayak oyununa" başvurmadan çekinmiyordu. Bu oyunlardan birini, kendilerini iki kez işten çıkarılması olarak anlatıyorlar. Bunun nasıl mümkün olduğu sorumuzuna ise, "Bizi ilk işten attığında (22 Aralık) İş Kanunu'nun 17. maddesine dayanmıştı. Yani kriz bahaneli, tazminatlı çıkış. Ancak bundan bir şey tutturamayacağını anlamış olacak ki, 21 Ocak'ta aynı işçileri bu defa 25/2. maddeden attığını bildirmiş Çalışma Bakanlığı'na. 25/2 demek, yüz kızartıcı suçlar işlemek demek.

Patronun derdi sendikası işçi çalıştırmak

Sinter patronunun esas derdinin sendikali işçi çalıştırmamak olduğuna inanıyorlar. Şu sıralar dışarıda bir taşeron firma kurmuş ve birçok bölümün işini orada yaptırıyor. Bu bölümler ise, sendikali çalışan işçilerin bulunduğu bölümler. Bu işçiler fabrikada boş oturuluyormuş ve büyük ihtimalle de hepsi çıkarılacakmış. O sabah (yanlarına gittiğimiz gün) 11 işçinin daha işten çıkarılmasını da buna yoruyorlar.

"İnancımız tam, kazanacağız!"

İşçiler her şeye karşın durumlarından oldukça umutlular. "Gidişat iyi. Örgütlü olarak içeri girene kadar direneceğiz" diyorlar. Kamuoyuna mesajlarını ise şu sözlerle aktarıyorlar: "Bizim zaferimiz, sadece Sinter işçilerinin zaferi olmayacak, tüm işçi sınıfının zaferi olacak. Havzada 100 bin işçi çalışıyor ve direnişimiz onlara da örnek olacak." (Kartal)

Sinter işçilerinin yanından ayrıldıktan sonra, yine sanayi bölgesi içinde, hemen bir cadde aşağıda yer alan Gürsaş Fabrikası'nın direnişte olan işçilerinin yanına gittik. Onların direniş de yine 40. gününde. Yani onların direniş de Sinter işçileri ile aynı gün başlamış. Direnişte olan Gürsaş işçilerinin sayısı Sinter'deki kadar kalabalık değil. Zaten fabrikada da toplam 50 kişi çalışıyor.

İşten atılan işçilerden Mahir Güngör ve Özgür Karaçiftçi ile direnişleri üzerine sohbet ettik.

Onlar da tıpkı Sinter işçileri gibi sendikalaşma faaliyetinden dolayı işten atılmışlar. İşten atılan işçilerin sayısı ziyarete gittiğimiz gün atılanlarla birlikte 9 kişi. İlk önce 5 işçi atılmış. Bunların ikisi direnişe ka-

tılmamış, 3 kişi ise direnişe geçmiş. Daha sonraki günlerde işten çıkarılan 3 kişi de kendilerine katılınca, direnen işçi sayısı 6 olmuş. O gün çıkarılanla birlikte bu sayı şimdi 7'ye yükselmiş.

Gürsaş işçileri bundan iki ay önce sendikal örgütlenme faaliyetine başlamışlar ve 50 işçiden 31'ini örgütlemişler. Yetki bekledikleri sırada sendikalaşmayı öğrenen patron işten çıkarmalara başlamış. Ayrıca içerdeki işçileri "cezalandırıyor" Bunun nasıl olduğunu sordüğümüzde, servis güzergahlarının değiştirilmesi, yemeklerde kısıtlama vb. yöntemler olduğunu öğreniyoruz. Bu durum içerdeki işçiler tarafından protesto edilmiş. Bir gün servise binmeme ve yemek yememe eylemi yapmışlar. (Kartal)

Liman işçileri davayı kazandı

Arkas Holding'e bağlı Marınport Liman İşletmesi'nde sendikalaşma faaliyeti yürüten Arsen işçileri çalışma koşullarındaki adaletsizliğe karşı Liman-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atıldı. Üye olan 450 işçiden, 57'sinin işten atılmasıyla birlikte 16 Temmuz 2008'de iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirilmişti. 19 Ocak 2009'da görülen son davada işe iade kararı alındı.

Geri kalan 9 dava devam ederken, kazanılan dava temyiz gitti. Liman-İş Sendikası iş yeri temsilcisi Ferhat Terzi gazetemiz İşçi-köylü'ye yaptığı açıklamada, diğer davaları taviz vermeden takip edeceklerini ve sonuç alınca kadar devam edeceklerini belirtti.

(H. Merkezi)

Direnış tahammülsüzlük

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı park ve bahçe işlerini yapan Vira ve Kürşat taşeron işçileri bir süre önce sözleşme süreleri dolduğu gerekçesiyle işten çıkarılmış, bunun üzerine belediye kadrolu iş ve iş güvencesi yönünde yaptıkları çağrılarının hiçbirine olumlu yanıt alamamış ve 7 Ocak 2009 tarihinden itibaren İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde açlık grevine başlamışlardı.

İşçiler açlık grevinin 23. gününde polis müdahalesi ile karşı karşıya kaldı. İzmir Valiliği'nin verdiği talimat doğrultusunda gerçekleştirilen müdahaleye, işçilerin yağmurdan korunmak için geldikleri branda bahane gösterildi. Direnişin sürdürüldüğü Belediye Sarayı önüne gelen polis, işçilerin etrafında gerili olan brandanın görüntü kirliliği yarattığını iddia ederek brandaya ve işçilerin pankart, döviz gibi diğer materyallerine de el koydu. Yapılan müdahalenin ardından polis işçilere direniş sonlandırmalarını söylemesi üzerine işçiler direnişlerini sonlandırmayacaklarını belirtti.

Taşeron işçileri talepleri karşılancaya kadar direnişlerini sürdürmeye kararlı olduklarını bir kez daha belirtti. (İzmir)

Sözleşme yoksa, üretim de yok!

Sermayenin küresel kriz bahaneli gerçekleştirdiği hak gaspları, birçok sektördeki TİS (Toplu İş Sözleşmesi) görüşmelerine de yansımakta, patronlar TİS süreçlerini kârlı kapama çabalarını sürdürmektedir.

Bunun içindir ki, son dönemdeki hemen tüm TİS görüşmeleri, patronların ayak direme tutumlarına bağlı olarak, oldukça geniş zamana yayılmakta. Geçtiğimiz yıl birçok işkolu, tikanan görüşmeler nedeniyle greve gitmek zorunda kalmış ve TİS görüşmeleri ancak bu grevler veya türlü yöntemlerle geliştirilen direnişler sonucunda, belli ölçüde de olsa emekçiler lehine sonuçlanabilmişti. Hatta kimi yerlerde (sendikal ihanetin de devreye girmesiyle) bu görüşmeler emekçilerin birçok hakkının gasp edilmesini de beraberinde getirmişti.

İçinde bulunduğumuz yıl yapılacak olan TİS görüşmelerine dair süreç ise, birçok işkolunda işleme başlamış bulunmakta. Bu süreçte hazırlıklı girmek isteyen kimi iş kollarında ise, geçtiğimiz dönemlerin deneyimlerini göz önünde bulunduran işçi ve emekçiler, patronu

şimdiden uyarma yoluna gitmekte. TİS görüşmeleri başlamadan patronları uyararak sektörlerden biri de deri işkolu oldu.

Deri işçileri 21 Ocak'ta Tuzla Organize Sanayi Bölgesi içinde bir eylem yaparak "Sözleşme yoksa üretim de yok" dediler.

Traktörler Durağ'ında yapılan eylem, işçilerin durakta bulunan meydana toplanmasıyla başladı. Yemek paydosuna çıkan deri işçilerinin büyük bölümü, işyerinden eylemin yapılacağı alana kadar pankartlar, dövizler ve sloganlar eşliğinde yürüdü.

Siyonistlerin Filistin halkına dönük katliam saldırılarının da protesto edildiği eyleme birçok kurum da destek verdi. Açıklamada, Türk-İş 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak ve Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi birer konuşma yaptı. Yapılan konuşmalarda, em-

peryalistlerin bölgedeki petrol vb. zenginlikleri talan etmek için Ortadoğu'yu kana buladığına, ülkede ise kriz bahanesiyle işçi ve emekçilere dönük bir dizi hak gaspı gerçekleştirildiğine değinildi.

Eylemde ayrıca direnişinin 203. gününde olan Emine Arslan da bir konuşma yaptı. Konuşmasında direniş boyunca yaşadığı baskılara değinen Arslan, bu baskıların kendisini yıldırmadığını, kazanana kadar mücadeleye devam edeceğini söyledi. (Kartal)

Emekçinin gündemi

Güçlü bir DDSB için; güçlü bir anlayış ve eylem birliği yaratalım!

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik olarak Kurultay çalışmalarını aksininde DDSB Programı'nı tartışmak ve ortak bir anlayış birliği yaratmak hedefi ile 30-31 Ocak ve 1 Şubat tarihleri arasında birer merkezli toplantı gerçekleştirdik.

Kurultaya kadar programımızın netleştirilmesi, bu konuda bir anlayış birliğinin oluşturulması büyük önem taşıyor. 19 yılı aşkın bir mücadele deneyimi ve zengin birikimine rağmen DDSB, bu süre içerisinde bir örgüt olarak kendini örgütlemeyi, kurumsallaşmayı, yeni alanlara açılmayı başaramadı. Geçen sü-

re içinde her DDSB'li ve göre farklı biçimlere bürünen bir DDSB çizgisi meydana geldi. DDSB, programını oluşturmada anlayış ve eylem birliğini yakalamada ve örgütsel inşasını sağlamada yetersiz kaldı. DDSB olarak bu tabloyu değiştirmeye hizmet etmesi hedefi ile gerçekleştirmeye planladığımız kurultayımız, DDSB'nin yaşadığı bu sorunlara çözüm arandığı bir platform olacaktır.

DDSB'nin sürece güçlü müdahalelerle bulunan, etkili bir örgüt olmasının en önemli ayaklarından birisi tüm DDSB'lilerin aynı anlayış etrafında bir-

leşmesinden geçmektedir. DDSB'nin sınıf içindeki çalışma tarzı, kapsamı, niteliği ve sürece bakışını netleştirmek için bir ihtiyaç olarak önümüzde durmaktadır. Bu kapsamda kurultay öncesi DDSB Programını tartışmak ve herkesin kendini ifade ettiği bir platform yaratmak önemli bir ihtiyaçtı. Bu anlamıyla gerçekleştirilen toplantı yürüyeceğimiz yola dair önemli ipuçları verdi.

İlk gün gerçekleşen ve DDSB'nin niteliğine ve programına dair yapılan tartışmalar oldukça verimli geçti. Yapılan tartışmalarda Demokratik Kitle Örgütlerinin niteliğine dair önemli bir kafa karışıklığı yaşadığımız yeniden ortaya çıktı. DDSB'nin nasıl bir örgüt olduğu tartışmalarımız DDSB'nin kendini tanımlamaya ne kadar ihtiyacı olduğu konusunda önemli veriler sunmaktadır. DDSB'nin niteliğine ait kavramlardan birini diğerinin karşısına koymak doğru olmayacak-

tır. DDSB bir sınıf örgütü iken aynı zamanda demokratik bir kitle örgütüdür de. Yürüttüğümüz en canlı tartışmalar da DDSB'nin kapsamı ile ilgiliydi. DDSB geniş işçi ve emekçileri örgütlemeye önüne hedef olarak koyan demokratik bir kitle örgütü olarak gelişen hiçbir toplumsal hareketliliğe tepkisiz kalmaz. Bugün köylülerin mücadelesi sendikal alanda kendini ciddi bir şekilde ifade edecek bir noktaya ulaşmış iken DDSB buna sessiz kalmaz.

Toplantı boyunca biz DDSB'liler yerellerde yaşadığımız deneyimlerimizi birbirimizle paylaşarak ortak bir kafa yoruş noktasında önemli adımlar attık. DDSB'nin güçlü bir örgüte evrilmesinde deneyim aktarımının büyük bir rolü olduğu açıktır. Her bölgenin kendine özgü sorununu kolektif mal edilmesi ve bütünün sorunu haline getirilmesi kolektif işleyişin ve kafa yoruşun sağlan-

masını da beraberinde getirecektir. Bu anlamda değişik bölgelerden katılan DDSB'lilerin deneyim aktarımları DDSB'nin daha hızlı yol almasında önemli bir rol oynayacaktır. Bu hedefle birbirine yakın bölgelerde merkezi toplantıların düzenli bir hale getirilmesi DDSB'nin örgütlenmesinde ve ortak bir ruhun şekillenmesinde de büyük önem taşımaktadır. Bu kapsamda birçok bölgeden DDSB'lilerin iletişim eksikliğinin giderilmesi, yaygın çıkarılması hedefleri ile oluşturduğu komisyonlar ve önüne koyduğu bölgesel toplantılar kurumsallaşmada önemli adımlar ifade etmektedir.

DDSB'nin uzun bir aradan sonra gerçekleştirdiği bu toplantı önemli bir sinerjiyi de açığa çıkardı. DDSB'nin şu anda çizdiği oldukça dağınık görüntüsüne rağmen kendi içinde önemli bir potansiyel taşıdığı da kuşku götürmez bir

gerçek. DDSB'nin gelişmeye açık önemli bir faaliyetçi profili olduğu da bu tartışmalarda ortaya çıktı. DDSB'lilerin fikirlerini tartışarak, soru sorarak, eleştirerek ve çeşitli önerilerde bulunarak sürece dahil olması da bir başka olumluluk olarak değerlendirilmeli. Gelişim dinamikleri güçlü, zengin bir geçmişe dayanan, dağınık bir örgütten; hareketli, sürece aktif müdahalelerde bulunan daha merkezleşmiş bir örgütün yaratılmasında açığa çıkan sinerji de umut veriyor.

DDSB olarak önümüzdeki günlerde güçlü bir bakış açısıyla, ortak bir anlayış penceresinden gündeme müdahale ederek niteliğimizi arttırmak için bir ihtiyaç olarak önümüzde duruyor. Bunu gerçekleştirecek deneye, potansiyele, dinamiklere sahibiz. Bu anlamda bugün attığımız her adım geleceğimizi de biçimlendirecektir.

Eskitaşlı köyüne çöplük istemiyoruz

27 Ocak günü Eskitaşlı köyünde yapılan ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme) toplantısında, Lüleburgaz Belediye Başkanı **Emin Halebak** ve toplantıyı organize eden **Er-Çev Enerji Yatırımları ve Danışmanlığı** şiddetle protesto edildi. Çöp deposu tesisi olarak düşünülen tesisi protesto etmek için Eskitaşlı kadınların ve çocukların gözle görülür bir katılım sağladığı eyleme çöp tesisinden zarar görecektir **Tatarköy**, **Turgutbey**, **Hamzabey**, **Karaağaç**, **Ceylanköy**, **Celaliye** ve **Çeşmekolu** köylerinden katılımla oldu.

Toplantıda on civarında konuşmacı çöp depolama tesisini protesto eden konuşmalar yaptı. Kadınların ellerindeki dövizlerde "**Trakya'nın çöplüğü olmayacağız**", "**Ergene'yi görüyorsunuz**" yazıyordu ve sık sık "Eskitaşlı'ya çöplük istemiyoruz" sloganı atılıyordu. Er-Çev elemanları ise konuşmalarında sadece çöp depolama tesisi olacağını söylediler. Bu konuşmayı sloganlarla protesto eden köylüler mücadelelerini çöplük yaptırmama kararı çıkana kadar devam edeceklerini belirttiler. Toplantıya ayrıca Petrol-İş, Eğitim-Sen, TMMOB ve Tüm Köy-Sen de katıldı. (**Lüleburgaz İK okurları**)

Asil Çelik işçileri grevde

Bursa'da kurulu bulunan Asil Çelik işçileri görüşmeleri tıkayan ve sıfır zam dayatan patrona karşı greve çıktı.

Birleşik Metal-İş Sendikası ile patron arasında 750 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler grev pankartlarını astı. 8 Ağustos'tan bu yana devam eden görüşmelerde patron krizi bahane ederek işçilere sıfır zam, sosyal haklarda da yüzde 3 ila 9 arasında artış dayattı. Greve çıkılması ise birlikte **30 Ocak** Cuma günü fabrika bahçesinde toplanan işçiler çıkış kapısına kadar yürüdüler. Burada işçilere seslenen Birleşik Metal-İş Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu** patronun işçilerin boynuna bir ilimlik geçirmek istediğini, bunu kabul etmeyeceklerini dile getirdi.

Asil Çelik işçilerinin eylemine SCM, Gramer ve 30 gündür direnişte olan Asemat işçileri de destek verdi. (**H. Merkezi**)

Pirelli'de işçi kıyımı ve direniş

Bir ay kadar önce 80 işçi ve 16 büro çalışanın işine son vermek isteyen, ancak işçilerin karşı koyuşuyla bundan vazgeçen ve bir süre üretimi durduran Pirelli patronu, bu kararını 26 Ocak'ta hayata geçirdi. İşten çıkarmaları duyan diğer işçiler ise, bu gelişme üzerine üretimi durdurarak, işten atılan arkadaşları geri alınana kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar.

Kocaeli'de kurulu fabrikada, **Lastik-İş'e** üye Pirelli işçileri tarafından gerçekleştirilen üretimi durdurma eylemi, daha sonraki saatlerde iş yerini de terk etmeme eylemine dönüştü.

Bu gelişme üzerine fabrikaya gelen Lastik-İş yöneticileri ile patron arasında bir süre görüşmeler yapıldı. Bu görüşmeler süresince "**İşten atılan işçiler geri alınana kadar Pirelli'yi terk etmiyoruz**" diyen Lastik-İş Sendikası Kocaeli Şube Yönetiminin, patronla yaptığı görüşmeler sonucunda, atılan işçilerin 50'sinin geri alınması ve üretimin 3 Şubat'a kadar durdurulması noktasında anlaşma yapıldı. Böylece Pirelli işçilerinin eylemi, üretimi durdurarak fabrikaya kapanmalarından bir gün sonra bitirilmiş oldu.

Ancak Pirelli işçileri, patron ile sendika arasında yapılan bu anlaşmadan pek de memnun kalmadılar ve sendikadan böylesi, kazanım denemeyecek bir anlaşma yapmasını eleştirdiler. (**Kartal**)

Tersanelerde ölümler ve işsizlik kolkola

Tersanelerde kısa süre önce sine kadar 117 olan tespit edilmiş "iş cinayeti" sayısı, geçtiğimiz günlerde 118'e çıktı.

Sedef Tersanesi'nde, 14 Ocak'ta balans tankındaki gaz sızıntısı nedeniyle meydana gelen patlamada ağır yaralanan **Hikmet Kaya** adlı işçi, kaldırıldığı hastanede, **20 Ocak'ta** yaşamını yitirdi. Ancak Kaya'nın ölümü tersane patronları tarafından günlerce gizlendi ve cenazesi sessiz sedasız memleketine gönderildi.

Bu son iş cinayeti üzerine Limter-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada, "Kuralsızlığın ve kayıt dışılığın üretimin esası olduğu tersanelerde patronlar çalışma koşullarını ısrarla kamuoyunun gözünden kaçırmaya çalışıyorlar. Bu

kez patlamanın üzerinden yaklaşık iki hafta geçmiş olmasına rağmen kamuoyuna hiçbir açıklama yapmamakla yetinmeyip cinayetin üzerini örtmeye çalışıyorlar. Tersaneler hala ve ısrarla bir kurtulu olmaya devam ediyor" denilerek, "**Neyi gizlemeye çalışıyorlar!**" diye soruldu.

Açıklamada ayrıca, tersane patronunun bir kez daha işçileri hatalı olarak göstermeye çalıştığı vurgulanarak, "Tuzla Tersanelerinde ayrıksı durduğunu iddia eden **Sedef Tersanesi** patronları, 30 Mart tarihinde Ali İhsan Çam arkadaşımızın iskeleden düşme sonucu ölümünde olayın kamuoyuna yansımaları üzerine basını çağırarak mizansenle işçi arkadaşımızı sorumlu göstermeye çalışmıştı" sözlerine yer verildi.

Pendik Askeri Tersanesi'nde direniş

Patronlar tarafından ekonomik kriz bahane edilerek, işten çıkarılmaları, ücret düşürmelerin ya da işçilerin alacaklarını ödememelerin en yoğun yaşandığı sektörlerden biri de son aylarda tersaneler. Tersane patronları Tuzla Tersaneleri'nde son birkaç ay içinde on binlerce tersane işçisini işten çıkarmanın yanı sıra, çok sayıda işçinin alacaklarını ödememe yöntemine başvurmayı sürdürmektedir. Tuzla Tersaneleri'nde artık "olağan" hale gelen bu durum, **Pendik Askeri Tersanesi**'nde de ortaya çıkmaya başladı. Bunun en son örneği ise, Pendik Askeri Tersanesi içinde faaliyetlerini sürdüren **Detay Denizcilik** isimli taşeron firmasının, işçilerin ücretlerini ödeme-

mesi olarak ortaya çıktı. Ancak tersane işçileri, bu durumu üretimi durdurarak cevaplamakta gecikmediler ve **27 Ocak'ta** iş bıraktılar. Eylemin nedenlerine ilişkin açıklama yapan işçiler, üretmeme haklarını kullandıklarını söyleyerek, alacakları verilene kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar.

Tersane işçilerinin iş bırakma eylemi, sabah saatlerinde Tersane içine giren işçilerin iş giysilerini giyerek, yemekhanede toplanmasıyla başladı. İşçiler taşeronlara önceden bildirdikleri kararları doğrultusunda birikmiş ücretleri ödeninceye kadar meşru tepkilerini göstermeye devam edeceklerini söyleyerek eylemlerini sürdürdüler.

Eylemin ilk günü işçilerle görüşmeye yanaşmayan patron ise, direnişin 2. günü geri adım atarak,

işçilerle görüşmeyi kabul etti. Görüşme sonucunda alacaklarının iki gün içinde ödenmesi sözü alan işçiler eylemlerine son verdiler ve böylece bir kez daha direniş kazanmış oldu. (**Kartal**)

DDSB, Programını tartışıyor

Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği, Nisan ayında gerçekleştirmeye hedeflediği Kurultay öncesinde programını tartışıyor.

30 Ocak günü başlayan ve üç gün süren toplantıya değişik illerden DDSB'liler katılım gösterdi. İlk gün DDSB geçmiş süreç değerlendirmesi, demokratik kitle örgütlerine bakış açısı, program ve tüzük, işçi gençlik ve DDSB ilişkisi, YDG konferans deneyimleri, T. Kürdistan'ında DDSB faaliyetleri başlıkları altında gerçekleştirildi.

DDSB'nin geçmiş sürecinin değerlendirilmesi ile devam etkinlikte DDSB'liler kurulduğu günden bu yana yaşadığı süreci ve geldiği aşamayı tartıştı.

Katılımcılar DDSB'nin '89

yılında gelişmeye başlayan işçi hareketleri içinde bir ihtiyaç olarak ortaya çıktığını, zaman içinde geniş bir kesime ulaştığını, özellikle '93 ve '94'te birçok sendikada etkili bir konuma ulaştığını dile getirdi. DDSB'nin sınıf sendikacılığı anlayışı ile özellikle deri işçileri içinde Kazlıçesme'den Tuzla'ya bir direniş geleceği yarattığının altı çizildi. Son yıllarda DESA deri ve Belediye işçilerinin yürüttükleri mücadeleye önderlik eden DDSB'nin geçen süre içinde anlayış ve eylem birliğini oluşturma ve kurumsallaşmada eksik kaldığına dikkat çekildi.

Bir sonraki tartışma DDSB'nin demokratik kitle ör-

gütlerine bakış açısı üzerine yaşandı. Bu bölümde DDSB'nin nasıl bir örgüt olduğu sorusuna yanıt verilmeye çalışıldı. Oldukça hareketli geçen bu bölümde DDSB'nin bir kitle örgütü olup olmadığı uzun tartışmalara sah-

ne oldu. Değişik fikirlerin ortaya çıktığı tartışma oldukça canlı geçti. YDG'li bir arkadaş program tartışmaları sürecinde yaşadığı deneyimleri DDSB'li-

lerle paylaştı. Dersim ve Mardin'den toplantıya katılan DDSB'lilerin anlatımları ilgiyle dinlendi. İlk gün serbest kürsü ile sona erdi.

İkinci gün ise kriz gündemli tartışmaya Volkan Yaraşır da katılarak kriz belli boyutları ile tartışıldı.

Toplantının 3. gününde Volkan Yaraşır'ın sendikal örgütlenme ve sınıfın yeniden yapılandırılmasına ilişkin sunumu sürdü. Toplantıda Nisan'da yapılacak planlanan Kurultay Haziran ayına ertelenerek hazırlık için komisyonlar oluşturuldu ve bölgelerde toplantılar alınmasına karar verildi. Son gün ayrıca öntümüzdeki sürecin görüşleri de görüşülerek öneriler tartışıldı. (**İstanbul**)

IBM: Yeni buluşumuz, sendikasız işçi!

Uluslararası yazılım tekeli **IBM Türk'te** sendikal örgütlenme mücadelesi yürüten **Tez-Koop-İş Sendikası** her hafta Çarşamba günü **Levent'teki Yapı Kredi Plaza** önünde gerçekleştirdiği eylemlerine devam ediyor.

Tez-Koop-İş, **28 Ocak Çarşamba** günü yaptığı eylemiyle IBM'deki sendikal örgütlenme mücadelesini daha güçlü eylemlerle sürdüreceğini duyurdu.

"**Çarşamba günü eylemleri**" 8 haftasını geride bırakırken, IBM işçileri dayanışma ve mücadeleye vurgu yaptılar.

"**IBM'de sendikal haklara saygı istiyoruz**" pankartının açıldığı Plaza eyleminde, sık sık birlik ve dayanışma sloganı atan işçiler Filistin halkının yanında olduklarını belirtmek için de "**Filistin halkı yalnız değildir**" sloganını attı.

TMMOB İKK Sekreterliği ise eylemde, "**Güvenli bir gelecek için iş güvenliği istiyoruz**" pankartını açarak IBM işçilerine destek verdi.

Basın açıklaması öncesinde, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi **Faruk Büyükkucak** ve Hava-İş Sendikası Genel Başkanı **Atıl Ayçın** de birer konuşma yaptılar. Ardından, Tez-Koop-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Rabia Özkaraça** tarafından basın açıklaması okundu. Açıklamada, IBM Türk'ün sendikal süreci engelleyerek anayasayı ihlal ettiği ve suç işlediği belirtildi. Örgütlenme haklarına saygı isteyen işçiler, mücadeleye devam edeceklerini belirttiler. (**İstanbul**)

Kadıköy Belediyesi işçilerine polis saldırısı

Kadıköy Belediyesi bünyesindeki polikliniklerde çalışırken işten atılan ve direnişe geçen işçilerin eylemine polis saldırdı.

Sendikalaştıkları için işten atılan sağlık emekçilerinin, **24 Ocak** günü CHP İl Binası önünde yapmak istedikleri eylemi, polis önce yoldan geçen araçları korna çalmaya teşvik ederek provoke etti, ardından ise robotik polisleri emekçilerin üzerine saldırdı. Saldırdan, eyleme destek vermek için gelen TTB, Limter-İş ve Sine-Sen üyeleri de nasibini aldı.

Ancak polisin bu saldırısına rağmen, sağlık

emekçileri bir basın açıklaması yaparak, hem saldırıyı hem de işten atılmalarını protesto etti. Basın açıklamasını sendikalaştığı için işten atılan **Songül Kalkan** okudu ve işten çıkarmaların küçültme nedeniyle yapıldığı iddiasının doğru olmadığını söyledi. Kalkan, işten çıkarılmaları yaşamadan bir gün önce, yani 4 Aralık 2008'de yapılan şirket ihalesinde, CHP'li Kadıköy Belediyesi'ne bağlı Sağlık Polikliniği'nde çalışanların sayılarının azaltılmadığını ve iş pozisyonlarının aynen korunduğunu belirtti. (**Kartal**)

Selga Tekstil işçileri kazana kazana direniyor!

Selga Tekstil işçileri 2008'in Aralık ayının sonlarına doğru, 2,5 aylık alacaklarını vermeyen patrona karşı direnişe geçmiş ve haklarını kazanmışlardı. Ardından gelişen süreçte geciken ücret alacaklarına karşı çeşitli eylemlerde bulunan **Selga Tekstil işçileri**, birlikte mücadele ederek kazanabileceklerini net bir şekilde gördüler. Patronun kriz bahanesiyle ödemediği ücretlerin yanında, Adana'da yeni bir iş yeri açtığı haberleri ortaya çıktı.

Tekstil-Sen'in örgütlediği direnişlerin devamı polis saldırısıyla kesilmek istendi. İki aylık alacakları için direnişe geçen işçiler, patronun tavrını işyeri işgali ile yanıtladılar. **29 Ocak** günü gece yarısı, Selga patronu iş makinelerini kaçırmak isteyen, işçiler patrona engel oldu. Çevik kuvvet eşliğinde

gelen patron işçilerin direnişleriyle karşılaşınca, polis işçilere saldırdı; biber gazı sıkı, cop ve fiziki darbelerle işçileri yaraladı. **Tekstil-Sen Genel Sekreteri Beycan Taşkıran**'ın da aralarında olduğu 17 işçi gözaltına alınarak, **Gaziosmanpaşa Polis Karakolu**'na götürüldü. Akşam saatlerinde serbest bırakılan üyeleriyle ilgili Tekstil-Sen bir açıklama yaptı.

Selga Tekstil patronu, yaşanan kararlı direniş sonrasında direniştekileri 17 işçiye iki aylık ücretlerini ödedi. Patron ödeme sırasında, işçilerin geriye kalan alacakları ile işsiz bıraktığı diğer yaklaşık **100 işçinin** ücretlerini ise **Salı günü** ödeyeceği sözünü verdi. Selga patronu, daha önce de işçilere ödeme sözü vermiş, işçileri uzun süre oyalamıştı. (**İstanbul**)

Demiryolu işçileri "iş kazalarını" protesto etti

Demiryollarında çalışan emekçiler, son aylarda artan ölümcül "iş kazalarını" protesto etmek için eylem yaptı. Son iki içinde 2 demiryolu çalışanın yaşamını yitirmesi, çok sayıda demiryolu emekçisinin de yaralanması üzerine harekete geçen demiryolu çalışanları, 23 Ocak'ta, iki saatlik iş bırakmanın yanı sıra, Haydarpaşa Tren Garı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Demiryollarında örgütlü olan **Birleşik Taşımacılar Sendikası** tarafından örgütlenen açıklamada, TCDD yönetimi-

nin "**az adamla çok iş**" mantığı ile hareket ettiği belirtilerek, şöyle denildi; "Yaş ve fiziki koşullarıyla manevra yapamayacak durumda olan personel yıllardan sonra adeta ölüme gönderilmesine tekrar vagonların arasında gönderilmiştir. Ardarda meydana gelen ölümler ve yaralanmalar tersanelerde olduğu gibi kanıksanmaya başlamıştır. TCDD yönetimi bu uygulamaya geçerken personele verdiği hiçbir sözü yerine getirmediği gibi onların canlarından ve sağlıklarından da olmasına neden olmuş, can güvenliğini de ortadan kaldırmıştır. Bu personelin ücret ve sosyal hakları ile çalışma koşullarında da gerekli iyileştirmeleri ise yapmamıştır."

Açıklama sırasında işçiler, demiryolu "kazalarında" yaşamını yitiren arkadaşlarının resimlerini taşıdılar. (**Kartal**)

Kaç bin yara kabuk bağladı ki?

HER sokağında ayrı bir yaranın hissedildiği, halk tarafından adına "Korku Cumhuriyeti" JITEM'in ise "Şırnak Cumhuriyeti" dediği top-raklar saklamak zorunda kaldıklarını taşıyamıyor artık.

SALDIRILARDA önemli roller üstlenenlerden **Levent Ersöz**'ün Ergenekon operasyonunda yakalanmasıyla özellikle '90'lı yıllarda yapılan katliamların yeniden tartışılmaya başlandığı Şırnak'ta, o dönem kent merkezinin top atışıyla viraneye dönmüş, yaralılarını taşımak, ölülerini gömmek için geceleri uyumamaya çalışan insanlar sığınaklarda yaşamını sürdürmeye başlamıştı. '92 Newroz kutlamasında aralarında bir gazetecinin de bulunduğu tanklı toplu katliam saldırısında 57 insan Cizre'de parçalanmıştı. 18 kişilik aileden geriye 9 kişinin yaşamayı başardığı saldırılar, muazzam direnişler de yaratmıştı. Direnişler yeni saldırıları geliştirdi, artan saldırılar yeni ve daha güçlü serhildanları doğurdu. Döngü 2000'li yıllara kadar devam etti. Halkın direnişi karşısında denediği tüm politikaların işlevsizleştiğini gören faşist TC devleti, 2000'li yıllara geldiğinde kanlı saldırılarında çitayı geriye düşürmeye başladı. Ancak Ulusal Hareketin ideolojik ve fiziki tasfiyesi, halkın ise psikolojik olarak çöktürülmesine yönelik politikalara ağırlık vermeye başladı.

Kahraman katillerden üstün başarılar

DEVLET övünç madalyası alan, geçtiğimiz haftalar içerisinde intihar eden Tuğgeneral **Abdülkerim Kırca**, Şırnak İl Jandarma Alay Komutanı olarak görev yapan **Levent Ersöz**, Şırnak Merkezini

top atışlarıyla hayalet kente dönüştüren Tuğgeneral **Metin Sa-yar**, Şırnak Tümen Komutanı **Yavuz Öztürk**, Cizre'de görev yapan **Cemal Binbaşı**, Silopi Jandarma Merkez Komutanı **Süleyman Can**, Albay **Arif Doğan**, Binbaşı **Cem Ersever**, emekli General **Veli Küçük** vb. bölge insanının yaşadıklarının faileri olan sadece birkaç isim. Sarı Levent olarak bilinen Levent Ersöz, yoğunca tartışılan ve devletin hala kabul etmediği Silopi'deki BOTAŞ kuyularına atılan cesetler ve 2001 yılında kaybedilen HADEP'li **Eubekir Deniz** ve **Serdar Tanış**'in kaybedildiği dönemde Şırnak'ta görevi başındaydı. "Üstün başarılarından" dolayı 2002-2003

Kaybedilenler için "Hizbullah kaçırılmış", taranan evlerdeki mermilere "PKK'nin mermileri" diyerek hedef yanılan Ersöz, HA-DEP'in Şırnak'taki parti kurma çalışmalarını Silopi İlçe Örgütü'nün açılması için devam ettirmesiyle saldırılarının yönünü bu kez Silopi'ye çevirdi.

yıllarında Diyarbakır JITEM Komutanı olarak göreve getirildi. Şemdinli olayında da adı sıkça geçti. Bölge insanı tarafından "Şırnak Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı" olarak tanınması çok uzun sürmedi. Gözaltına aldığı insanları tehdit ederken "Burası benden sorulur. Beni şikayet etmek istiyorsan sende telefonu yoktur. Sana Cumhurbaşkanı telefonunu vereyim. Ben kimseyi hesaba almam" diyerek devleti görmek isteyen kendisine bakmasını salık verdi. 2000 yılında HADEP'in kurulumu çalışmalarını birlikte kaybetme, katletme yöntemleri Levent Ersöz'le birlikte tekrar devreye konuldu.

Kaybedilenler için "Hizbullah kaçırılmış", taranan evlerdeki mermilere "PKK'nin mermileri" diyerek hedef yanılan Ersöz, HA-DEP'in Şırnak'taki parti kurma çalışmalarını Silopi İlçe Örgütü'nün açılması için devam ettirmesiyle saldırılarının yönünü bu kez Silopi'ye çevirdi.

Devlet kendisinden hesap soramaz

İNSAN kanı ile kaynayan bir kazan olan Şırnak'ta 25 Ocak'ta 10 bin insan sokağa çıkarak kayıp binlerce insanın mezarlarının bulunmasını istedi. Ne/kim olduğu konusunda bir türlü mutabakata varılmayan Tuncay Güney, JITEM itirafçısı Abdülkadir Aygan'ın açıklamalarında yeralan asit kuyularında yakıldıkları sonra BOTAŞ kuyularına atılan cesetleri Meclis gündemine taşıyan DTP'li milletvekillerine Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in "Delilsiz bir takım is-

natlarda bulunuyorsunuz. Bu, milletvekili sıfatını taşıyan hiç kimseye yakışmaz. Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir. Bir takım yanlışlıklar yapıldığı iddiasında bu-

lunuyorsanız, lütfen bunu, delilleriyle beraber ortaya koyunuz" cevabına karşılık miting sonrası BOTAŞ'ın yanındaki Sinan Lokantası ve Aslan Tesisleri'nde bulunan asit kuyularının başına giderek bakana delil göstererek burada daha önce 4 insanın cesedinin bulunduğunu hatırlattılar.

DTP Grup Başkanvekili **Selahattin Demirtaş** da kanıt isteyen Şahin'e Abdülkadir Aygan'ın itirafı doğrultusunda, 1994'te Diyarbakır'da sivil araca zorla bindirilerek kaçırılan ve bir daha kendilerinden haber alınamayan Murat Aslan'ın Dicle Nehri yakınlarında,

Bahri Budak ve torunu Metin Budak'ın da Silopi yakınlarında dere kenarında gömülü olduğu yerler kazılarak, bulunan iskeletlerin çekilmiş fotoğraflarını kanıt olarak gösterdi. Cinayet işlenen ses çıkarmayan ancak cinayetleri anlatmaya başlayınca alçak denilen Aygan bu cinayeti Abdülkerim Kırca ile birlikte işleyip cesedin üzerine benzin dökerek yaptıklarını itiraf etmişti.

26 Ocak'ta biraraya gelen faili belli olan 47 kay-bın ailesi de Silopi Savcılığı'na giderek suç duyurularında bulundu. Savcılar ailelere "Şimdiye kadar neredeydiniz? O dönemde görev başında bulunan rütbeli kişilerin isimlerini biliyor musunuz? Neden daha önce başvurmadınız?" şeklinde sorduğu sorularla, kayıplarının peşinden giderken kaybedilen ve bu korkuyla arayışlarını ses-

siz bekleyişe dönüştüren ailelere ne Ergenekon operasyonunun yüzleşme ne de devletin hesap verme gayretinde olduğunu itiraf etmiş oldular. Aileler de "Buranın asit kuyularının başına giderek bakana delil göstererek burada daha önce 4 insanın cesedinin bulunduğunu hatırlattılar. **DTP** Grup Başkanvekili **Selahattin Demirtaş** da kanıt isteyen Şahin'e Abdülkadir Aygan'ın itirafı doğrultusunda, 1994'te Diyarbakır'da sivil araca zorla bindirilerek kaçırılan ve bir daha kendilerinden haber alınamayan Murat Aslan'ın Dicle Nehri yakınlarında,

Yüksekova'da küçük Şemdinli

HAKKARI Yüksekova ilçesinde DTP yöneticisi olan **Doğan Aydın** polisler tarafından kaçırılmak istendi. **Ahmede Xani Parkı**'ndan geçerken, polis oldukları öğrenilen dört kişi **Doğan Aydın**'a saldırarak araca bindirmek istenen, yerlerde sürüklenen Aydın'ı polislerin elinden Yüksekova halkı aldı. Daha sonra Aydın'a yönelik saldırıyı protesto eden kitle ile polis arasında gerginlik yaşandı. Silahlı dört polis olay yerinden uzaklaştı. Gerginliğin sona ermesinden sonra, sessiz bir yürüyüş ile kalabalık kitle DTP ilçe binasına gitti.

PARTİ binasında DTP Yüksekova Belediye Başkanı **Burhanettin Yılmaz** ve Hakkari İl Genel Başkanı **Ferheng Yazgan**'ın da aralarında bulunduğu kalabalık kitle tarafından basın toplantısı düzenlendi. Basına yapılan açıklamada, "Doğan Aydın yıllardır burada siyaset yapan bir yöneticimizdir. Şu ana kadar ifade ve mahkemeleri, ne olmuştusa gitmiştir. Ancak bu saldırının ne amaçla yapıldığına anlam dahi veremiyoruz. Bu tehlikeli sonuca karşı herkes duyarlı olmalıdır" denildi. Olaydan sonra polislerin zırhlı araçlarla siren çalarak olay yerine gelmelerinin gerginliğe neden olduğunu aktaran Yılmaz, bunun halkın moralini bozmak ve gerilim yaratmak amaçlı olduğunu ifade etti.

YAKLAŞAN yerel seçimleri ile birlikte özellikle T. Kürdistanı'nda bu tür saldırıların arttığı ve önümüzdeki süreçte de artacağı aşikardır. Devletin bu saldırıları Yüksekova'da olduğu gibi halkın örgütlü duruşuyla geri püskürtülebilir. Daha önce Şemdinli'de kontrgerillayı suç üstü yakalayan halk, Yüksekova'da da "iyi çö-cukları" suçüstü yakaladı.

(H. Merkezi)

Resmi Kürtçe'den inciler

TRT 6'nın her programında, dublajlı filmlerinde Kürt dili yanlış kullanıldığı gibi yapılan programlarda kullanılan dil ağırlıklı olarak Türkçe-Kürtçe karışımı bir hal alıyor. TRT 6'da haberlerden sonra sunulan hava durumunda şehirlerin tümünün ismi Türkçe. TRT'nin internet sitesi 32 dilde yayın yaparken bu diller arasında Kürtçe yok. Aynı sitede kanalın yayın akışı yarı Türkçe yarı Kürtçe. Kanalda yayınlanan müzik kliplerinin tamamına yakını Türkçe. Program isimleri de birçok imla hatasıyla devam ediyor.

KENDİ Kürdünü yaratma projesini AKP hükümeti döneminde devreye koyan TC, bu politikanın en önemli ayağını oluşturan dil sorununu "aşmak" adına 2009'a girildiği günlerde **TRT 6'ya (TRT Şeş)** açmıştı. Kanalın açılışı belli bir kesim tarafından Kürt sorununun çözümü noktasında "olumlu bir adım" olarak değerlendirilmiş ancak Kürt halkının ağır bedeller ödeyerek yürüttüğü mücadelenin bir kazanımı olarak burjuva medyada yer bulamamıştı. Konuyla ilgili gerek gazetelerde gerekse devrimci ve yurtsaver basında ulusal mücadelenin tasfiyesi, Kürt kültürü ve kimliği üzerinde uygulanan asimilasyon politikaları, yerel seçimlerde bölge illerindeki oy oranını artırmayı hedefleyen AKP'nin seçim yatırımı gibi birçok nedene dikkat çekilerek Kürt dilinin özgülleşmediğine, aksine resmi ideolojinin sınırlarına hapsedilmeye çalışıldığına vurgular yapılmıştı.

TRT 6'nın her programında, dublajlı filmlerinde Kürt dili yanlış kullanıldığı gibi yapılan programlarda kullanılan dil, ağırlıklı olarak Türkçe-Kürtçe karışımı bir hal alıyor. TRT 6'da haberlerden sonra sunulan hava durumunda şehirlerin tümünün ismi Türkçe. TRT'nin internet sitesi 32 dilde yayın yapar-

ken bu diller arasında Kürtçe yok. Aynı sitede kanalın yayın akışı yarı Türkçe yarı Kürtçe. Kanalda yayınlanan müzik kliplerinin tamamına yakını Türkçe. Program isimleri de birçok imla hatasıyla devam ediyor. Jiyana Civakê olarak yazılması gereken program Jiyane Civa-kê olarak yayın hayatına devam etmekte ısrarlı. Kürtçe çevirilerle yapılan birçok dizide de aynı hatalar yaşanıyor. En Son Babalar Du-yar adlı dizi Kürtçe Herî Dawî Bav Dibihîzin olması gerekirken Herî Dawî Bav Dibihîze olarak, ekonomi programı olan Bazara Şerqê yanlış bir ifadeyle Bazarê Şerqê

olarak yayınlanırken halk dilinde kullanılan kimi ifadelerde Türkçe düşünüşün Kürtçe telaffuzu olduğunu açık bir biçimde gösteriyor.

PROGRAM sunucusu programa katılan kişinin konuşmasından sonra ağzına sağlık diyor Kürtçe konuş-tuğundan emin olarak. "Devê te sax be" diyor, bu ifade Kürtçe'de hiçbir şekilde kullanılmıyor. Bölge-lere göre "mala te ava", "gelek spas", "xwedê ji te razî be" gibi değişiklik gösterir ve hepsi aynı anlamdadır ancak "Devê te sax be" kullanılmıyor, çünkü Kürtçe dilbilgisi özelliklerini taşımayan uydurma bir kullanımdır. Yine Ew

got (üçüncü tekil şahıs için dedi/söyledi) olarak kullanılan ifade Kürtçe'nin bütün lehçelerinde kadın söylemişse Wê got, erkek söylemişse Wî got olarak kullanılır.

KÜRTÇE sadece kanalda yalan yanlış kullanılmıyor. Aynı zamanda Kürtçe olduğu için toplatılan MKM'nin bastırıldığı takvimlerin çevirisinde de traji-komik cümleler yer alıyor. MKM'nin 2009 takvimleri 2007'de bastırılmış olan takvimlerin çevirisi yapılarak toplatılıyor. 2009 takvimlerine bakılmadan toplatma kararı verilmesi apayrı bir hukuksuzluk örneği. 2007 takviminde gün gün tarihi hatırlatma-

lar yapılan bölümde yer alan hatırlatmaların Türkçe çevirisi birçok tarihi gelişme gülmekten karınları ağrıttak türden.

7 OCAK 1940: Kürdistan li Mehabadê dest bi weşanê kir (Kürdistan adlı dergi Mahabat'ta yayın hayatına başladı) çeviride Kuzey Kürdistan'dan Muhammet elini çekti. Biz de diğer insanlar gibi serbest şekilde yaşamak istiyoruz olarak yer alıyor.

9 OCAK 1920: Hezên Tirk di Meydana Inonuyê de li hember"i hêzên Yewnan yekem serkeftina xwe bi dest xist (Türk ordusu İnönü Meydanı'nda Yunan güçlerine karşı ilk defa zafer elde etti) çeviride İnönü Savaş'ında bir Türk öldü,

12 OCAK 1976: Agatha Christie jiyana xwe ji dest da (Agatha Christie yaşamını yitirdi) çeviride SHP Genel Başkanı Aydın Güven'le seçimlere katılan 15 Kürt mensubu parlamento'ya girdi,

25 OCAK 1991: Hikûmeta Tirk axaftin û stranên bi kurdi serbest kirin (Türk hükümeti Kürtçe şarkı söylemeyi ve konuşmayı serbest bıraktı) çeviride Türk hükümeti

PKK terör örgütü mensuplarını serbest bıraktı. Türkiye işkenceyle mücadelede yasasını imzaladı,

AYNI yapıprakta Kovara Kürdistan li Stenbolê ji aliye Mihri Hilav ve hate weşandin 1919 (Kürdistan Dergisi İstanbul'da Mihri Hilav tarafından yayın hayatına başladı) çeviride Güney Kürdistanlı Mihri Hilav İstanbul'a saldırdı 1950,

13 MART 1974: Şoreşgera Kurd Leyla Qasim hate idamkirin (Kürt Devrimci Leyla Kasım idam edildi) çeviride o tarihte henüz PKK kurulmamışken, PKK örgütü komutanlarından Leyla Kasım idam edildi,

2 KASIM 1948: Niviskarê Tirk Sebahattin Alî dema şinorê Bulgaristanê derbas dikir, ji aliye klavuzê wî Alî Ertekin ve hat kuştin (Türk yazar Sabahattin Ali Bulgaristan sınırını geçerken kılavuzu Ali Ertekin tarafından öldürüldü) çeviride Örgüt mensubu Sabahattin Ali komployla öldürüldü şeklinde yer alıyor. Çevirilerde hayatta olan Yaşar Kemal, Celal Talabani gibi kişiler de ölmüş olarak gösterildi.

Ana dilimiz, oldu ağıt dilimiz...

YILLARDIR Kürtçe'nin resmi dil olması, Kürt kimliğinin tanınması için bir dizi eylemler yapıldı ve yapılmaya da devam ediliyor. En son TZZP Kurdi tarafından başlatılan "Anadilde eğitim istiyorum" kampanyası çerçevesinde, İstanbul, İzmir, Aydın ve Antep'te yapılan açıklamalarda Kürtçe'nin resmi dil olarak kabul edilmesi ve anayasa ile güvence altına alınması istendi. **İSTANBUL'UN** birçok beldesinde eylemler yapıldı. Beyoğlu, Kağıthane, Eyüp, Esenler, Kanarya, Başakşehir, Sancaktepe ve Sefaköy'de yapılan açıklamalarda, Kürtçe'nin ilkokuldan üniversiteye kadar resmi dil olarak kabul edilmesi istendi. Açıklamayı Kürtçe okuyan **Hayrettin Eser**, TRT 6'nın açıldığını ve bu açılımın

samimi olmadığını vurguladı.

BAŞAKŞEHİR ilçesi Bayramtepe Güvercintepe Meydanı'nda yapılan basın açıklamasına çok sayıda kişi katıldı. Basın metnini okuyan Ayşegül Eren açıklamada Kürtçenin önündeki yasakların kaldırılmasını istedi.

DTP Esenler binası önünde biraraya gelen çok sayıda kişi Kürtçe'nin resmi dil olarak kabul edilmesini istedi.

SANCAKTEPE ilçesi Demokrasi Caddesi önünde toplanan kitle "TRT 6 naxeazîn" vb. sloganları attı.

BARİŞ Anneleri Kürtçe'nin resmi dil olması için eylemlerine devam ediyor. İstanbul Barış Anneleri İnişiyatı Galatasaray Lisesinin önünde basın açıklaması yaptı. (H. Merkezi)

8 yıllık Bush yönetiminin ardından ciddi bir güç ve prestij kaybına uğrayan ABD emperyalizmi içeride dünyayı da sarsan ekonomik krizle dış politikada özellikle Irak ve Afganistan başta olmak üzere politik açıdan çıkmazlarla karşı karşıyadır ve hem ülke içinde hem de dünya genelinde halkların büyük tepki ve öfkesini üzerinde toplamaktadır. **ABD emperyalizmi bu sorunlara yeni açılımlar getirmek ve her şeyden önemlisi emperyalizmin lideri ve dünyanın hâkimi rolünü oynamayı sürdürmek ve pekiştirmek, gelişen rakiplerini geriletme, yarı-sömürgelelerin bağıllıklarını artırmak ve dünya halklarının tepkisini azaltarak "imaj"ını düzeltmek için başkanlık seçimlerini etkili bir şekilde kullanmıştır. Bu sayede seçimlerin tüm dünyanın gündeminde üst sıralarda yer almasını sağlamıştır.**

SEÇİMLERİ kazanan Obama ise hem Afro-Amerikan kökenli olması, Kenyalı Müslüman bir babaya sahip olması hem Irak savaşına karşı çıkışlarıyla gündeme gelmesi ve halkların işgal karşıtı tepkisini kendi lehine değerlendirebilmesi hem de oldukça etkili bir reklam-tanıtım kampanyasından ve karizmasından yararlanması ile sadece ülkesinde değil dünya genelinde de büyük destek sağlayabilmiş ve büyük beklentilerin doğmasına neden olmuştur. "Değişim" ve "umut" kavramlarını kullanarak halkların emperyalist saldırganlığa karşı öfkesini ve artan hak gasplarına duyduğu tepkiyi kendi kampanyasında eritebilmiştir.

VE yalnızca ülkesinde değil ziyaret ettiği birçok ülkede dahi yüz binlerce kişinin coşkulu sloganlarıyla karşılaşılan Obama herkesin duymak istediği cümleleri etkili şekilde kullanmasına rağmen gerek belirlediği çalışma ekibiyle gerekse de politik programıyla ABD emperyalizminin merkezi politikalarını sürdüreceğini açıkça ifade etmektedir. Yalnızca bununla da kalmamakta, Bush yönetiminin "teröre karşı savaş" adı altında uyguladığı yeni-muhafazakar politikaları da savunmakta, Bush yönetimini ise bu politikaları uygulamada taktiksel hatalar yapmakla eleştirmektedir. **Bunun yanı sıra Bush yönetiminin son 1.5 senedir izlediği politikayı sürdüreceğini de ifade etmektedir.** Irak'ta kurduğu kukla rejimi güçlendirerek, yalnızca üs bölgelerinde yeterli sayıda asker bırakarak Irak'taki askerlerinin önemli bir bölümünü Afganistan-Pakistan sınırına kaydırmak, İran'ı gerek görüşmelerle gerekse de tehditle belirli sınırlar içinde tutmak, Ortadoğu'da İsrail'i kayıtsız şartsız savunmak gibi Bush döneminde izlenen politikaları Obama da sürdürecektir. Yine ekonomik alanda da Bush yönetiminin devletleştirme-piyasaya müdahale-halktan toplanan vergileri şirketlerin kurtarılmasına aktarma gibi izlediği politikalar da Obama tarafından desteklenmektedir. Özcesi politik çizgi açısından Obama yönetiminin Bush yönetiminin esas hatları itibarıyla devamı olacağını öngörmek mümkündür. Farklılık ise büyük oranda üslupta olacaktır. **Bush'un ve yeni muhafazakarların korkuya dayalı siyasetlerini eleştiren Obama düşman korkusu-tehdidi üzerinden harekete geçmek yerine kendine güven-**

Obama'nın yemin töreni

Amerikan rüyası mı, kabusu mu?

nen-olumlu söylemlerde bulunan bir üslup izlemeyi tercih etmektedir ve ittifak politikalarına daha fazla önem verecektir.

"Umut" veren görkemli tören

OBAMA'NIN 20 Ocak'ta gerçekleşen yemin töreninin hem ABD'de hem de dünya çapında büyük bir etki yarattığı ve güç gösterisi niteliği taşıdığı açıktır. Yemin törenini izlemeye gelen yüz binlerce insanın yanı sıra Obama'nın da belirttiği gibi başkentlerden ufak köylere kadar milyarlarca insan ABD yönetimindeki devir teslim törenini ilgiyle izlemiştir.

ABD'NİN 44. Başkanı olarak konuşmasına başlarken Obama, rakibi McCain'i cesur bir lider olarak selamlamıştır. Ülkesi için yaptıklarından dolayı ona teşekkür ederek Vietnam Savaşı'nda Vietnam halkını bombalayan ve kurtuluş savaşı veren kahraman Vietnam gerillalarının uçağı düşürülerek esir edilen savaş suçlusunu McCain'den anlayış bazında farkı olmadığını, aynı saflarda olduklarını bir başka açıdan göstermiştir.

OBAMA'NIN yemin töreninin simgesel açıdan verdiği mesajlar da oldukça ilginçtir. Yemin töreninde Obama'nın seçtiği din adamının Bush yönetiminin de açıkça desteklediği en gerici dini akımlardan olan **Evanjilik Kilisesinden Rick Warren** olması da kendisine büyük destek sunan ve Afro-Amerikalıların mücadelesinde önemli yer edinen Afro-Amerikan kilisesini tercih etmesini bekleyen siyah halkı ve bu gerici akımın nefret ettiği eşcinsel, feminist ve savaş karşıtı hareketlerden destekçilerini hayal kırıklığına uğratmıştır. **Yalnızca bu simgesel tutum dahi Obama'nın gerçek safının yanı sıra Bush yönetiminden politik açıdan bir kopuş getirmeyeceğini de ifade etmektedir.**

ABD başkanlarının göreve başlarken yaptığı konuşmaların ortak özelliklerini taşıyan Obama'nın konuşmasında çok sayıda olumlu, umut veren ifadelerin yanı sıra ABD'nin emperyalist bakış açısını gösteren vurgular da yapılmıştır. ABD'nin dünya liderliğini sürdüreceğini, zayıflayan devleti güçlendireceğini, (emperyalist yağmadan elde ettikleri) kazanımları koruyup geliştireceğini, (büyük çoğunluğunu ülkesini işgal edenlere karşı direnen, hak gasplarına ve yağmaya karşı çıkan ezilen halklardan oluşan) düşmanlarını yeneceklerini ilan etmektedir.

OBAMA konuşmasında olumsuzlukları ifade etmekte, zorluklardan bahsetmekte ve "tedbir alan" devleti desteklemenin gerekliliği mesajını iletmektedir.

OBAMA'NIN başkanlığıyla birlikte sıkça kullanılan ifadelerden biri de Obama'nın kendisinin de vurgulamaktan kaçınmadığı "bir hayalim var" diyen Martin Luther King Jr.'ın rüyasının gerçeğe dönüştüğü, Beyaz Saray'a bir siyahın girdiği, 50 yıl öncesinde insan yerine konulmayan siyahların artık toplumda eşit bir yurttaş olarak, insana yakışır bir hayat süreceği üzerinedir. Obama da konuşmasında şu ifadeleri kullanmaktadır:

"60 yıl önce benim gibiler restoranlara giremiyordu ya da restoranlarda kendilerine yemek servisi yapılmıyordu. Ama bugün işte bu çağın bittiğinin alametidir. Bu günü her zaman şöyle hatırlayalım, kim olduğumuzu hatırlayalım ve ne kadar uzun bir yol kat ettiğimizi hatırlayalım."

BU ifadelerin ne kadar gerçeği yansıttığına geçmeden önce kısaca Obama'nın sıkça adını andığı Martin Luther King, Jr.'e de değinmek olumlu olacaktır. Martin Luther King şöyle yazmaktadır: "Amerika'nın ırk devrimi yıkılmadan öte dahil olabildiğimiz bir devrimdir. Amerika ekonomisini, eğitim sistemini ve toplumsal imkanları paylaşmak istiyorum. Bu hedef Amerika'da toplumsal değişimin başarılı olmasını da içermektedir." King'in bahsini ettiği Amerikan ekonomisinden pay almak, özcesi ABD emperyalizminin dünya çapında gerçekleştirdiği yağmaya ortak olmak, sömürü ve baskıdan elde edilen gelirlerden pay koparmak King'in hayallerinin sınırını göstermektedir. Siyahlar arasında küçük bir kesimin zenginleşmesi ve toplumsal hayatta etkin görevler edinmiş olmasıyla bu hayalin büyük kısmı hayat bulmuştur, tabii ki geniş siyah kitlelerinin yoksulluğu ve ayrımcılığa uğramaya devam etmesi pahasına. King'in şiddet karşıtlığı da statükoyu eleştirmemesi ve sistem içine dahil olmasıyla aslında geçersizleşmektedir çünkü ABD, üstünlüğünü silaha ve baskıya dayanarak korumaktadır ve King bunu hiç sorgulamamaktadır. King bununla da kalmamış, 1967'de Detroit'te isyan eden siyah halkı üzerine asker gönderilmesini de desteklemiş ve bu askerler büyük katliamlar gerçekleştirmiştir.

HAYAL VE GERÇEK
ANCAK Obama'nın seçimleri kazanmasıyla birlikte siyahlara ve Latin Amerikalılara yönelik saldırıların arttığı basında yer almaktadır. **ABD Devrimci Emek Örgütü'nün** yayın organı **Ray O. Light** dergisinin 52. sayısındaki yoruma göre Obama'nın başkanlığı ile bir yandan Afro-Amerikalıların birliği bozulmakta, siyah hareketi Obama yandaşı ve karşıtı olarak bölünmekte ve siyah hareketinin büyük kısmı hükümetin ve kongrenin aktif destekçisi haline getirilmektedir. Öte yandan beyaz üstünlüğünü savunan ırkçı-faşist örgütlenmeler de hızlı şekilde büyümekte ve siyahlara yönelik saldırganlıklarını artırmaktadır.

ABD Devrimci Komünist Partisi'nin yayın organı olan **Revolution** dergisinin 154. sayısında, bundan 50 yıl önce Siyahların en temel insan haklarının dahi tanınmadığını, oy kullanmalarına izin verilmemesini, yemek yedikleri yerlere giremediklerini ve tüm bu yasakların zalim polislerin keyfi uygulamaları sonucu olmadığını, Yüksek Mahkeme tarafından savunulduğunu belirtmektedir. Siyah kitleler bu ayrımcılığa karşı 50'li ve 60'lı yıllarda hak mücadelesini militanca sürdürmesiyle, örgütlenmesiyle, meşru savunmaya başlamasıyla ve isyan etmesiyle haklarını kazanmış ve siyahlar toplumda eğitim-sağlık ve siyasi yaşama katılma gibi temel haklarda kazanımlar elde etmiştir. **Dolayısıyla mevcut haklar bahşedilmemiş, uzun, militan ve kanlı bir mücadele sonucu elde edilmiştir.**

PEKİ, siyahlar bugün beyazlarla eşitliği tam anlamıyla sağlamış mıdır, ayrımcılık sona ermiş midir? Bu sorunun cevabı açıkça hayırdır. Sistem **Siyahlar içinde küçük bir kesimin zenginleşmesine izin vermiştir ancak bugün ABD toplumu nun tabanında yine milyonlarca siyah yer almaktadır.** Ülkenin en fakirleri siyahlardır. En çok işsizlik ve en düşük ücretler siyahlar içindir. Yalnızca New York'ta Siyah erkekler arasında işsizlik oranı % 48'dir. Doğum esnasında ölüm oranında siyahların oranı beyazlardan 2.5 kat fazladır, siyahlar beyazlara göre 6.3 yıl yaşarmaktadır. Siyah gençler arasında suç oranı oldukça fazladır, uyuşturucu bağımlılığı diğer kesimlere nazaran daha yaygındır. Martin Luther King yaşarken hapishanelerde 90 bin siyah varken bugün bu sayı 900 binden fazladır ve artmaya devam etmektedir. Polisin siyahlara yönelik saldırganlığı da sürmektedir. 2009'un ilk ayı içerisinde **Oscar Grant, Adolph Grimes ve Robbie Tolan** isimli siyah gençler polis tara-

findan sorgusuz sualsiz vurulup öldürülmüştür. **Obama'nın başkan olduğu günümüzde de siyahlara yönelik ayrımcılık ve ırkçılık sürmektedir ve Martin Luther King'in hayali yerine Malcolm X'in şu sözleri daha gerçekçi ve devrimcidir: "Ben bir Amerikan rüyası görmüyorum, benim gördüğüm Amerikan kabusudur".**

Obama'nın kurucu ataları

OBAMA konuşmasında sıkça kurucu atalarından bahsetmekte, ülkenin kuruluşuna imza atanların bıraktığı mirasa atıfta bulunmakta, anayasaya bağlılığını ifade etmektedir.

"EN önemlisi de isimsiz kadınlar ve erkekler bu içinden geçtiğimiz özgürlüğe ve zenginliğe ulaşma yolculuğunda çalıştılar. Bizler için okyanusları geçerek yeni bir hayat arayışı içinde yanlarında bir iki parça eşyadan kıyafetten başka bir şeyleri yoktu. Ve şimdi onların bize bahsettiği bu topraklarda geleceği yeniden şekillendiriyoruz."

"KURUCU atalarımız, kurucu babalarımız bizim sadece hayal edebileceğimiz zorluklarla karşı karşıya geldikleri zaman, hukukun üstünlüğü ve insan haklarının temel alındığı metinleri kaleme aldılar. Ulusumuza nesiller boyunca kılavuzluk etmiş olan ilkerer bunlardır."

VE biz bir kere daha dünyaya liderlik etme kararlılığıyla bugün bu görevi üstleniyoruz."

BU duygusal söylemleri kullanarak kitleleri etkilemeye çalışan Obama, kurucu atalarının kıtanın gerçek sahibi olan Kızılderililerden dünyanın en zalim soykırımlarından birini gerçekleştiren topraklarını gasp ettiklerini saklamakta, aynı zamanda milyonlarca siyahın Afrika'dan zorla kaçırılarak köleleştirildiğini ve bugünkü Amerikan kapitalizminin Kızılderililerin katliamı ve siyahların köle emeğinin yarattıkları üzerinden inşa edildiğini, bağıllığını sunduğu anayasasının da bu köle sömürsünü güvence altına aldığını gözlerden kaçırmakta, beyaz üstünlüğüne dayanan gerici bir hikaye anlatmaktadır. **Sadece bu hikayelerden dahi Obama'nın gerçek-sınıfsal atalarının Afrikalı köleler değil de köleci toprak ve sermaye sahipleri olduğu anlaşılacaktır.** Dolayısıyla nutukları dahi Obama'nın yoksul, ezilen siyahlar, Latin Amerikalılar, işçiler ve diğer ezilen kesimler için değil keskinleşen sınıf mücadelesinde tekeli sermayeye hizmet edecek emperyalist bir kişilik olduğunu göstermektedir. Nitekim dünyaya liderlik etme kararlılığı da aynı paragrafta vurgulanarak gerçekler ortaya konmaktadır.

Obama'nın ekibi

OBAMA'NIN nasıl bir politika izleyeceğini birlikte çalışacağı ekipten de anlamak

mümkündür. **Obama 90'lardan bu yana ABD emperyalizminin saldırganlıklarına imza atan "deneyimli" bir ekiple ülkesini yönetecektir.** Kilit mevkilere "kendilerini kanıtlamış" insanların getirilmesi, Bush'un savaş suçlusunu ekibinin dağıtılması bir yana görevini yeni yönetimde de sürdüreceği Obama'nın tekeli sermayenin desteğini kazanmasında etkili olmuştur.

OBAMA'NIN başkan yardımcısı olan **Joe Biden** 40 yıldır kongre üyesidir ve Senato'da Dış Politika Komitesi'ne başkanlık yapan, ABD emperyalizmine hizmetleri ile tanınan bir kişidir.

OBAMA'NIN savunma bakanı olan **Robert Gates** Bush yönetiminde de bakan olarak görev almıştı ve "teröre karşı savaş"ı Afganistan ve Pakistan'da genişletmek için planlar hazırlamaktadır.

DIŞİŞLERİ Bakanı olan **Hillary Clinton** ise daha seçim kampanyası sırasında Irak işgaline verdiği destek ve saldırgan yaklaşımı ile Obama taraftarlarına "mahkum edilen" bir politikacıdır ve Obama'nın kabinesinde etkili bir konum elde etmiştir. Clinton, İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırganlığını da aktif şekilde ve tam anlamıyla destekleyerek Obama yönetiminde bölgeye yönelik politikaların geleceğini göstermektedir.

BUSH tarafından 2003 yılında Avrupa Merkezi Komutanlığına atanan dört yıldızlı general **James Jones** da Obama tarafından Ulusal Güvenlik Danışmanlığına getirilmiştir. Yine yönetiminde görevlendirildiği **Rahm Emanuel** de hem İsrail hem de ABD vatandaşıdır ve İsrail ordusunda savaşırken yaralanmış, Wall Street'te ve devlet tarafından kurtarılan Freddie Mac şirketinde yönetici olarak görev yapmıştır. **OBAMA'NIN ulusal güvenlik ekibi Cumhuriyetçi aday McCain tarafından da övgüyle karşılanmıştır.** Bush'un siyasi danışmanı ve baş stratejisti Karl Rove Obama'nın ekibinin Bush yönetimiyle devamlılık içerdiğini vurgulamaktadır.

İlk icraatlar

OBAMA başkanlık koltuğuna oturduktan sonra **22 Ocak'ta** Guantanamo Hapishanesinin 1 yıl içerisinde kapatılması kararını imzaladı. Artan tepkilerden dolayı Bush döneminde kapatılma kararı alınan ancak jest olarak yeni başkana kararı imzalaması bırakılan Guantanamo Hapishanesi kapatılma da yasadışı yollarla esir edilen tutsakların farklı hapishanelere dağıtılması planlanmaktadır. **Halenyle yasadışı yollarla özgürlükleri gasp edilen ve işkenceye maruz kalan tutsakların hapishane yaşamları sürecektir.**

OBAMA'NIN göreve başladığının 3. günü ise **ABD ordusu Afganistan-Pakistan sınırında askeri operasyonlara başladı ve 20'yi aşkın kişinin ölümüne sebep oldu.** ABD ordusu ölenlerin 8'inin El Kaide militanı olduğunu iddia ederken sivili ölümleri de kabullenmiş oldu.

OBAMA'NIN üçüncü icraatı ise ekonomide "resesyonun" etkisini azaltmak için büyük çapta ekonomik kaynağın piyasalara sunulmasıydı. Bu kaynakların 275 milyar doları vergi kesintilerine, 300 milyar doları kısa dönemli harcamalara, 50 milyar doları enerji yatırımlarına, 30 milyar doları yol ve köprü yapımına, 20 milyar doları da sağlık hizmetlerinde bilgisayarlaşmanın tamamlanmasına ayrıldı. Bu müdahale de Bush döneminde gerçekleşen müdahalelerin benzeri ve daha kapsamlıdır ve ABD'de tekeli sermayenin krize yönelik politikasındaki ortaklığı göstermektedir.

OBAMA'NIN iletişim teknolojisinin son nimetlerinden yararlanarak kazandığı desteği ve ilgisiz uzun süre koruması mümkün değildir. Emperyalizmin içinde bulunduğu krizin ve çıkmazın derinliği saldırgan politikalarda Obama'nın rolünün daha net görülmesini sağlayacaktır.

Egemenler gerçekleri karartma yarışında...

Dünya çapında yaşanan ekonomik ve finansal krizin etkilerinin Türkiye gibi emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ülkelerde daha derinden hissedileceği gerçeğini tarihi tecrübeler ışığında söylemek çok da zor olmasa gerek. Son süreçte katlanarak artan işsizlik, birçok ana sektörde düşen üretim ve otomobil sektöründe olduğu gibi, üretimi artırılması için sermaye çevrelerinin sundukları yeni projeler GES için emekçi aranan "çare"lerdir. Sermaye kulübü TÜSİAD'ın bir an önce IMF ile anlaşma konusundaki ısrarı, yeni sıcak para özelemlerinden ibarettir. Mevcut kriz ortamında bu sıcak paranın kompradorların ihtiyacına ne ölçüde yanıt olabileceği tartışılabilir. Ama geniş emekçi yığınlar daha büyük yükler getireceği muhakkaktır.

AKP hükümeti, yaklaşan yerel seçimlerden hareketle bu anlaşmayı mümkün olduğu kadar erteleme çabası içindedir. Ama ağırlaşan krizin etkileri büyük sermayenin artan sıcak para ihtiyacı ve bundan dolayı hükümet üzerinde oluşturduğu baskı bu anlaşma sürecinin daha hızlandırılacağı gösteriyor. Bunun yanı sıra kamuoyunda hükümetin IMF ile çok ciddi pazarlıklar içinde olduğu imajı yaratılmaya çalışılıyor. Oysa ikide bir IMF'nin kapısını çalan bu uşakların, böyle bir güce sahip olmadığı ortadadır. Efendi-uşak ilişkisinde uşakların bol tercih veya efendilerinin ana projelerini bozacak gücü yoktur. Elbette ki zaman zaman uluslararası ve bölgesel politikalarda emperyalistler ile uşakların çıkar ilişkileri uyumsuz bir hal alabilir. Zayıf da olsa bu uyumsuzluklar kimi zaman pratik bir eyleme dönüşebilir. Ama bu, hiçbir zaman esasa ilişkin bir noktaya teka-bül edemez. Bu ve benzeri pratik tutumlar üzerinde durulmalıdır. Örneğin İsrail'in Gazze

saldırısına karşı Tayyip ve şürekasının içinde ve en son olarak Davos'taki bir panelde İsrail Cumhurbaşkanı ile yaptığı polemikten hareketle kimi çevreler bu uşak ve hain takımına olmadık misyonlar yüklemeye başladılar. Oysa TC-İsrail işbirliği, ABD emperyalizminin bölgedeki ileri karakol rolleri her bakımdan orta yerdedir. Denilebilir ki; halk düşmanlığı açısından bölgede bir sıralama yapılsa, herhalde bunun en başında İsrail ve Türkiye hakim sınıfları gelecektir. Ve ikisinin yakınlığı ve ortaklığının temelinde de ABD uşaklığı ve bölgesel çıkarlar yatmaktadır.

TC İsrail arasında bir dizi askeri anlaşma, istihbari bilgi akışı olduğu bilinmektedir. İsrail işgaline karşı masa başında çığırkanlık yapan Tayyip'in aklına herhangi bir pratik yaptırım gelmiyor.

O halde bu çığırkanlığın altında yatan gerçek nedir? Bu gerçeklerin başında, işgal karşıtı geniş yığınları etkileme ve bu etkiyi yerel seçimlere taşıma çabası gelmektedir. Diğer bir ifadeyle, Gazze'de direniş öncülük eden Hamas'a yakınlık duyan ve AKP'ye oy veren kitlenin varlığı, Erdoğan'ı hem kendi çöplüğünde hem de Davos'ta çığırkanlık yapmaya zorladı. Yani, yapılan tüm bu çıkışlar her zaman izlenen ikiyüzlü politikaların bir yansımasıdır.

Çünkü; emperyalizmin uşağı ve sermayenin sözcüsü olan AKP, gerçek anlamda katliama uğrayan, ezilen halkların acılarına ortak olamaz, onların haklı davasını savunamaz. İsrail'in işgaline karşı sözde çığırkanlık yapan "zulme" karşı mücadeleden söz edip, İsrail Cumhurbaşkanı Perez'e "öldürmeyi çok iyi biliyorsunuz", "plajlardaki çocukları öldürdünüz" diyen Başbakan, Kürt topraklarında öldürdükleri çocukları, hapishanede diri

diri yaktıkları devrimcileri, zorla boşalttıkları binlerce köyü unutmaz görünüyör. Aslında TC Başbakanı Perez şahsında kendini ve temsil ettiği devleti tanımlıyordu.

Her fırsatta Hamas'ın halkın iradesiyle seçildiğini, seçilen iradeye saygı gösterilmesi gerektiğini ifade eden Erdoğan, Kürt halkının iradesiyle seçilen milletvekillerine, belediye başkanlarına uyguladıkları devlet terörünü gözmeden geliyor. Saygıdan söz edenlerin ne kadar saygısızlık yaptıkları tarihi örnekleriyle ortadadır. "Zulme" uğrayanların sözde savunuculuğunu yapanların, işkencede katledilen, gözaltında kaybedilen yüzlerce yurtsever ve devrimcinin yakınlarının çığlıklarına karşı acaba bir yanıtı var mıdır? Elbette ki var: **Susun! Susmazsanız, sustururuz!** Yapılan ve yapılmaya çalışılan budur.

Gayet tabii ki, izlenen bu ikiyüzlü politikalar yalnız bu sorunlarla ve AKP ile sınırlı değildir. İkiyüzlülük, uşaklık siyaseti tüm burjuva partilerinin ortak karakteridir. Derinleşen ekonomik krizin geniş yığınlar üzerinde yarattığı etki ve bunun pratik olarak yol açacağı tepkileri önlemek için gündem sürekli farklı konularla meşgul edilmeye çalışılıyor. Bunların en başında Ergenekon operasyonları gelmektedir. Bu operasyonların egemen sınıf klikleri arasında süren iç iktidar mücadelesinin bir yansıması olduğu gerçeğine baştan itibaren dikkat çekmiştik. Yine, operasyonun ABD ve AB'li emperyalistlerden destek gördüğü bütün çıplaklığıyla ortadadır. Burada bizim için esas olarak üzerinde durulması gereken nokta; AKP ve CHP gibi faşist burjuva partileri arasında bu iç iktidar mücadelesinin kamuoyu nezdinde "laik-anti laik", "demokrasi ve özgürlük" yanlısı, karşıtı vb. tartışmalara dönüş-

türülerek geniş yığınları etkileme sahtekarlığıdır. TC'nin hiçbir dönem laik bir devlet olmadığını ve dolayısıyla egemen sınıf klikleri arasında bu yönlü süren çatışmaların tamamen kitlelerin bilinçlerini karartma ve kendi sınıfsal çıkarlarına endeksleme çabasından ibaret olduğuna her fırsatta vurgu yapmıştık. Yaklaşan yerel seçimler vesilesiyle CHP kurmaylarının izlediği çizgi, onların ne kadar "laik" olduklarını da göstermektedir.

Çatışmanın bu denli boyutlanmasında yaklaşan yerel seçimlerin rolü asla göz ardı edilemez. Faşist egemen sınıf klikleri, "demokrasi", "laiklik" vb. demagojik söylemlerle kitleleri saflaştırma, gerici politikalarına yedekleme çabası içinde olduklarına yukarıda dikkat çekmiştik. Dolayısıyla politikaya ilginin arttığı böylesi bir süreçte gerçekleri kitlelere anlatmak, bu gerici çatışmada kitlelerin taraf olmalarını konusunda uyarılar yapmak, ezilenlere demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine katılmaları yönünde çağrılar yapmak, bu yönlü ajitasyon ve propaganda faaliyetlerine hız vermek güncel bir görevdir.

Şu açık ki, ilerici-lerin, ezilen ulus ve mezhelerin AKP'den bir demokrasi beklentisi olmamalıdır. Ergenekoncuların "anti-emperyalistliği" ise

2009 Yerel seçimleri, yerel yönetimler ve tavrımız

Emperyalizmin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz ülkemiz egemenlerini de efendilerinin politikaları doğrultusunda harekete geçirmiştir. Kriz emperyalist-kapitalist sistemin kendi krizidir. Fakat egemenler krizin faturasını emekçilere ödetmenin gayretini içindedirler. Krizin etkisinin hayatımızı sarmaladığı şu günlerde AKP hükümeti "kriz bizi etkilemez" ya da "bizi teğet geçecek", "psikolojik" vb. açıklamalarıyla sürece dair yaklaşımını göstermiştir.

Unutmayalım ki krizler egemenler için kısa yoldan ve kısa zamanda kârını artırmanın bir aracıdır aynı zamanda. Gerek emperyalizmin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz, gerekse ülkemiz yerli uşaklarının aralarındaki "hesaplaşma" yerel seçimlere farklı bir anlam yüklemektedir.

Yerel seçimler özellikle Türkiye Kürdistanı'nda hâkim sınıflar ve Kürt Ulusal Hareketi arasında bir temsilîyet kavgasına dönüşmüştür. Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik hakim sınıfların AKP ismi üzerinden hemfikir oldukları aşikardır. Mevcut burjuva-feodal partilerden umudunu yitiren hâkim sınıflar Türkiye Kürdistanı'nda AKP'yi kitlelere alternatif olarak sunmanın gayretini içerisindedir. Kürtlerin son dönemde Ulusal Hareket etrafında kenetlenmesi hakim sınıfları çaresizlik içinde bırakarak hakim sınıfları "açılımlar" sunmaya zorlamıştır. "Açılım" adı altında sunulanlar ise imha ve inkar siyasetinin farklı bir biçimde devam ettirilmesinden başka bir şey değildir.

Yerel seçimler emekçi halkın yaşadığı sıkıntıların nihai çözümü olarak algılanmamalıdır. Bu süreci genel mücadelenin bir parçası olarak algılayıp devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin en geniş ilkesel birlikliklerin yaratılarak ezilenlerin mücadelesinde bir mevziye dönüşürme kaygısı taşımaktayız.

Yerel seçimleri hakim sınıfların ekonomik ve siyasal olarak içinde buldukları krizi derinleştirmenin aracına dönüştürmüyoruz. Yerel seçimleri, kitlelere gitmenin ve kitleleri kazanmanın aracına dönüştürerek sistemi teşhire yönelmemeliyiz. Bunun için yerellerde en geniş birliklikleri hayata geçirmeliyiz. Birliklikleri ilkesel ele alarak doğru program etrafında çalışmalarımıza yoğunlaşmalıyız.

Dersim ve Yerel Seçimler

Dersim bizler açısından da hâkim sınıflar açısından da her zaman farklı bir noktada durmuştur. Egemenler açısından bir "çıban" olarak algılanışı Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüze "süre gelmiştir". Etnik kimliği, dinsel motifi ve sınıfsal duruşu günümüzde -belli kırılmalar yaşasa da- Dersim için bir potansiyel tehlike olarak algılanmasını beraberinde getirmiştir. **Dersim'de devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin birlikte hareket edebilecekleri koşulları yaratmak önümüzdeki sürece ilişkin görevimiz olmalıdır.** Bu noktadan hareketle dar, grupsal yaklaşımlardan sıyrılıp ezilen sömürülen emekçi halkın çıkarlarını merkeze almalı ve dost güçleri bu doğrultuda harekete geçirmeliyiz. Evet Ulusal Hareketi tasfiye etmek için hâkim sınıfların tüm kliklerinin fikir birliğinde oldukları aşikardır. Dersim'i değerlendirirken yurtsever güçlerin gerçekliklerimizi göz önünde bulundurarak değerlendirme yapmaları gerekmektedir. Dayanışma anlayışını koşulsuz ya da ilkesiz destekleme olarak algılamak yanlış bir yaklaşımdır. **Bizim açımızdan dayanışma ya da destekleme olgusu ilkesel bir yönelimdir. Destekleme ya da dayanışma tavrını "tabii" olma veya "yedeklenme" olarak algılayan dost güçleri eleştirmekteyiz.**

AKP hükümeti açıkça Dersim'i istediğini belirtmiştir.

Dersim'in Alevi inancını da hesaba katarak AKP hükümetinin Türk-İslam sentezi doğrultusunda "Alevi açılımı" adı altında "Hızır Paşa" sofralarında Alevileri mevcut düzene kendi safarında yedekleme gayretinde olduklarını görmekteyiz. Diğer taraftan Kemalist kliği temsil eden ve CHP'de ete kemiğe bürünen geleneksel ırkçı, faşist politikaların teşhir edilerek kitlelerde yaratılmak istenen bilgi kirliliğine izin vermemeliyiz.

Bizler Dersim'in devrimci ve ulusal mücadelenin önemli bir mevzisi olmasından hareketle hakim sınıfların Dersim'de AKP ve CHP gericiğini devreye koyarak devrimci güçleri ve ulusal hareketi kitlelerden kopararak tasfiye etme çabalarına geçit vermemeliyiz.

Yerel yönetimlere yaklaşımımız

Belediyecilik olgusu sorunların yerinde çö-

zümü ihtiyacından doğmuştur. Özellikle haberleşme ve ulaşımın zayıf olduğu dönemlerde sorunları yerinde çözmek alışkanlık haline gelir. İnsanların yaşadıkları birimde kendi sorunlarını konseyler aracılığıyla çözmeye geleneğine dek uzanan belediyecilik olgusu bunun bir uzantısı olarak ortaya çıkmış, ne var ki süreç içinde bu gelenek değişime uğramış karar alma süreciyle ilgili yetkiler merkezi iktidarlara devredilerek belediye işlevleri ise kısmi teknik hizmetlere indirgenmiştir.

Bizler mevcut düzende belediyelerin siyasal pozisyonlarının doğru kavranması, doğru değerlendirilip buna göre bir siyaset izlenmesini esas alıyoruz. Bu nedenle öncelikle ülkemizde belediyenin işleyişini ve merkezi iktidarla olan siyasal bağlarını kısaca inceleyelim:

Ülkemizde belediye yönetimi Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile tamamen merkezi iktidara bağlanmış, merkezi iktidarın yetkisi ve çıkarları doğrultusunda hareket etme zorunluluğu yasalar ile düzenlenmiştir. Bu düşüncenin temelinde mevcut düzenin kendi siyasal iktidarını sağlamlaştırma kaygısı yatmaktadır. Buna göre yerellerin ekonomik ve siyasi alanda bağımsız kalmaları olanaksızdır. Avrupa ülkelerinde yerellere tanınan kısmi özerk yapılar dahi ülkemizde mevcut değildir. Mevcut yasalar belediyenin hareket alanlarını daraltıp sosyal siyasal yaşama dair çalışmalarına izin vermemektedir. Belediye çalışmalarını çöp toplamak asfalt ya da kaldırım taşları döşemekle sınırlandırmıştır. Bu yaklaşım belediyeleri birer rant kapısına çevirerek sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda hayata şekillendirmeyi amaçlamaktadır.

Buradaki siyasal yetkiler ilde vali, ilçede ise kaymakamlıklardır. Bunlar merkezi iktidarın yerellerdeki yürütücüleridir. Bu günün koşullarında belediyenin yönetiminin bir elden diğerine geçmesinin hiçbir değışiklik getirmeyeceğini düşünmekte doğru değildir. Burjuva-feodal sistem cenderesinin bir parmak genişlemesinin bile ezilen sömürülen halkın bir nebze ferahlamasına yol açacağını biliyoruz, yerel yönetimler düzeyindeki nispi düzenleme ve ferahlamalar yoluyla ezilen sömürülen halkın sorunlarının kısmen çözülebileceğini de gözden kaçırmayız. Bizler çürüyen sistemin kent yaşamına dayattığı yüklerin belediyenin kimin eline geçtiğine bağlı olarak ağırlayabileceğini veya kısmen de olsa hafifleyebileceğini farkındayız. Bunun ezi-

lenler açısından önemini de görmekteyiz.

Aynı zamanda bizler bunun için yerel seçimleri beklemeye ve belediyelerin köşe başlarına göz dikmeye gerek olmadığını da bilincindeyiz. Bizler seçimleri beklemekten de emekçilerin arasında dayanışma ilişkilerini geliştirmenin ve sömürü çarkının yükünü parçalamanın yollarını göstermeliyiz. Belediyelerin olanaklarının planlı ve bilinçli bir kullanımla ezilen, sömürülen halkın günlük ve kısmi çıkarları doğrultusunda kullanılabileceğini reddetmeyiz ve küçümsemeyiz. Öte yandan bizlerin yerel yönetimlere ilişkin siyasetimiz yerel yönetimi ele geçirmekten çok bu kurumları sömürü düzeninin teşhiri için bir kürsüye dönüştürme hedefi içermektedir. Böyle bir kürsü yalnızca düzenin sınırlarını gösterip teşhir etmek için değil aynı zamanda yeni demokrasi mücadelesini yükselterek akabinde ortaya çıkan imkanların da kullanılma yerleridir.

Yerel seçimlere yönelik en önemli sorun katılım ve demokrasinin hayata geçirilmesi olgusudur. Doğru bir program etrafında kentin örgütlenmesinin araçları yaratılmalı ve bütün halk güçlerinin sürece etkin katılımı esas alınmalıdır.

Kentler hızlı bir değişim geçirmekte olup yaşanan değışimler sermayenin ihtiyaçları esas alınarak belirlenmektedir. Daha önce de belirttiğimiz gibi yerel yönetim anlayışını asfalt dökme, kaldırım taşı döşeme mantığına indirgeyen düşünce yerel yönetimlerin sosyal politikalarından uzaklaşmalarını amaçlamaktadır. Bu yaklaşımlar doğrultusunda egemen güçler yerel yönetimlerle ilgili siyasal birliğini sağlayarak, yerel yönetimleri halkı sömürmenin araçlarına dönüştürmektedir.

Yerel yönetimleri ilişkin düşüncemiz sadece hizmet almayı ve yönetilmeyi bekleyen değil, yaşamı birlikte örgütleyen ortak sorunlar karşısında birlikte hareket edebilen, katılım ve demokrasiyi esas alan bir yaklaşıma sahip olmalıdır. Halk güçlerinin sürecin söz-yetki-karar alma mekanizmalarına etkin katılımı akabinde aldıkları kararların hayata geçirilmesi noktasında ısrar etmelerini sağlayacak ve süreci denetlemelerinin koşullarını yaratacaktır. Halk güçlerinin söz yetki ve karar alma sürecinde etkin rol oynamaları bürokratik yozlaşmayı engellemeye dönük ilkesel bir tavra dönüşecektir.

üzerinde durulmayacak kadar değersiz bir iddiadır. Kısacası bu tartışmada iki tarafın gerçek tutumlarını anlamak için her iki kliğin emperyalizm ile olan ilişkilerine, ezilenlerin haklı ve meşru mücadelesine karşı takındıkları tutumlara bakmak gerekir. Bu konuda hepsinin aynı cephede olduğu ve halk düşmanlığı noktasında tamda bir yarış içinde oldukları görülecektir. Yine "şeriat" veya "darbeciliğe" karşı mücadele adı altında, yaklaşan yerel seçimlerde ezilenleri, ileri tavır takınma adına, herhangi bir burjuva partisinin adayına yönelme çabası içine girenlere karşı da net bir tutum takınmalıyız. "Şeriatçılık" Kemalizm bayrağıyla, "darbecilik" dini gericiğin çizgisine ölenemez. Bilakis, bu faşist ve gerici odaklar, aynı çöplükten besleniyorlar. Ve bu çöplük de ancak ve ancak proleter önderlikli devrimlerle temizlenir.

Doğru bir program etrafında devrimci demokrat yurtsever güçlerin benim adayım senin adayın tartışmasına girmeden halkın söz yetki karar alma sürecine etkin katılımını merkeze alan bir yaklaşımla süreci örgütlemeliyiz. Bu düşünceden hareketle nasıl bir yerel yönetim sorusuna yanıt verebiliriz;

* Söz yetki ve karar halka diye ifade ettiğimiz demokratik katılımı yaklaşımı hayat geçirmek için sürece başında belediye başkanı, il genel meclisi, belediye meclis üyesi ve muhtarlıkların halk tarafından belirlenmesi

* Sokak örgütlenmelerinden hareketle, mahallelerde demokratik halk meclislerinin oluşturulması,

* Belediye meclis üyelerinin mahallelere eşit olarak dağıtılması, muhtarlar ve DKÖ, sendikalarında içinde yer aldığı kent meclisinin oluşturulması,

* Kent meclisinin belediye başkanının görevine son verecek yetkiye sahip olması,

* Engelli vatandaşlarımızın sürece etkin katılımının sağlanması,

* Kadınlar için etkin katılımının olanakları yaratılması,

* Mahallelerde demokratik halk meclislerinde sorunların tespit edilerek çözümlerinin üretilmesi ve alınan kararların hayata geçirilmesi için kent meclisine taşınması,

* Alınacak tüm kararların halkla birlikte alınması ve halkın onayına sunulmamış ya da halkın onayı alınmamış hiçbir çalışmanın hayata geçirilmemesi,

* Demokratik ve katılımcı bir yönetim için denetlenen ve hesap verebilen bir yönetim anlayışının hayata geçirilmesi,

* Kuşkusuz tüm bu maddeleri daha da çoğaltabiliriz. Bu süreç ilerici halk güçlerinin etkin katılımı ile yaşanabilir bir Dersim kaygısı taşıyan ve sınıf mücadelesinin genel çıkarlarına yönelen, halka edilgen, yönetilen düşüncesiyle bakmayan tam tersine halkı dinamik güç olarak algılayan bir yerel yönetim oluşturma kaygısıyla hareket edeceğimizi tüm dost güçler bilmelidir,

* "Söz yetki karar halka" perspektifinden hareketle demokratik katılımcı, şeffaf bir yerel yönetim mantalitesini hayata geçirmek için tüm devrimciler, demokrat ve yurtsever güçlerin bir program etrafında birleşerek ilkel birliklikleri hayata geçirmeye çağırıyoruz.

(Dersim Partizan)

Köylüler gençlikten bayrağı devraldı

Aşağıdaki makaleler 24 Ocak 2009 tarihli "Proletarya Bayrağı" gazetesinden çevrilmiş olup Yunanistan'da son sürece damgasını vuran köylü eylemlerinin gerçek taleplerini ve durumunu ortaya koymaktadır.

AB'YE girmeden önceleri % 70 tarım ülkesi olan Yunanistan, şimdilerde ise tam anlamıyla tarımda dışa bağımlı olmuş durumda. Ülkemizin de en önemli gündem maddelerinden olan **tarımın tasfiyesi**, Yunanistan'da ülkenin AB'ye girdiği tarih olan 1983 yılından itibaren dramatik bir seyir izledi. 2000'li yılların başlarına gelindiğinde tarımın payı % 17-18'e kadar düştü. Bugün ise bu rakam % 13 olmuş durumda. Ve AB'nin, **Ortak Tarım Politikası (OTP)** olarak belirlenen hedef ise tarım oranının 2013 yılına kadar % 5'e düşürülmesidir. Özellikle 1996-2007 yılları arasında, Yunanistan üreticisinin tarım gelirlerinde diğer 27 üye ülkenin aksine % 24 azalma oldu. OTP kapsamında tarıma verilen destekler kısıllırken, diğer taraftan da girdilerdeki fiyat artışları ise üreticilerin belini bükmeye devam ediyor. Üretmeye devam edenler ise ürettiklerini satamamakta veya piyasada kartelleşen işletmelere değerinin çok altında satmak zorunda kalmakta. Bunun sonucu ise son yıllarda

Yunanistan'da **iç göçün artması** olarak yansımakta. Tabii bunlarla birlikte, üreticilerin bankalara veya çeşitli kuruluşlara olan kredi borçları, tarımda çalışan emekçilerin emeklilik maaşlarının artırılması ve kimi alt yapı sorunları da üreticilerin çözümlenmesini talep ettikleri konular arasında yer alıyor.

TÜM bu sorunlarla boğuşan üreticiler ise 20 Ocak'tan itibaren yollara çıkarak taleplerinin derhal karşılanmasını istedikler. Ülkenin kuzeyinden güneyine, batısından doğusuna bağlantıları sağlayan tüm ana ulaşım yolları, sınır kapıları işgal edilerek bir anlamda ülkenin ana damarlarını kestiler. **Önemli bir ticari transit geçiş ülkesi olan Yunanistan'da yol işgalleri sonucu ticaret tam anlamıyla durdu.** Bozulacak ürün taşıyan kamyon ve tırlar ile acil durumlar haricinde kimsenin geçişine izin vermeyen köylüler aynı zamanda Bulgaristan ve Türkiye sınırlarını da kapatarak uluslararası ticaretin durma noktasına gelmesini sağladılar. **Bu kez gerçekleşen**

köylü hareketi daha öncesi olan 1996 yılını hem kapsam hem de kitlesellik olarak fazlasıyla aşması, köylülerin parçalı olarak değil de hep birlikte katılım sağlaması ise bu hareketin en önemli ayırım noktası oldu. Köylüler öz örgütlülüklerine egemen olan düzen içi ve reformist güçleri de aşarak ortak bir şekilde sorunlarına sahip çıkmış olmaları da hareketin niteliksel olarak farklı unsurlarından biri olarak ön plana çıktı. Hükümetteki Yeni Demokrasi Partisi'nin iktidara gelmesinin en büyük gücünü oluşturan köylülerin bu eylemi hükümeti fazlasıyla ürkütmüş ve bunun da sonucunda ikinci günde hemen 500 milyon Euro'luk bir destek paketi açıklamak zorunda kalmıştır. Bankalara 28 Milyar Euro mali destek sunan hükümetin, köylülere sadece 500 milyon vermesi ise köylülerin tepkisine neden oldu.

ÇÜNKÜ köylülerin 2008 yılı için ürün başına talep ettiği destekle hükümetin açıkladığı arasında önemli bir fark bulunmakta ve bu rakamlar köylülerin beklentilerini karşılamamakta. Hükümet her defasında devam eden eylemler karşısında köylülere şantaj ve tehditlerde bulunarak, "bu rakamın bir kuruş dahi üzerine çıkmayacağını, eylemler devam ettiği sürece paraların ödenmeyeceğini ve eğer teklif kabul edilmeyerek

uç eylemlere devam edilirse müdahale edileceğini" ifade ederek gözdağı vermeye çalışmıştı. Fakat köylüler de buna karşın "Bu miktar zararımızı karşılamıyor, dahası bizim en önemli sorunumuz olan tarımın geleceği ile ilgili somut bir şey yok" karşılığını vermişlerdi. Köylü kitlesinin mücadeleye devam kararlılığı olmasına karşın maalesef, kooperatiflerde ve derneklerde hakim olan uzlaşmacı yönetimler nedeniyle, bu haber yazıldığı sırada (30/1) birçok bölgede işgallere son verilerek hükümetin kırıntı düzeyindeki "desteği" kabul edilmişti. Her ne kadar işgallere çoğu yerde son verilse de, 30/1 tarihine kadar, Girit, Lamia ve Serez'de köylüler eylemlerine devam etmekte.

GENÇLİĞİN yaktığı ateş daha soğumadan başlayan köylü eylemleri, ülkedeki sınıf çelişkilerinin keskinleşmesinin birer yansımasıdır. Her ne kadar bu eylemler somut ve kalıcı başarılar elde edememiş de olsa -şimdilik- yarın için faz-

lasıyla umut vericidir. **Halk için umut olan bu hareketler, diğer taraftan ise sistem için kabusa dönüşmüş durumda.** Kitle hareketlerinin daha da gelişip radikalleşmesi sistem güçleri tarafından da ön görülmekte. Ordunun, gelecekte kitle hareketlerine karşı hazırlanması, özel birimlerin yetiştirilmesi bunun kanıtıdır. Öyle görülüyor ki, 2009 yılı, Yunanistan egemenleri için hiç ama hiç kolay bir yıl olmayacak.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

BİNLERCE traktör ve tarım aletiyle, Türkiye sınırından Girit Adası'na kadar yollarda kurulan barikatlarla, beklentileri aşan kitlesellik, tüm ülke geneline yayılması ve mücadele kararlılığı ile gerçekleştirilen köylü eylemleri, '96 yılındaki büyük köylü hareketini anımsatmakta. Bugünü dünden farklı kılan tek şey ise traktörlerin üzerinde gençlerin olmasıdır. '96 yılında yol kapatma eylemlerinde olan babalarının yerine şimdi aynı taleplerle çocukları geçmiş durumda. Tarımın yaşayabilmesi için, küçük üreticiliği yok eden politikanın alaşağı edilmesi için.

Tarımdaki sorunlar

BİR kez daha keskinleşen sorunlar üretici ve köylüleri sokaklara çıkardı. Bu yıl üreticiler için kötü bir yıl olarak geçti. Geçen yıl kilosı 50 Sente üstünde satılan buğday, bu yıl 20 Sente satıldı. Pamuğun geçen yılki fiyatı 40-45 Senteken bu yıl 15-20 Sente oldu. Yine, mısır geçen yıl 25 Sente satılırken bu yıl ise 11 Sente satıldı vb. Hemen hemen bütün ürünlerde geçen yıla oranla % 50'lik bir zarar oldu. Keza, üreticilerin "haklı" olan sübvansiyonlar da yarı yarıya kesintiye uğradı. Fiyat artışları sadece halkın temel tüketim mallarında ve üretici girdilerinde (tohum, gübre vb.) oldu. Hükümet ve AB, üretici köylüleri yıkıma ve

sefalete sürüklemiştir. Köylü eylemleri, öz örgütlülüklerinin yeterince güçlü olmadığı bir süreçte ortaya çıktı. Üreticilerin mücadelesi ve hak alma aracı olan dernekler, bugün ya parçalanmış ya da kitleden kopuk durumda. Derneklerin olduğu yerlerde ise bunlar mavi-yeşil ve kızıl (bu tanımlama derneklerdeki partilerin etkisini göstermekte, mavi: Yeni Demokrasi partisini, yeşil: Sosyal demokrat PASOK'u, kızıl ise Yunanistan "Komünist" Partisi'ni betimlemekte -çn.) olarak bölünmüş durumda. Parçalanma, kitleden kopukluk durumu sadece birinci derece örgütlülüklerde değil aynı zamanda ikinci (federasyonlar) derece ve en üst organlarda da yaşanmakta. Fakat her şeyden önce bu olumsuz durumun gerçek sorumlusu devrimci dinamiklerin varlık gösterememesi ve bunların yerine harekete düşman olan anlayışların boşluğu doldurmasıdır. Hükümete çözüm önerisi olarak tükenen reformist anlayışlar hareketin talep eden niteliğini küçümsemekteler. Bu anlayışlar, AB'nin tarımı yok eden politikalarını güzel göstererek, üreticileri de yanlış yönlendirmekteler. Bunun sorumlusu, bu durumu yaratan ve muhafaza edip süreklileştiren egemen partilerdir. Bu egemen partiler (YD, PASOK, YKP ve Sinaspismos) bugünkü eylemlerde de aynı taktikleri izlemeye de-

Tek güç köylülerin kitlesele mücadelesidir

vam ediyorlar. Köylü hareketine hizmet etmek ve güçlenmesini sağlamak yerine kendi dar grup çıkarlarına hizmet etmesi için köylü hareketini kullanıyorlar. Partinin harekete değil, hareketin partiye hizmet etmesini istiyorlar. Bunun sonucu, her bir partinin temsilcisi, kendi bürolarında, kitleden uzak kararlaştırdıkları hedefleri hareketin gerçekleştirilmesi için köylü eylemlerinde boy göstermekte (PASOK lideri Trikala'da, YKP ve Sinaspismos liderleri Karditsa'da). Partilerin taleplerini gerçekleştiren köylü federasyonları bulunmakta. Aynı bölgede de olsa birbirinden ayrı ve kopuk renklere bölünmüş yol kesme eylemleri yapılmakta vb. Kısaca ifade edersek, **köylülerin öz örgütlülüklerinin parti bürolarına dönüşmesi, köylüleri eylemleri içinde bir araya gelmesini ve ortak mücadele etmesini sağlamak yerine mücadeleyi küçümsüyor, köylüleri "uyuşturuyor" ve onları mücadeleden soğutuyor.**

FAKAT bütün bunlara rağmen var olan sorunların keskinleşmesi sonucu köylüler ve üreticiler egemen olan partilerin önlerine koyduğu tüm engelleri aşarak yollara çıktılar. Yerelde birleşerek, pek çok köyde var olan bölünmüşlüğü aşip, parti talep ve direktiflerini bir tarafa atıp kendi ortak taleplerini ortaya koydular. Esas talepleri olan geçen yılın zararlarının karşılanması talebi etrafında birleştiler.

Hükümetin sıkıntısı

BU eylemler hükümetin sıkıntılı olduğu bir süreçte gerçekleşti. Aralık gençlik isyanını yeni yeni söndürmek üzereken yeni bir toplumsal cephe ile karşı karşıya kaldı. Aralık eylemlerinde de olduğu gibi köylü eylemlerinde de sadece partilerin emirleri değil, AB ve Ortak Tarım Politikası-OTP politikaları sonucu yoksulluğa ve se-

falete sürüklenen, hükümetin politikaları sonucu ezilip sömürülen orta ve küçük üreticilerin çoğunluğu kitlesele olarak katılmıştır. Bu kitle, hükümet yanlısı olan sendikacıları dahi, eylemlere katılmak zorunda bırakmıştır. Mevcut krizle birlikte hükümetin işi daha da zorlaşmakta. Hükümet, yolların kapatılmasını kinayarak, yol kapatma ve "uç eylemler" karşısında farklı bir yerde durduğunu gösterdi. Papandreou'nun (Sosyal Demokrat PASOK lideri) açıkladığı on maddelik "önlem paketi", eylemlerin esas talebi olan gelirler hakkında hiçbir şey ortaya koymamakta. Ortaya koyduğu paket daha çok bankalara (bankalara nakit aktararak buradan köylülerin desteklenmesi vb.) hitap ederken köylüler için pek bir şey bulunmamakta. Elle tutulur tek madde olan vergi iadesinin % 7'den % 11'e çıkarılması dahi, bir yanda girdi maliyetlerinin yüksek olması ve diğer yandan da ürünlerin yarı fiyatına satıldığı koşullarda köylülerin ihtiyacını karşılamaktan uzaktır. Bunun için de PASOK'un bu "on maddesi" köylüler tarafından itibar görmeyerek havada kaldı.

SINASPISMOS-SİRİZA'nın (Koalisyon Partisi-Radikal Sol Koalisyonu) ise diğerlerinden bir farkı yok. Daha önce öğrenci eylemlerinde yaptığı gibi (bir taraftan eylemlerin içinde yer alırken diğer taraftan ise Başbakanla görüşmeye gitmesi) üretici köylülerin eylemlerinde de bir yandan yollara kurulan barikatları ziyaret ederken diğer taraftan ise tarım politikasının iyileştirilmesi ve AB'nin tarımı yok eden politikalarına karşı "yapıcı" öneriler sunmakta. SİN-SİRİZA, AB tarım politikalarının en önemli destekçisi olarak kalmaya devam ediyor. İki arada bir derede kalmak belki seçim anketlerinde faydalı olabilir ancak bunun yoksul ve orta kesim üreticilere kesinlikle bir faydası olmayacaktır.

YKP'NİN umduğu başkaydı, bulduğu ise baş-

ka oldu. Köylü örgütlenmesi olan PASI, çok önceden kimi eylemler gerçekleştirilmişti. Eylemlerin kendi kontrolünde birer parti etkinliğine dönüşmesini istiyordu. Eylemlerdeki amaç, YKP'nin önerilerinin gösterilmesiydi. YKP'nin Halk Ekonomisi ve Halk İktidarı Programını teşkil eden, mücadele amacı ve talepleri olmayan bir dizi öneri ortaya atmakta. Her yıl geleneksel olarak yılbaşı öncesi gerçekleştirdiği eylemlerin ne bir talebi, ne bir amacı ne de mücadeleyi geliştirmek gibi bir derdi var. Sorunların keskinleşmesi üretici köylülerin, Perisso (Atina' da, YKP merkezinin bulunduğu bir mahalle çn.)'u aşarak yollara çıkmasına neden oldu. Her tür eylemi kendi dar çıkarları için kullanmak isteyen YKP, PASI ve "kızıl dernekleri" köylülerin kendilerinin kurduğu **Mücadele Komiteleri** sonucu dışarıda kalmak zorunda kaldılar. Nikea bölgesine gelen YKP heyetinin dıştalanması en bariz örnektir.

Mücadele köylülerin ellerinde

TARIM Bakanı Hatcigagis'in açıkladığı "destek önlemleri" hükümetin köylü eylemleri karşısında içine düştüğü paniği yansıtmakta. Aynı zamanda ise, kitlesele hareketlerin içinde sakladığı gücü ortaya çıkartıyor. Çünkü bu mücadelelerin ve barikatların baskısı altında hükümet 500 Milyon Euro'luk desteği açıklamak zorunda kaldı. Bir kez daha kanıtlanmaktadır ki, güç mücadelededir. Mücadele eden köylüler, hükümetin mücadeleyi bölme, zayıflatma çabalarını alt edecek güce sahiptirler. Bakanın açıkladığı öneriyi kabul etmeyerek, kendilerini sefalete ve yoksulluğa sürükleyen tarım politikalarını yıkmak için mücadeleyi büyüterek genişletmeye devam etmelidirler.

(Yunanistan İK okurları)

“Gerçekçi ol, imkansızı iste”

CHE GUEVARA

“Elbette bir bildiği var bu çocukların Kolay değil öyle genç ölmek Yeşil bir yaprak gibi yüreği Koparıp ateşe atmak Pek öyle kolay değil Hem öyle bir ağaç ki şu yaşam denilen şey Her bahar yeniden yeniden tomurcuklanır da Yalnız bir bahar çiçeklenir (Hasan Hüseyin)

’68’Lİ yıllar, faşist Kemalist diktatörlüğe karşı 50 yıllık bir suskunluğun, sinmenin “büyük bir gürlütle” sona erdiği bir evreyi işaret etmekteydi.

SINIF mücadelesinin bitmiş bir kesitini ya da hasbelkader ortaya çıkmış bir genç kuşak taşkınlığını temsil etmiyordu elbette. Faşizmin baskı ve sömürüye dayanan ve her alanda hissedilen etkisine karşı birikmiş bir yanıttı. Devrimin nostaljisini yapanların aksine **’68 ne biten bir rüyaydı ne de yarım kalmış bir macera.**

68’İN en önemli özelliği, “71 devrimci çıkışı”nı; İbrahim, Mahir ve Denizleri yaratan devrimci/komünist mayalanma süreci olmasıdır. Her biri farklı bir ideolojik/sınıfsal kulvarda yol aramasına rağmen İbrahim, Mahir ve Deniz’de simgeleşen devrimci ve komünist önderlikler dönemin birçok özellik ve karakterini de kendi kişilik ve pratik hattına yansıtmaktaydı.

’68, gençliğin devrimci ruhuyla

’68 devrimci gençliği, devrime adanmışlıkları ile yola çıkmışlardı.

HALK gençliğinin tek ve geçerli gündemi devrim ve devrimin sorunlarıydı. Bu yüzden kendilerine devrimcilik adına “**miras**” bırakılan icazetçi, revizyonist geleneğin ölü yükünü atarak, devrimle kurulacak bir geleceğin arayışına girebilmişlerdi. Devrimci-komünist dönüşüme doğru hızla, duraksamadan ilerleyen süreç, işte bu sancılı, arayış dolu devingen günlerin birbirine eklenmesiyle oluşuyordu. Durağanlığı, var olanı, statükoyu kabullenmeyip “**imkansızı isteyen**” ortak bir ruh başta devrimci gençlik kitlelerini hızla etkisi altına alıyordu. Kendini “**dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adayanlar**” için her daim diri tutulması gereken, devrimcilikte sınırları

zorlayacak olan bu siyasal/devrimci ruh hali, ’68’den devralınacak en güçlü miraslardan biridir.

DEVRİMCİ ruh ancak devrimci bir irade ve inisiyatifin etrafında ete kemiğe bürünecektir. ’68’in devrimci dalgası ve bu dalganın en üstünde şekillenen devrimci ve komünist önderlerin en göze çarpan özellikleri de, sınıf mücadelesinin kalıplaşmış, köhnemiş tüm sınırlarına yüklenirken kendilerinde yeniyi, zor olanı, imkansız görüneni yaratma irade ve özgüveni de ortaya koymuş olmalarıdır.

İddia ve cürette bir sıçrama

DEVRİMİN acil, zorlu görevlerinin birerince yapılmasını beklemediler, onlar.

AKSİNE, kimisi sırtını faşist cuntalara, kimisi “**parlamentar devrimciler**” dayamış olan Ayber/Aren klikle-

’68’in devrimci dalgası ve bu dalganın en üstünde şekillenen devrimci ve komünist önderlerin en göze çarpan özellikleri de, sınıf mücadelesinin kalıplaşmış, köhnemiş tüm sınırlarına yüklenirken kendilerinde yeniyi, zor olanı, imkansız görüneni yaratma irade ve özgüveni de ortaya koymuş olmalarıdır.

rinden Şafak Revizyonistlerine, D. Avcıoğlu’ndan M. Belli’ye kadar o dönem “**komünist**”liklerinden sual olunmayan revizyonistlerin eline ipotek edilmiş devrimcilik onları elinden geçip almasını bilmişlerdir.

SINIF mücadelesinin bu “**kötü hocaları**”nın devrimcilik adına gençlik kitleleri üzerindeki pasifist, uzlaşmacı, darbeci anlayışlarına karşı yeni olanın, devrimci olanın inşasına tereddütsüzce giriştiler.

İBRAHİM, Mahir ve Deniz yapacakları her devrimci hamle için kendiliğinden şartların olgunlaşmasını, “zamanla” her şeyin yoluna girmesini beklemediler. Devrimin karşılaştığı sorunları gelecek kuşaklara havale etmediler.

’68 kuşağının devrimci ve komünist önderleri sınıf mücadelesinin evrensel ve yerel her hareketine karşı güçlü bir duyarlılık taşı-

yordu. İşçi sınıfının direniş, grev ve fabrika işgalleri, öğrenci gençliğin militan eylemleri, köylülerin toprak işgalleri onların temel gündemiydi.

BU toplumsal hareketlerin salt destekçisi olmaktan öte, bizzat bu kaynaşmaların örgütlenmesinde, daha ileri bir çizgiye çekilmesinde her zaman ciddi bir çabanın içinde oldular. Özellikle ’68 ortalarından itibaren, “**talebeler**” her halk hareketinin içinde, önünde hazır ve nazırdılar!

1970’LERİN başlarında İbrahim, Mahir ve Deniz’i kendi siyasal örgütlenmelerini kurmaya, silahlı mücadele fikrinin ortaya çıkmasına götüren bilinç de bu pratikte ortaya çıktı. Özellikle 15-16 Haziran Büyük İşçi Dire-

niş’in İbrahim yoldaşa yarattığı bilinç sıçraması buna en belirgin örnektir. Yine Mahir ve Deniz’in içinden çıktıkları dar gençlik hareketinden toplumsal kurtuluş gerekliliğine, silahlı mücadele fikrine ulaştıran bu pratik süreçtir.

TOPLUMSAL hareketlerin her gelişme aşamasında farklı sınıf veya tabakaların öne çıkması, devrimci hareket açısından farklı düzeylerde gelişmesi sınıf mücadelesinin doğasında vardır. İşte burada aslanın tüm bu hareketlere karşı bir duyarlılık içinde olmak, bu hareketleri incelemek, hareketin yönünü tespit etmek ve dahası ’68’in devrimci hareketinde olduğu üzere olanağımızın elverdiği bütün sınırları zorlayarak destekle, katılımla ve çeşitli düzeyde örgütsel araçlarla bu hareketlerle bütünleşme eğiliminde olmak kaçınılmaz bir görevdir.

’68 kuşağından bir önder; Ulaş Bardakçı

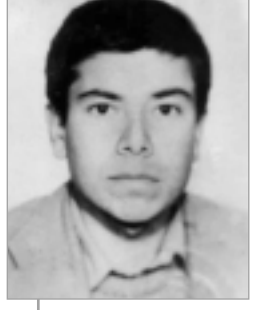
1947 yılında Hacıbektaş’ta dünyaya gelen Ulaş Bardakçı ODTÜ’ye girdi ve burada devrimci düşüncelerle tanıştı.

KESKİN zekası ve militan tutumu ile gençlik içinde öne çıkanlardan oldu. ’68’in alevleri en çok da onun yüreğini yakıyordu. ODTÜ devrimci gençliğin işgaller, boykotlar ile adından söz ettirdiği yerlerden biri oldu. ABD tarafından kurulan ve birçok bölümü İngilizce eğitim veren bu Üniversitede Ulaş ve yoldaşları da öğrendiklerinden en çok şu üç kelimeyi tekrar ediyordu: “**Yankee go home!**”

ODTÜ’DE Vietnam kasabı Commer’in aracının yakılması, ’68 devrimci kuşağını daha militan bir çizgiye ve düşünsel olarak da daha ileri bir noktaya taşıyan sürecin işareti fişegi oldu. Ulaş işte böyle bir atmosferde tüm yüreği ile kendini kavgaya adadı. Dev-Genç’in oluşumunda en öne çıkanlardan oldu. FKF ve TİP içinde çalıştı. Parlamentarizme, revizyonizme karşı yükselen isyan çığlığına o da ses verdi. 1970 sonlarında Mahir Çayan ile birlikte THKP-C’nin kuruluşuna önderlik etti. Devrim için devrimci bir örgütü savunan, militan kişiliğiyle düzenle olan tüm bağlarını koparan Ulaş, THKP-C’nin ilk silahlı eylemlerinde yer aldı. Denizlerin idam edilme istenmesi devrime ve devrimcilerle karşı yürütülen saldırı furyasına set çekmek amacıyla devrimci dayanışma ruhuna dair bir örnek olarak Denizlerin idamını durdurmak için İsrail Başkonsolosu Efrain Elrom’un kaçırılması eylemini örgütleyenlerdendi. İdamı engellemek için öne sürülen talepleri kabul edilmeyince Elrom öldürüldü. Devlet buna yanıtız kalmadı ve “**Balyoz Harekatı**” ile ’68 kuşağının öncülerine karşı tasfiye hareketine başladı. Bu operasyonlar sırasında tutsak düşen Ulaş, tutulduğu askeri hapishaneden Mahir Çayan ve 3 yoldaşı ile birlikte Kasım 1971’de firar ederek faşizme büyük bir darbe indirdi. 19 Şubat 1972 günü Arnautköy’de kaldığı evde kuşatıldı. Ulaş’ın tavrı netti. Son mermisine kadar çatışarak biz ardılarına bir direniş ve mücadele geleneği bırakarak ölümsüzler kerhanına katıldı.

Kavgada ölümsüzleşenler

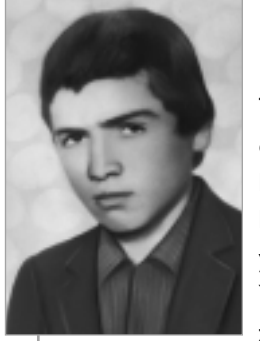
HAYDAR SÖNMEZ

1957 Dersim Mazgirt Yetimköyünde dünyaya gelen Haydar Sönmez 1980 öncesinde

gerçekleştirilen toprak işgalinden sonra tutuklanarak Hozat Hapishanesi’ne koyuldu. 6 ay sonra çıktığında mücadeleye kaldığı yerden devam etti. İşbirlikçi olduğu için cezalandırılan Hasan Demirpençe’nin öldürülmesinden sorumlu olduğu iddiası ile gözaltına alınarak Şubat 1982’de işkencede katledildi.

MEHMET DÜZEN

1955 yılında Tunceli Ovacık’a bağlı Aslanoğmuş köyünde dünyaya geldi. Yoksulluğun

zorlu yaşam koşullarında büyüyen Mehmet Düzen, daha gençlik yıllarında çevresindeki devrimcilerin etkisi ile devrimcileşti. Kısa sürede kendini geliştiren Mehmet Düzen (Poto) çevresinde ajitasyon ve propaganda faaliyeti yürütmeye başladı. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası ile birlikte aranın duruma düştü. Gerillaya katılan Mehmet Düzen son dönemde Mazgirt’teki gerilla birliğinde faaliyet yürütüyordu. Birliğin Mazgirt’in Örs köyünde bulunduğu bir sırada yapılan ihbar sonucunda köy düşman tarafından basıldı. Köyden çekilen Partizanlar ilerde yine düşman güçleri ile karşılaşılacak. İki ateş arasında kalan gerilla grubu çatışmayı sürdürür. Bu sırada Mehmet Düzen aldığı kurşun yarası ile şehit düştü.

Pusula

Devrimci çalışma ve görevlerimize dair bazı notlar

Yayınlarımızda dönem dönem yetersizliklerimize vurgu yapıyoruz. Bunun yanısıra bu yetersizliklerin giderilmesi yönünde çözümler önerileri de sunmaya çalışıyoruz. Çünkü her şeyden önce mevcut tabloyu aşmak için, tablonun artı ve eksilerini, buna yol açan nedenleri ortaya koymak gerekir. Tüm bunlar da tek başına yetmez. Süreçteki sorumluluğumuzun ve görevlerimizin de bir netlik kazanması gerekir. Bu konuda ciddi zaafın olduğunu söyleyebiliriz. Bunların başında da sorumluluk almama eylemi geliyor. Yani **sınırsız bir eleştiri ve mahkum etme** karşısında **sınırlı bir sorumluluk ve sınırlı özeleştiril tutum** mevcuttur. Hal böyle olunca mevcut duruma objektif olarak dikkat çekmek ve oluşan bu tablodaki tek tek bireylerin rolüne vurgu yapıp, sorumluluklarını hatırlatmak yanlış değil, doğrudur. Çözüm projelerini hep başka yerden beklemek ve kendilerini yeteri kadar çözümün bir parçası

olarak görmemek de doğru değildir. Şu gerçeği hepimiz kavramalıyız. Kolektif bir ruhun kolektif bir heyecan ve çalışmanın yaratılması için, “niye yapılmıyor?”, “niye görülüyor?” sorularının “niye yapılmıyor?”, “niye görülmüyor?” şeklinde sorulmasını sağlamalıyız. İkinci tarzdaki soru ve yaklaşım; sürecin ve çözümün bir parçası olma sorumluluğunu içeriyor. Sorunların çözüm noktasında örgütlü güçlerin bu tarzda bir hareketi kitle çalışması, yeni kadro ve militanların açığa çıkarılması ve var olan siyasal gerilimin aşılanması hedeflerimize daha ileri düzeyde katkılar sunacaktır. **Çünkü; kitle çalışmasında başarı, süreci kavrayan ileri militanlarla ancak mümkün olabilir.** Sürecin gerçekliğini kavramada yetersiz, kendi haklılığını ifade etmede geri militan yapısıyla kitleleri kazanmak, harekete geçirmek mümkün değildir.

Emperyalistler ve uşaklarının geniş yığınları ideolojik bombardi-

mana tuttuğu, bencil, bireyci yaşam tarzını tek geçer akçe kıldığı bir dönemde sınırlı imkan ve olanaklarla bu yozlaştırıcı-cürütcü sömürücü mikroplara karşı savaşmak için, öncelikle ideolojik-siyasal ve örgütsel anlamda devrimci militanların güçlü kılınması gerekiyor. Ne yaptığını, niçin yaptığını bilen bir militan, daha rahatlıkla kitlelerle bağ kurup kitleleri sorunları için mücadele etmeleri gerektiği konusunda ikna eder. Diğer bir anlatımla, asgari düzeyde sınıf bilincini yakalayan, ikna etme eyleminde başarılı olur.

Peki bilinçlenme ve ikna etme eylemi hangi pratiklerle başarılabilir? Her şeyden önce tüm örgütlü güçlerin, sınıf mücadelesi pratiği içinde sistemli bir şekilde MLM bir çizgide eğitilmesi gerekir. Bunun için karşılaştığımız sorunların çözümünü içeren dar ve geniş eğitim toplantıları yapılmalı ve inceleme araştırma pratiklerine yönelmeliyiz. Çalıştığımız kitle örgütleri ya da kurumun toplantıları başta olmak üzere koşulların olduğu her yerde bir tartışma, düşünsel düzeyde fikir alışverişinde bulunma kültürünü yaratmalıyız. Zihinsel tembelliği ancak böyle aşabiliriz.

Bu pratiğin esas kitle çalışma-

sı olmalıdır. Eğer tüm çalışmalarımızın amacı kitlelerle bağ kurup onları harekete geçirmek ise; o zaman yeni kadro ve militanların açığa çıkarılması konusunda kitle çalışması kilit bir noktayı temsil etmektedir. **Bunun için de kampanya faaliyetleri oldukça önemlidir.** Örgütlü güçlerimizin somut durumlarını kavramaları, inisiyatiflerini geliştirmeleri hem kendilerinin hem de kitlelerin bilinç düzeyini yükseltmeleri için bu tür pratikler oldukça eğitici-dir. Elbetteki bu eğitici çalışma için, ön hazırlık, doğru bir planlama ve sistemli bir denetim gereklidir.

Kitle çalışmasına ilişkin her zaman altını çizdiğimiz şu hususları yeniden hatırlatmakta yarar görüyoruz: Kitlelerle ilişki, somut sorunlar üzerinden kurulur. Bunun için kitleleri dinlemek, sorunlarının çözümünü için onları sürece dahil edip örgütlemek görevi asla göz ardı edilemez. **Kitlelerle somut sorunlar üzerinde kurulacak ilişki sistemli ve planlı olmak zorundadır.** Plansız, sistemli, somut sorunlardan uzak propagandalarla kitlelere harekete geçirilemez. Daha da önemlisi somut sorunlar üzerinde kitleye dayalı bir tartışma ortamı yaratması-

nı beceremeyiz. Kitleleri, sorunların çözücüsü değil, pasif izleyicisi ve destekçisi olarak gören bir yaklaşım ideolojik planda problemlidir. Bu problemlerle doğru bir kitle çizgisi izlenemez. Doğru bir kitle çizgisi, bu yönlü zaafın sistemli ve planlı bir tarzda aşılmasıyla mümkündür.

Söz gelimi, bugün yaşanan ekonomik krizin yol açtığı işsizliği ve açlığı geniş yığınlar oldukça derinden hissediyor. Krizin nedenleri, emperyalist-kapitalist sistemle olan ilişkisi konusunda, koşulların olduğu her alanda tartışmalar yaratıp bu vesileyle kitlelere anti-emperyalist, anti-kapitalist bir bilinç taşınmalıdır. Bu görevlerin en iyi şekilde yerine getirilmesi için öncelikle tüm faaliyetçiler olarak bizlerin yayınlarımızda çıkan bu yönlü analiz yazılarını iyi incelemesi gerekir. Tabi ki incelemeyi yalnız kendi yayınlarımızla sınırlamamalıyız. Burada temel görev; bu yıkım ve yoksulluk politikasına yol açan emperyalist-kapitalist sistemin teşhiri ve Demokratik Halk Devrimi stratejimize uygun olarak yığınları aydınlatma ve kazanma sürecine düşünsel düzeyde katkıda bulunabilecek her türlü kaynağa başvurmak olmalıdır. Yani inceleme yöntemimizde sınır olmama-

lıdır. Bilimsel temelde geniş kapsamlı bir inceleme, propaganda/ajitasyon faaliyetlerimizde kitleleri ikna etme çabamızı her zaman olumlu yönde etkiler.

Bunun yanı sıra İsrail’in Gazze’ye saldırısı ve buna karşı TC’nin izlediği ikiyüzlü politikaları sürekli teşhir etmeliyiz. TC’nin başta Kürt ulusu olmak üzere diğer azınlık milliyetlere karşı izlediği imha ve inkarcı siyaseti bu vesileyle sürekli gündemde tutmalıyız. Kısacası emperyalistler ve uşaklarının ezilen halklara ve uluslara dost olamayacağını bu somut pratikler üzerinden ortaya koyarak kitlelerde yaratılan bilinç bulanıklığını önleme çabası içine girmeliyiz.

Tüm bu çalışmalarda başarılı olmak için sürekli öğrenerek öğretilme, somut sorunlar üzerinde kitlelere gitme siyasetinde ısrarlı olmak şarttır. Yine tüm bu çalışmalar örgütle, örgütlülükle başarılabacağına göre, **en üst düzeyde bir irade ve eylem birliğinin zorunluluğu** kendiliğinden ortaya çıkıyor. Amaç ve hedeflerimize ulaşmak için iç tartışmalarda zenginlik ne kadar gereklirse, uygulamada her zaman çoğunluğun kararına uygun olarak hareket etmek de bir o kadar gerekli ve zorunludur.

Gazze Kadınları: İslah Jad ile söyleşi

İslah Jad, Londra Üniversitesi, SO-AS'dan (Afrika ve Asya Araştırmaları Bölümü) doktora sahibidir. Ramallah, Batı Şeria, Filistin'de bulunan Zeit Üniversitesi, Kadın Araştırmaları Enstitüsü ve Kültürel Araştırmalar Bölümü'nde cinsiyet ve siyaset üzerine ders vermektedir.

Rochelle Jones: Gazze'deki Filistinli kadınlar şu anki krizden nasıl etkileniyorlar?

- Gazze'deki Filistinli kadınlar tüm anlamlarda mahvedildi. Televizyon ekranlarında gördüğümüz, çok sevdiğimiz evlatlarının tabutları üzerinde gözyaşı döken kadınlar... Gazze'deki kadınların 27 Aralık'ta savaşın başlamasından beri suları yok, elektrikleri, yiyecekleri, ilaçları, yakıtı veya sığınakları yok. Kadınlar ailelerine su, odun, yiyecek ve sığınacak yer sağla-

mak zorundalar. Birçok kadın evlerinin molozları içinde gizlenen çocuklarını bulmak için kazı yaparken görülüyor. İki anne öldürüldü ve küçük yaşta çocukları evlerine Kızıl Haç gelene kadar 4 gün boyunca susuz ve yiyeceksiz annelerinin ölü bedenlerinin başından ayrılmadılar.

Bütün aileler İsrail ağır silahları tarafından havadan, denizden ve karadan vurulmakta. Samouni ailesinin örneği sadece bir olay. Samouni ailesi, Gazze'nin dış mahallerindeki tarımsal arazide çalışmaktalar -büyük ve geniş bir aileler. İsrail ordusu geçen hafta aileye tek bir evde kalmalarını emretti. 160'dan fazlası biraraya toplandı ve hepsi bir eve yerleşir yerleşmez, ordu ateş açarak 30 kişiyi oracıkta öldürdü; çoğu kadın ve çocuktu.

Onlarca ev, içinde oturanların ba-

Kadın Hakları Gelişimi Derneği (Association for Women's Rights in Development - AWID) tarafından 16 Ocak 2009'da Creative Commons lisansı ile yayınlanan ve Rochelle Jones (Monthly Review)'un imzasını taşıyan röportajının bir bölümünü güncelliğinden dolayı yayımlıyoruz. (Çeviren: Solun Doğusu)

şına yıkıldı. Birçok aile Filistinli mülteciler için Birleşmiş Milletler tarafından idare edilen (UNRWA) boş okullara taşındı, fakat İsrail topları onları yeni sığınaklarında da izledi ve öldürdü, sadece bir örnekte 42 Filistinli; ve yine çoğu kadınlar ve çocuklar. Bu olay, Gazze'deki UNRWA yöneticisinin Gazze'de sivillere karşı işlenen birçok savaş suçunun belgelendirilmesi için uluslararası bir inceleme başlatmasına neden oldu.

RJ: Hiç İsraili kadın hakları eyelencilerinden gelen bir dayanışma ve hareket var mı?

- Bu yazının yazıldığı şu ana kadar, Gazze'deki savaş, İsrail halkının % 91'i tarafından onaylandı. Birkaç İsrail örgütlenmesi Filistinlilere arka çıkmak için çaba sarfediyor, özellikle de **İnsan Hakları için Doktorlar**. İsraili kadınların örgütlenmeleri, ordular ve devletleri tarafından İsraili kadınlara ve çocuklara karşı işlenen savaş suçunu duyurmak için genelde parmak kırıpdatmadılar. Şu ana kadar 930 Filistinli öldürüldü [18 Ocak 2009 itibarıyla. Ç.N.] - 292'si (% 32) çocuk ve 75 tanesi (% 8.2) kadın. Buna rağmen, kadınlar ve çocuklar için mevcut hiçbir İsrail

il örgütlenmesi bu çığgın savaşa karşı açık ve kesin bir duruş sergilemedi.

Bu gibi durumlarda savaşın yarattığı darbe ve sosyal yapının tekrar örgütlenmesi kadınlara bırakılır. Yeneden, Filistinli kadınlar yükselen yoksulluk ve işsizlikle birlikte ellerinden geleni yapacaklar. Yasa reformu, stratejik cinsiyet gereksinimleri ve toplumsal cinsiyet üzerine düşler... Hepsini gerçekleştirecek, hepsi ilerleyen yıllarda çekmemizde olacak.

RJ: İsrail'de Gazze'deki operasyona karşı İsraili kadın örgütlenmeleri tarafından düzenlenen bir gösteri yapıldığını okudum. Eğer bu yapıldıysa haberiniz var mı?

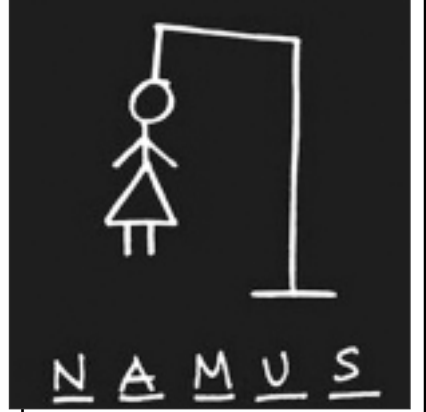
- Bildiğim kadarıyla İsrail'de yapılan tek büyük gösteri İsrail içinde Filistinliler tarafından başlatıldı. Eğer bahsedilen gösteri yapılacaksa, şimdi yaklaşık 20 gün boyunca süren, Filistinli siviller üzerinde her türlü yıkımın yapıldığı suçlu bir savaşa izin veren geç kalmış bir girişimden bahsediyorduz. Yine de böyle bir girişimi duyurmak ve bazı kadınların fikirlerini de-ğiştirmek için Livni'ye yaklaşmalarını görmek güzel. Umarım ki; İsrail'deki

bu küçük gruplar ve zayıf sesler güçlerini geliştirmek ve seslerini İsrail kamuoyunda duyurmak için fırsat elde ederler, her şeyden önce, soğukkanlılıkla Filistinlileri öldüren İsraili askerler, o annelerin oğulları ve kadınların eşleridir. Benim tüm bu kadınlardan isteğim, erkekleri cinayetleri durdurmak için teşvik etmeleri ve emirleri yerine getirmeyi reddetmelerine ilişkin bir çağrı yapmalarınıdır.

RJ: Filistinli kadınlar Gazze'de gösteri yapıyorlar. Bu cesur gösteriler ne tür etkiler yapmakta ve kadınların bu şiddete karşı seferberlik yaptığı ve seslerini yükselttiği daha başka stratejiler biliyor musunuz?

- Gazze'de birçok kadın, kuşatma altındaki hedef alınan grupları kurtarmak için kendi hayatlarını tehlikeye atıyorlar. Kadınlar, bu büyük seferberlik ile birçok evi İsrail topları tarafından yıkılmaktan kurtardılar. Kadınlar Gazze'de hayatı öneme sahip acil servis sağlamak üzere seferber oldular. Ayrıca kadınlar medyada ve kitlesel haberleşmede de seslerinin bu savaşa karşı duyulmasında aktifler.

Yorumsuzlar

* İzmir'in Menemen ilçesinde 27 Ocak günü tandıra düşen kadın ağır yaralandı.

Fatma Aracı adlı kadın, komşuları tarafından kurtarıldı ve Menemen Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Durumu ağır olan Aracı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne sevk edildi. Yanık Tedavi Servisi'nde gözlem altına alınan Aracı'nın sağlık durumunun ciddi-yetini koruduğu öğrenildi.

* Adana'da dövülerek öldürüldükten sonra cesedi yol kenarına atılan Fadime Ulubaş'ın (34) 2 aylık hamile olduğu belirlendi. Denizli Mahallesi'nde oturan ve 5 yıl önce eşi Osman Ulubaş'ı kanser hastalığından kaybeden Fadime Ulubaş, 3 ay önce tanıştığı Hamit Altıntaş (24) ile birlikte yaşamaya başladı. 2 aylık hamile olan, 2 çocuk annesi Ulubaş, Altıntaş ile birlikte sağlık kontrolü için Denizli Sağlık Ocağı'na gitti, ancak kendisinden bir daha haber alınmadı. Kız kardeşi Hacer Ulubaş, bütün gün haber alamadıkları ablasının başına kötü bir şey gelebileceğinden endişelenerek karakola başvurdu. Bir gün sonra Karaisalı ilçesine bağlı Kuzgun köyü yakınlarında Ulubaş'ın cesedi bulundu. Yapılan incelemede genç kadının kollarının kırıldığı, başında darbe izleri bulunduğu belirlendi.

* Diyarbakır'da bir alışveriş merkezinin market bölümünde sevgilisi olduğu öne sürülen 27 yaşındaki Ülker Z.'yi öldürdükten sonra intihar etmek isterken güvenlik görevlileri tarafından etkisiz hale getirilen Mehmet A. (37), çıkarıldığı nöbetçi mahkemeye tutuklandı.

ATİK 8. Kadın Kurultayı başarıyla gerçekleştirildi!

2009 yılını, dünya ezilen halklarının daha çok refah, barış, huzur, iş ve daha çok özgürlük için mücadele edeceği bir yıl olarak karşıladık. Çünkü bu yıla savaşın ve ekonomik ve siyasi krizlerin gölgesinde girdik. Sistemin doğası gereği kaçınılmaz olan böylesi süreçlerde, ezilenlere yönelik baskı, şiddet, sindirme politikalarının arttığı bilinen ve görülen bir gerçekliktir. Ama emekçilerin, ezilenlerin de bu süreçlerde daha da yükseldiği, söyleyecek sözlerinin daha fazla olduğu da yine bilinen ve görülen bir gerçekliktir. İşte tüm bütün bu nedenlerden dolayıdır ki, 2009 emekçiler cephesinde daha çetin mücadelelere gebe bir yıl olacaktır.

Dünyadaki bu gelişmeler hiç şüphe yok ki, kadınların zaten eşit olmayan durumlarını daha da eşitsizleştirmektedir. Kadına yönelik şiddet ve baskı daha da tırmandırılmakta, artan işsizlik nedeniyle ilk işten atılanlar kadınlar olmakta, dolayısıyla giderek daha da yoksullaşmaktalar. Çocuklarımızın ihtiyaçlarını, eğitim masraflarını karşılayabilecek giderek zorlaşmakta, gençlerimiz geleceksizliğini girdabına doğru yuvarlanmaktadır.

Emekçi kadınlar olarak, yer küremizin içinden geçtiği bu süreçte, bir taraftan krizlerin ve kanlı savaşların nedeni olan emperyalizmde, diğer taraftan da cinsiyet ayrımcılığını sürekli-leştiren ve yine sistem tarafından beslenen erkek egemen anlayışlara karşı mücadele edebilmek için örgütlü gücümüzü büyütme zorundayız. Buna her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var!

Tam da bu süreçte örgütlediğimiz 8. Kurultayımız, emekçi kadınlar olarak, egemenler tarafından kadınlara dayatılanlara karşı bir başkaldırı, bir karşı duruştur.

ATİK 8. Kadınlar Kurultayımızı, 16-18 Ocak 2009 tarihlerinde

Frankfurt'ta 28 delege ve 100 civarında bir katılımla başarı ile gerçekleştirdik.

Kurultayımızın ilk günü iş günü olduğundan dolayı, delegelerin çoğunluğunun zamanında toplanamaması, kurultayın belirlenen saatten geç başlamasına neden oldu. Bu aksaklık önümüzdeki kurultaylarda ders çıkartmamız gereken bir konu olarak ele alınmalı. İlk gün geç saatte de olsa 20 delegenin toplanması ile kurultayımızı başlattık, delege tespiti, saygı duruşu, açılış konuşması ve divan seçimini gerçekleştirdikten sonra ilk günkü oturumu sona erdirdik.

İkinci gün, MLPD'den **Banetta** arkadaşın sunduğu dayanışma mesajı ile kurultayımızı başlattık. Banetta, kadınların örgütlenmesinin ve enternasyonal kadın dayanışmasının önemine vur-

du yaptıktan sonra 2011'de Venezuelal'da gerçekleştirilecek olan Dünya Kadınlar Konferansı'nın önemini anlattı ve tüm kadınları dayanışmaya çağırdı.

Merkezi kurultayımızdan önce, Avusturya, İsviçre ve Almanya'da gerçekleştirdiğimiz ülke kurultaylarında tartışılarak gelinen siyasi perspektif taslağımızın görsel olarak sunumundan sonra "**Cinsiyet Ayrımcı Politikalar**", "**Kadın ve Aile**", "**Genç Kadınların Sorunları**" olmak üzere üç ayrı çalışma grubu oluşturuldu ve harareti tartışmalarla grup çalışmaları gerçekleştirildi. Grup sözcülerinin, çalışmaların sonuçlarını aktardığı bölümde her üç grupta da çözüm önerileri olarak önemli verilerin elde edildiğini görebildik. Ardından, gerçekleştirilen ülke kurultaylarından elde edilen so-

nuçlar önceden hazırlanmış raporlarla aktarıldı. Perspektif hakkında tek tek katılımcılara söz verildiği bölümde yine coşkulu tartışmalara tanık olduk.

Kurultayımıza, İLPS üyeleri olarak, Arnavutluk'tan yazar **Dr. Lauer Stroka**, Hindistan Kadına Karşı Şiddet Komitesi, Filipinler'den **Gabriela Kadın Örgütü**, **CARC (İtalya Yeni Komünist Partisi)** dostlarımızdan gelen mesajlar enternasyonal dayanışma coşkusu doruklara taşıyor.

Ayrıca Almanya Sol Parti Milletvekili **Hüseyin Kenan Aydın**, dayanışma mesajında, kadınların toplumdaki eşitsizliğine ve verdikleri mücadeleye, Filistin'de işgal altındaki kadınlarla dayanışmanın önemine vurgu yaparak kurultayımıza başarı dileklerini iletti.

Siyasi Perspektif taslağının onaylanmasından sonra Faaliyet Raporu sunuldu ve tartışıldı. Bir yıl boyunca yürüttüğümüz faaliyetlerimizdeki başarılarımızı ve eksikliklerimizi masaya yatırdığımız bu bölümde, delege arkadaşlardan "Kadın örgütlenmesinin kurumsallaşabilmesi için tüzük ihtiyacının önemine vurgu yapılarak **Kadınlar**

Komisyonu'nun tüzük hazırlığı alt çalışmalarını başlatması" önerisi geldi. Sunulan öneri oy çokluğu ile kabul edildi.

Mali raporun sunumu ve onaylanmasından sonra, **Yeni Kadın** dergimizin logosunun belirlenmesine sıra geldi. Dönem dönem kesintilere uğrasa da, 18 yıldır yayınlanmakta olan dergimiz, hala kendisini temsil edecek bir logo sahibi değildi. Üç yıldır logo çalışmamız sürmekteydi. Bu yıl elimizde topladığımız çalışmalarımızı delegelerimizin onayına sunduk ve en fazla oy alan logoyu, dergimizin logosu olarak belirledik.

Son olarak yeni yönetim organımızı ve ATİK 20. Kongresinde Kadınlar Komisyonumuzu temsil edecek olan 12 asıl 2 yedek delegemizi de oy birliği ile seçerek Kurultayımızı coşku içinde, birlik sloganları eşliğinde sona erdirdik.

(Yeni Kadın Faaliyetçileri)

Yunanistan'da sendikacıya saldırı

Ekonomisi dışa bağımlı olan Yunanistan'da son yıllarda emekçilerin haklarının gaspına yönelik saldırılar, giderek artan işsizlik ve yoksulluk derinleşen krizle birlikte had safaya ulaşmış durumda.

Bunun yansıması daha yoğun saldırılar olurken, son olarak özel sektördeki temizlik işçileri arasında sendikal örgütlenme çalışması yürüten Bulgar asıllı kadın sendikacı **Konstandiva Kuneva**, egemen sınıflarının katilleri tarafından kezzaplı saldırıya uğradı ve yüzünde ciddi yarıklar meydana geldi.

Kadın sendikacıya yönelik bu saldırıya karşı binlerce insan 22 Ocak akşamı "**Konstandiva Kuneva yalnız değildir**" ve "**Devlet terörüne geçit yok**" diyerek sokaklara döküldü. Propilea Meydanı'nda toplanan kitleye yönelik yapılan konuşmalarda

Yunan devletinin toplumda korku ve dehşet yaratmak istediğine dikkat çekildi. Ardından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na doğru yürüyüşe geçildi. Aralarında "**SINIF YÜRÜYÜŞÜ**"nün de bulunduğu sendikalar, bazı kitle örgütleri ve devrimci gruplar yürüyüşte yer aldı. Çeşitli sloganların atıldığı yürüyüşü polis engellemek istedi. Egemen sınıfların kitlelerin bakanlığa yaklaşmasını polislerin yoğun gaz bombaları ile engellemeye çalışsa da kitlelerin kararlı tutumu nedeniyle hedefine ulaşamadı. Kolkola giren binlerce insan, yoğun gaz bombası saldırısı altında Bakanlığa kadar yürüdü. Bakanlık önünde de devam eden saldırı karşısında "**SINIF YÜRÜYÜŞÜ**" polislin kitleye yönelik devam eden saldırıya karşı örgütlü bir duruş sergileyerek engellemeye çalıştı. Yürüyüşe devam eden binlerce insan

polislin geri çekilmesinin ardından dağıldı.

(Yunanistan İK okurları)

Meryem Özsöğüt'e meslekten men cezası

Kevser Mirzak'ın katledilmesini protesto eden bir basın açıklamasına katıldığı gerekçesiyle 8 Ocak 2008 tarihinde gözaltına alınarak, tutuklanan ve 8 ay boyunca tutuklu kalan SES MYK üyesi **Meryem Özsöğüt'e** hapis hapsede bulunduğu süre içerisinde soruşturma açılmış ve bunun sonucunda kınama cezası verilmişti. Geçtiğimiz günlerde ise Meryem Özsöğüt'e müfettiş ve kurul raporları doğrultusunda "siyasi ve ideolojik çalışma yapmak" iddiasıyla meslekten men cezası verildi. **(Ankara)**

TTB kadın hekimlere yönelik şiddeti protesto etti

Kadın hekimlere yönelik şiddeti protesto eden **Türk Tabipler Birliği (TTB)**, kadın hekimlere yönelik şiddetten, sağlıkta yaşanmakta olan kaosu sorumlusu olarak hekimleri işaret eden AKP hükümeti ve sağlık yöneticilerinin sorumlu olduğunu belirtti. Sağlık Bakanlığı önünde biraraya gelen TTB üyeleri, Kartal Eğitim Araştırma Hastanesi Başhekimisi **Yusuf Özertürk**'ün aynı hastanede Dr. Dilek Argon'u darp etmesini protesto etti. Basın açıklamasından önce konuşma yapan olayın tanıklarından TTB 2. Başkanı Prof. Dr. **Feride Aksu**, şimdiki kadar pek çok kez şiddetle karşı karşıya kaldıklarını ama bu kez başhekim tarafından şiddet olayı yaşan-

dığına dikkat çekti.

Açıklamayı okuyan TTB Merkez Komitesi Üyesi Dr. **Elif Kırteke**, Başhekim Yusuf Özertürk'ün Dr. Dilek Argon'u işe geç kaldığı bahanesiyle boş bir odaya çekerek gözünü ve kafasını yumruklayıp, boğazını sıkıttığını belirtti.

Sağlık kuruluşlarında çalışanlara karşı uygulanan şiddette ciddi artışlar yaşandığına vurgu yapan Kırteke, şunları kaydetti: "Kadın hekimler özellikle de genç hekimler bu grup içinde daha çok risk altındadır, şiddete daha fazla maruz kalmaktadır. Bunun nedenleri arasında ülkemizde yıllardır artmakta olan şiddetin, erkek egemen kültür nedeniyle kadınlara daha kolay yönelebilmesi, toplumda fiziksel olarak kadınların direnme ve karşı koyma güçlerinin daha az olduğuna inanılması ve erkek hekimlerin otoritenin temsilcisi olarak görülmesi gösterilebilir." **(H. Merkezi)**

Mülteciler artık resmen "suçlu"!

İrkçi yasaları çıkarma noktasında birbirleriyle yarış halinde olan ülkelerden biri de İtalya. İtalya'da, faşist Berlusconi hükümeti tarafından geçtiğimiz günlerde çıkarılan yasayla birlikte, ülkeye yasadışı yollardan giriş yapan mülteciler artık "resmen" suçlu sayılıyor. Oysa mülteci olabilmek zaten ancak yasadışı yollardan giriş yapmakla mümkün olabiliyor!

Uluslararası anlaşmalar, herhangi bir ülkeye yasadışı veya yasal yollardan giren göçmenlere sığınma hakkı tanımamasına karşın, bu hakkı en başta da bu ve benzeri anlaşmaları yapanlar tanımamayı sürdürüyor. Çoğunluğu emperyalist yağma ve talan savaşlarından ya da yine emperyalist politikalarından kaynaklı ülkesinde yaşama-barınma hakkı ortadan kalktıktan ülkesini terk etmek zorunda kalanlar, yine içinde buldukları durumunu yaratıcılar tarafından suçlu ilan ediliyor.

İtalya'da uzunca zamandır tartışılan göçmenlerle ilgili bir yasa, geçtiği-

miz günlerde yürürlüğe girdi. Böylece yeni yasaya göre İtalya'ya kaçak yollardan giriş yapanlar suçlu ilan ediliyor ve 5 ila 10 bin Euro arası ceza

verilebilir.

Yasadışı göçmenliğe ilişkin söz konusu yasa aslında "güvenlik paketi"nin bir parçası olarak gündeme getirilmiş bulunuyor. Ayrılmış irkçi parti Lega Nord (Kuzey Ligi) senato üyesi Federico Bricolo yaptığı açıklamada bu düzenlemenin "uzun zamandır taleplerine cevap bekleyen yurttaşlar için" olduğunu iddia etse de, yasa açık bir biçimde irkçılığı körükle-

meye ve toplumda korku yaymaya hizmet edecek nitelikte. Örneğin yasayla birlikte, kamuya açık yerlerde herhangi bir şey satan göçmenlere 3 yıla kadar hapis cezası verilebilecek veya kapkaççı oldukları iddia edilene sprey sıkılmak serbest olacak.

Yasadışı yollardan ülkeye giriş yapanlara dönük daha önceleri yaygın olarak sınır dışı etme yoluna gidilirken, bundan böyle hapis cezası da verilebilecek.

İtalya burjuvazisi tarafından, "tecavüzcü, hayat kadını, hırsız, çocuk kaçakçısı ve kapkaççı" olarak adlandırılan Romen göçmenler de yeni yasada "unutulmamış". Yeni düzenleme AB yurttaşları da olsa, göçmen Romenlerin "devletin ve ülke topraklarının çıkarlarına ters düşmeleri ve bunlara karşı tehdit içermeleri" durumunda süreli veya süresiz sınır dışı edilmelerine olanak sağlıyor.

Yeni düzenleme ayrıca, İtalyan vatandaşlığına geçme hakkını elde eden göçmenlere 200 Euro harç ödeme zorunluluğu getiriyor ve de yurttaşlığa başvurma hakkını 6 aydan 2 yıla çıkartıyor.

Mülteciler isyan etti

İtalya hükümeti göçmenlere dönük baskıları, irkçi yasalar vb. yön-

AB emperyalistleri irkçi politikalarda sınır tanımıyor!

Göçmenlere dönük saldırılarını son yıllarda olduğu gibi, "terörle mücadele" adı altında genişleten Avrupalı emperyalist güçler, işi, çıkardıkları yasalarla göçmenliği resmen suç ilan etmeye kadar vardılar. Göçmenliğe kabul edilmeyi neredeyse imkansızlaştıran bir dizi düzenleme, göçmenlerin işledikleri varsayılan "suçlara" ağır para cezaları getirmenin yanı sıra, pasaport harçlarının artırılması, oturma vb. izinlerin alınmasındaki sürelerin, verilen izin neredeyse yarısının başvuru süresi içine dahil edilmesi gibi, göçmenlerin kazanılmış haklarını da ortadan kaldırıyor.

Yapılan istatistikler, geçtiğimiz yıl boyunca, Fransa, Almanya ve daha çok sayıda Avrupa ülkesinden sınır dışı edi-

len göçmenlerin sayısında büyük artışlar olduğunu gösteriyor.

Marsilya polisi Kürt göçmenlerin evine baskınlar düzenleyerek, çok sayıda göçmeni gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan beşi tutuklandı. Keyfi baskın ve tutuklamalar çok sayıda göçmen örgütü tarafından protesto edildi.

13 Ocak günü Marsilya'da bulunan Kürt Kültür Merkezi ve Halk Konseyi üyelerinin evine 13 Ocak günü baskınlar düzenleyen polis, ev ve dernek baskınlarında gözaltına aldığı kişileri "anti-terör" yasaları kapsamında hâkim karşısına çıkardı. Mahkeme beş kişi hakkında tutuklama kararı verdi. Tutuklananlar "terörizmi finanse etmek"le suçlanıyorlar.

temlerle artırırken, İtalya'nın Lampedusa Adası'nda bulunan göçmen kampında kalan bin kadar mülteci, içinde buldukları koşulları protesto etmek için sokaklara döküldü. Çoğunluğunu Tunus'tan gelenlerin oluşturduğu mülteciler eylem boyunca, "özgürlük" diye haykırdılar.

Ada sakinleri de, mültecilerin bu eylemine destek verdiler. Binlerce Adalı geçtiğimiz günlerde de, mülte-

cilere Adadan dışarı çıkmayı yasaklayan İçişleri Bakanlığı'na karşı bir protesto eylemi yapmışlardı.

Lampedusa Adası sakinlerinin eylemleri, 28 Ocak'ta bir genel greve dönüştü. Adaya ikinci bir mülteci kampı yapılmak istenmesine karşı çıkan ve mültecilerin ana karada özgürce yaşamalarını talep eden Adalılar, grevle birlikte İçişleri Bakanının istifasını talep etti.

✓ İngiltere

Öğrenciler Londra'da, Filistin halkıyla dayanışmak ve Siyonist katliamı lanetlemek amacıyla üniversite işgal etti. Sussex Üniversitesi öğrencisi olan 83 öğrenci 20 Ocak'ta üniversitenin en büyük sınıfını işgal ettiler. Siyonist saldırıların sürdürüldüğü günlerde yüz binlerce kişinin katıldığı eylemlere sahne olan Londra'da bu süreçte işgal edilen tek üniversite bu değil. London School of Economics de yine aynı günlerde öğrenciler tarafından işgal edildi.

✓ Filipinler

Manila'nın kuzey doğusunda bulunan Aurora bölgesindeki köylüler ve balıkçılar, hükümetin bölgede 500 hektar büyüklüğünde bir "serbest ticaret bölgesi" kurma planına karşı protesto eylemi gerçekleştirdiler. Hükümetin bu planının gerçekleşmesi durumunda, 6 bin insan rızaları olmadan, pirinç ektikleri bu bölgeden sürgüne gitmek zorunda kalacak.

✓ Hindistan

* Yükselen fiyatları ve polisin yaptığı işkenceleri protesto eden Hindistan Komünist Partisi(Maoist)'in çağrısı ile Doğu Hindistan eyaletlerinde, 22 Ocak günü "uzun gün" adı verilen bir günlük genel grev ve isyan ilan edildi. Grev Jharkhand, Bihar and Orissa eyaletlerini yoğun şekilde etkilerken fabrikalar üretimi durdurdu, dükkanlar kepenk kapattı. Ekonomik işleyiş felce uğratan Maoist militanlar ana yolları kapadı, kamyonları ve yük trenlerinin çalışmasına izin vermedi, bir mobil telefon kulesini de imha etti. Polis yetkilileri olayların gün boyu dinmediğini, isyancıların onlarca noktada birden eş zamanlı saldırılar düzenlediğini söyledi.

* Hindistan'ın Raipur eyaleti Bastar bölgesinde 26 Ocak günü Hindistan Komünist Partisi(Maoist) üyesi 250 militan "Cumhuriyet Günü"nde gerçekleştirdikleri saldırıda endüstri kenti Kirandal'da aralarında birden çok yük vagonunun da bulunduğu 20 iş aracını yakarak kullanılmaz hale getirdi. Kirandal, eyalet merkezi olan Raipur'a 400 km uzaklıkta.

Aralarında çok sayıda kadının da bulunduğu gerillalar Kirandal kentinin girişlerini tutarak saldırılarını gerçekleştirdiler.

Bir milyon emekçi krize karşı "genel grev" dedi!

Direnişçiler Geçici Hükümet'in binasını ele geçirdi

İslamcı direniş grubu El-Şabab militanlarının, Etiyopya ordusuna bağlı son işgal birliklerinin de çekilmesinden hemen birkaç saat sonra Geçici Hükümetin binasının ve parlamentosunun bulunduğu Baidoa kentini ele geçirdikleri bildiriliyor. Aynı kaynaklar ayrıca, anti-demokratik ve gayrimeşru Geçici Hükümete bağlı, ancak oldukça zayıf olan askeri güçlerin, daha militanlar gelmeden kaçtıklarını ve bu nedenle de militanların kenti neredeyse hiç çatışma gerçekleşmeden ele geçirdiğini, sadece yerel bazı güçlerin sınırlı bir direniş gösterdiklerini bildiriyorlar.

Bölgeden gelen, ancak doğruluğu henüz teyit edilememiş olan haberlere göre, militanlar bazı politikacıları ve milletvekillerini tutuklamışlar. Parlamentoların çoğunun ise ülke dışında, Cibuti'de oldukları ve burada İslami muhafefetin "ılımlı" kanadıyla iktidarı paylaşmaya dönük görüşmeler yaptıkları söyleniyor.

Benzer görüşmeler Haziran 2008'de de yapılmış ve bu görüşmeler sonucu yapılan mutabakatta, ortak güvenlik güçleri oluşturulması kararı da alınmıştı. Ancak bu karar bu güne kadar hayata geçirilebilmiş değil.

El-Şabab ve muhafefetin diğer kesimleri ise, gücünü bugüne kadar Somali halkının düşman olarak gördüğü Etiyopya'ya ve onun askeri gücüne yaslanmaktan alan Geçici Hükümet ile işbirliği yapmaktan yana değiller.

Fransa'da 28 Ocak'ta gerçekleştirilen greve bir milyon üzerinde emekçi katıldı. Posta, eğitim, sağlık ve daha çok sayıda kamu sektörünün ve televizyon, radyo çalışanlarının yanı sıra, sanayi işyerlerinde çalışan işçilerin da yoğun katılım sağladığı grevde, kapitalizme ve hükümete karşı öfke dile getirildi.

Grev nedeniyle ülkenin dört bir yanında yüzlerce eylem gerçekleştirilirken, demiryolu ve hava trafiğinde büyük aksaklıklar meydana geldi. Eylemlere yoğun bir katılım gösteren üniversite ve lise öğrencileri, "Mali krizin çocukları olmaya karşı çıkıyoruz" yazılı pankartlarla yürüdüler.

Bu politik içerikli grevin, tüm Avrupa çapında yükselişe geçen ve Ekim ayında bu yana, çok sayıda ülkede 5 milyondan fazla kişinin katıldığı kriz karşıtı eylemlerin geldiği ye-

ni bir üst aşama olduğu değerlendiriliyor.

Grev en çok da işten çıkarmalara, ücretlerin düşürülmesine ve özellikle de Sarkozy hükümetinin kriz programına karşı çıkma niteliği taşıyor. Fransa'daki işsizlerin sayısı Kasım 2008 ile Ocak 2009 arasında 100 bin kişi arttı.

Bu rakam 2. Paylaşım Savaşı'ndan bu yana bu kadar kısa sürede yaşanan en büyük artış. Hükümet bu yıl içinde sadece kamuda en az 39 bin işyerini daha tasfiye etmeyi planlıyor.

Ülke genelinde işçi çıkarmayan bir firma hemen hemen yok gibi. Bir Renault işçisi bu duruma şöyle tepki veriyor: "Krizden etkilenen oto-

mobil endüstrisi değil, işçilerdir. Açız ve ailelerimizin karnını doyumak zorundayız. İşte bunun için de artık harekete geçiyoruz!"

Evrensel Bakış

Kılıçlar çekildi, saflar netleşti!

Emperyalist zirvelerden biri daha geçtiğimiz günlerde Davos'ta toplandı. Zirvenin ana teması, "dünyanın kriz sonrasında nasıl yeniden şekillendirileceği" oluşturuyordu.

Zirvenin emperyalist-kapitalist sistemin, artık ötelenemez hale gelen ve kısa sürede derinleşerek, tüm dünyaya içine alan ekonomik (ve siyasi) krizinin gölgesinde geçmesi ise, krizden sonra ne yapılacağından çok, krizden nasıl çıkılacağı tartışmalarına ağırlık verilmesini getirdi. Zirvenin ana teması da olan, emperyalistlerin dünyayı her yerden şekillendirme çabalarının gerçekte "dünyanın emperyalist güçlerce nasıl yeniden paylaşılmasını" içerdiği çok iyi biliniyor. Bu yeniden paylaşım çabasının emperyalistler arası çatışmaları daha da üst boyutlara taşıdığı da.

Her emperyalist zirvenin ortak özelliğini ise, emperyalistlerin ve de

onların uzantılarının halklara karşı saldırılarda yeni uzlaşmalar araması oluşturuyor. Bu uzlaşma bir yandan dünyanın daha da boyutlu yağma-talan edilebilmesini, insan emeği üzerindeki sömürünün daha da artırılarak, insana-insanlığa dair ne varsa ayaklar altına alınmasını içerirken, diğer yandan da, sistemin tüm bu saldırıları karşısında derinleşen sınıf çelişkileriyle birlikte belirgin bir yükseliş gösteren, ezilenlerin her türden ayaklanmalarını bastırmayı, yok etmeyi içeriyor.

Ancak ezilenlerin sisteme karşı artan hoşnutsuzluklarının sonucu ortaya çıkan veya çıkabilecek olan mücadelelerini engelleme noktasında yoğun çaba harcayanlar sadece sistemin "efendileri" ve onların usak-ışbirlikçi vb. uzantıları değil! Reformist-revizyonist ve her türden sistem içi anlayış ve hareketlerin, uzunca yıllardır dünyanın

ezilenlerinin mücadelelerini sistem içine hapsetmeye, sistem içi bir takım "iyileştirmeler" yoluyla, halkların sisteme yerle bir edebilecek mücadelelerini tasfiye etmeye-ortadan kaldırmaya dönük yoğun bir çaba içinde oldukları bilinmektedir. Ve bunlar bu çabalarını, emperyalist zirvenin toplandığı günlerde bir kez daha Dünya Sosyal Forumu adı altında Brezilya'da bir araya gelerek sürdürdüler.

Küresel krizin nedenleri üzerine "eleştiriler" getirilen ve emperyalistlere "farklı bir ekonomik model" önerilen forumda en önemli noktayı, her forumun aksine, ABD emperyalizmine dönük "eleştiriler" neredeyse hiç dile getirilmemesi oluşturmuş. Bunun nedeni ise, Obama imiş ve yapılan konuşmalarda Obama'nın tüm dünya için "umut vaat ettiğine" değinilerek "taze Başkan" tebrik edilmiş!

Oysa, sistem içi anlayışlar Obama'yı "tebrik" edip, mazlum halklara sahte hayaller yayarken, işlevini zaten yitirmiş ve yeterince teşhir olmuş olan Guantanamo'yu kapatacağını açıklayarak "değişim" imajını pekiştir-

meye çalışan Obama, ezilenlere dönük saldırılarda seleflerinden farklı bir tutum izlemeyeceğini somutta da sergiliyor, Pakistan'ın daha da yoğun bombalanmasına dair ilk emrini vermiş bulunuyordu!

Obama'nın başkanlığı devralmasında kısa bir süre kala yapılan ateşkesin ardından, Siyonist saldırıların ağır faturası bir bir gün işiğine çıkmaya, Filistin halkının yaşadığı acıların büyüklüğü kamuoyuna daha net yansımaya başladığı sırada, bir açıklama da Obama ekibinde yer alan Hillary Clinton'dan geliyordu. Clinton da aynı başkanlığının daha ikinci gününde Siyonist saldırıları haklı gören bir açıklama yapan Obama gibi, Siyonist saldırılardan Filistin halkını sorumlu tutarak, Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren politikaların sürecini de teyit ediyor, aynı günlerde Afganistan işgaline gönderilen asker sayısı artırılıyor, böylece Obama "balonu", tahmin edilenden de önce, kaçınılmaz olarak söniyor.

Çünkü ABD'de seçimleri kazanan esas olarak, Amerikan emperyalist sermayesinin daha geniş bir kesiminin

ittifakıdır.

Ve bu ittifakın öncelikli stratejik hedefi, savaş politikalarını daha da kızıştırmaya ve dünya emekçi halklarına dönük sömürü, baskı, yağma ve talandan oluşan saldırıları daha da artırma yönündedir.

Bu stratejik hedefleri önüne koyan "ekibin" temsilcisi ise Obama'dır ve temsil ettiği politika eskisinden daha saldırgan, daha askeri ve daha büyük insanlık facialarını içinde barındırmaktadır.

ABD'de bu dönem iş başına gelen emperyalist sermaye ittifakının ideolojik öncülüğünü, Obama'nın danışmanlarından, azılı anti-komünist ve halk düşmanı Brezinski yapmaktadır. ABD emperyalizminin, bu döneme ilişkin öncelikli stratejisi ise -gerekirse- geçici olarak İran ile arayı düzelterek (çünkü dünyayı yeniden paylaşmaya dönük tüm bu çabalar dahilinde, taktiksel olarak eski düşmanların aniden "dost", dostların ise "düşman" ilan edilmesi ihtimalini de göz ardı etmemek gerekiyor) giderek büyüyen iki emperyalist güç olan Rusya ve

Çin'i izole etmeyi ve böylelikle de merkez Asya'daki büyük enerji rezervlerini ele geçirmeyi kapsamaktadır. Kısa süre önce Rusya ile Ukrayna arasında yaşanan doğal gaz krizinin ardında da yine öзде batı emperyalizminin bu yönlü çabaları yatmaktadır.

Ancak, dünyın ezilenleri üzerindeki çok yönlü baskı ve saldırıların artmasına paralel olarak yaşanan bu gelişmeler, aynı zamanda ezilenler arasındaki çatışmaları da körüklemektedir. Tüm göstergeler ise, körüklenen bu çatışmaların, kendi aralarındaki ittifak arayışlarına da hız veren ezilenlerin lehine geliştiğine işaret etmekte, ezilenler kendi ittifaklarının ezilenlerin ittifakından daha güçlü olduğunu giderek bilince çıkarmaktalar. Bunun içindir ki, dünyayı yeniden ve ezilenlerin lehine şekillendirmenin, böylece gerçek bir değişim gerçekleştirebilmenin, ancak ve ancak dış mücadeleler sonucu ortaya çıkacak, köklü bir toplumsal alt-üst oluşla mümkün olabileceğini, daha yüksek sesle haykırmaktalar. Çünkü artık kılıçlar çekildi, saflar netleşti!

Kemalist Cumhuriyetin ilk Kürt isyanı!

Şeyh Sait İsyanı Cumhuriyetin kuruluş yıllarında yaşanan en önemli isyanlardan biri olarak anılmaktadır.

İsyan 13 Şubat 1925 yılında varlıklı ve iyi eğitilmiş Nakşibendî şeyhi Said'in evine sığınan asker kaçakları ile jandarma müfrezesi arasında yaşanan çatışma sonrası "aniden" gelişti. Asker kaçaklarının birkaç jandarma erini öldürerek kaçması ve bölgeye sevk edilen askeri birlikler isyanın planlandığından önce başlamasına neden oldu.

Azadi (Özgürlük) örgütü tarafından örgütlenen isyan kısa sürede birçok bölgeye yayıldı. İsyanın halktan destek alması ve gelişmesinden korkan devlet 21 Şubat'ta sıkıyönetim ilan etti. Ordu büyük bir güçle Şeyh Said'e saldırdı ancak Kış Ovasında yenilgiye uğradı.

Gökdereli Şeyh Şerif önderliğindeki bir başka kol da Elazığ'a girerek şehrin kontrolünü ele geçirdi.

7 Mart'ta Şeyh Said, emrindeki kuvvetlerle Diyarbakır'ı kuşattı. Ve güney bölgesinden şehre girdi. Ancak Ankara hükümetinin gönderdiği askeri birlikler karşısında tutunamayan Şeyh Said, geri çekilmek zorunda kaldı. Şeyh Şerif ve hareketin diğer önderleri Elazığ Palu'da tutsak düşerken, Şeyh Said ve hareketin diğer önderleri, 14 Nisan'da, Ankara'nın isyanın örgütleyicisi Azadi örgütündeki casusu olan **Cıbranlı Binbaşı Kasım Bey** tarafından yakalanarak hükümete teslim edildi. Cib-

ranlı Halit Bey, Yusuf Ziya Bey ve isyanın ve Azadi örgütünün önde gelen diğer üç üyesi 14 Nisan 1925'te Bitlis'te kurşuna dizilirken, 28 Haziran'da Şeyh Said ve Azadi örgütünün diğer 47 önderi hakkında Şark İstiklal Mahkemesi idam kararı verdi. Karar ertesi gün infaz edildi. İsyanı bastırmak için düzenlenen hareket sırasında resmi rakamlara göre 15-20 bin kişi katledildi. Binlerce köy yakıldı, binlerce insan sürgün edildi.

Şeyh Said isyanının karakteri

Osmanlı'dan Cumhuriyete geçiş sürecinde Kemalistler Kürtlerle bir ittifak kurmuştu.

"Kurtuluş Savaşı" sırasında Kürtlerin desteğini almak için Kürtlere birtakım sözler veren Kemalistler, savaşın sona ermesi ile birlikte bu sözleri de "unuttular".

"Kurtuluş Savaşı" sırasında Meclis'te kendilerine söz verilen, mebus olarak seçilen, Kürdistan ve Kürt kavramlarını kullanabilen Kürtler, savaşın bitmesi ile adım adım tasfiye edilmeye başlandılar. Kurulan yeni Cumhuriyet'te Kürtlere hiçbir yer yoktu. Dahası adı bile yasaktı. Oluşturulan yeni tarih hâkim ulus milliyetçiliği üzerinde ırkçı söylemlerle Kürt ulusunu inkâr ediyordu. Türkçeden başka dilin konuşulması yasaklandı. Kürt bölgeleri askeri yasak bölge ilan edilmeye başlandı. Kemalistler kurdukları yeni devlette Türkler dışında hiçbir ulusa, azınlığa yaşam şansı tanıyordu. Bunun için yapabileceklerinin sınırının olmayacağı zaman içinde daha iyi anlaşılacaktı. Kürt köylüleri Kemalistlerin atadığı valiler, memurlar ve askerler tarafından eziliyor, aşağılanıyor ve hor görülüyordu. Bu amansız milli baskı politikası, Kürt köylülerinin isyanda yer almasının nedenini ve hareketin "milli" yönünü oluşturuyordu. Bunun yanı sıra hareketin bir de **feodal** karakteri vardı ki; İ. Kaypakaya bu karakteri şöyle tanımlıyordu: "O zamana kadar kendi başlarına hükümlen olan feodal beyler, merkezi bir otoritenin bu hükümlenliği tehdit etmeye başlaması üzerine, bu otoriteyle çatışmışlardır. Feodal beyleri merkezi otoriteye başkaldırmaya iten esaslı etken budur. Kürt burjuvazisinin 'kendi' iç pazarına hakim olma arzusu ile feodal beylerin kendi başlarına hükümlen olma arzusu, Türk hakim sınıflarının elinde tuttuğu mer-

kezi otoriteye karşı birleşmiştir."

İsyan neden dini motiflerle biliniyor?

Resmi tarih Şeyh Said isyanını dini motiflerle öne çıkarıyor.

Genç Kemalist Cumhuriyet çıkardığı kanunlarla sözde aydınlanma yolunda önemli adımlar atmıştı. İddiaya göre, isyan da şeriata, hilafete, karanlığa karşı atılan bu adımları hazmedemeyenler tarafından çıkarılmıştı. Şeyh Said bölgede saygı duyulan Nakşibendî bir aileden geliyordu. İsyan sırasında dini söylemler kullanılması bu yönüyle doğal sayılmalıdır. Dönemin belgeleri isyanın Şeyh Said'in kimliğinden çok devlet tarafından dini bir kılıfa sokulmaya çalışıldığını gösteriyor.

Bakanlar Kurulu'nun 30 Nisan 1341 tarih ve 1835/2270 numaralı tezkeresinde ifadeler bunu yeterince kanıtıyor. "... **Son isyan ve irticâ olayının basınımızda ve özellikle İstanbul basınının büyük bir kısmında genel bir Kürt ayaklanması şeklinde gösterilmesi, iç ve dış düşmanlarca propaganda zemini ittihaz edilmekte olduğundan ve esasen sınırlı bir sahada çeşitli emeller ve işgalât (aldatmalar) neticesi oluşan olayın büyütülmesi uygun olmadığından, isyanın ayrımcılıktan ziyade irticâi cehalet ve aldatma neticesi zemininde yayın yapılması için gereğinin yerine getirilmesi teklif olunmuştur...."**

İsyanda İngiliz parmağı var mıydı?

Devletin resmi tarihçileri Şeyh Said isyanını karalamak için zaman içinde irtica ve hilafet söylemlerinin yanında İngilizlerin desteği iddiasını da ortaya attılar.

O dönemde Kemalistlerle İngilizler arasında Musul'un paylaşılması konusunda yaşanan tartışmalara atıfta bulunan bu iddialara göre direniş iç dinamiklerle değil aşına olduğumuz "dış mihrakların" sonucuydu. İngilizler, Musul sorununda Türkiye'yi köşeye sıkıştırmak için bu isyanı çıkarmıştı.

İsyanın bastırılmasında ve yüzlerce Kürdün idam edilmesinde, binlerce insanın yerle-

rinden sürgün edilmesinde başrolü oynayan İsmet İnönü İngiliz parmağı olduğu iddialarına;

"Şeyh Said İsyanını doğrudan doğruya İngilizlerin hazırladığı veya meydana çıkardığı hakkında kesin deliller bulunmamıştır. Fakat, bundan şüphe edilmiş ve gerekli tahkikat yapılmıştır. Çünkü, İngilizlerin Musul hareketi esnasında ve daha sonra Nesturi ayaklanmasında olduğu gibi, hudutlarda ve dışarıda propagandayla, münasebetlerle Şeyh Sait İsyanı'nın patlamasına zahiren yardımcı oldukları intibai mevcuttur." (İnönü, Hatıralar, Cilt I, s. 202)

Milli Mesele üzerine yazdığı önemli makalede bu konuya da değinen İ. Kaypakaya bu iddiayı tartışmayarak esas noktayı, "böyle bir iddiayı milli baskı politikasının savunulup savunulmayacağı tartışır. "Şeyh Sait isyanının arkasında İngiliz emperyalizminin parmağının olduğunu varsayalım. Bu şartlarda bir komünist hareketin tutumunun nasıl olması gerekir? Birinci olarak, Türk hakim sınıflarının Kürt milli hareketini zorla bastırma ve ezme politikasına kesinlikle karşı çıkmak, buna karşı aktif bir şekilde mücadele etmek, Kürt milletinin kendi kaderini kendisinin tayin etmesini istemek, yani ayrı bir devlet kurup kurmamaya bizzat Kürt milletinin karar vermesini istemek. (...) İkincisi, İngiliz emperyalizminin birbirine düşürme politikasını, bunu her milliyetten emekçi halka, bunların birliğine verdiği zararları kitlelere teşhir eder, İngiliz emperyalizminin müdahale, iş işlere burnunu sokma politikasıyla aktif olarak savaşırdı (...)" Ve son bir alıntı: "İngiliz emperyalizminin, Şeyh Sait hareketinde parmağı olduğunu iddia ederek Türk hükümetinin, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını çiğnemesini, kitle katliamlarına girişmesini vs. haklı ve ilerici göstermeye çalışanlar, bir kere daha tekrarlayalım, iflah olmaz Türk şovenistleridir."

Şeyh Sait İsyanı ve Takrir-i Sükûn Kanunu

İsyanın başlamasından hemen sonra Kemalistler Hıyanet-i Vatan Kanunu'nda değişiklikler yaparak bu kanunu yeniden yürürlüğe soktular.

Sıkıyönetim ilan edildi ve İstiklal Mahke-

Tarihten kısa kısa...

- * 7 Şubat 1966 İzmir Kula ve Yün Mensucat Fabrikası'nda 70 gündür süren greve polis saldırdı. 25 işçi yaralandı.
- * 7 Şubat 1968 Zonguldak'ta 7000 işçi sendika tarafından kandırıldıklarını söyleyerek Maden İşçileri Sendikası'nı bastı. Polis işçilere karşı cop ve göz yaşartıcı gaz sıkarak saldırdı.
- * 9 Şubat 1988 Diyarbakır Askeri Hapishanesi'nde 2000 devrimci tutsak açlık grevine başladı.
- * 14 Şubat 1876 İstanbul Tramvay Şirketi işçileri greve çıktı.
- * 15 Şubat 1969 Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) tarafından düzenlenen "Büyük Eğitim Yürüyüşü" Ankara'da yapıldı. Binlerce öğretmen bozuk eğitim sistemini protesto etti.
- * 16 Şubat 1872 Beyoğlu Telgrafhanesi işçileri greve çıktı.
- * 17 Şubat 1993 Nevşehir E tipi Kapalı Hapishanesi'nden TKP/ML TİKKO ve Devrimci Sol dava tutsağı 18 devrimci 35 metre uzunluğunda tünel kazarak firar etti.

meleri yeniden kuruldu. Bölge adeta cendere altına alındı. Binlerce insan suçsuz yere yargılandı. Resmi rakamlara göre 450 kişi idam edildi. İsyan önderlerinin aileleri on yıllar boyunca sürgün edildi. Zorunlu İskân Kanunu ile birlikte zorunlu göç Kürt halkına dayatıldı.

Kemalistler isyanı fırsat bilerek ülkeyi hapishaneye çevirdi. Basın susturuldu. Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası isyanla ilişkilendirilerek kapatıldı. Ülke bir ölüm sessizliğine gömüldü.

Bu isyan, devletin Kürt ulusuna yönelik imha ve inkâr politikalarının geniş kamuoyu nezdinde resmen kabul edilmesiydi. Bunun arkası da gelecekti.

Şeyh Said isyanı karalamalara, yakıştırmalara ve aşağılamalara rağmen Kürt ulusunun asimilasyona ve inkâra karşı yükselttiği bir direniş bayrağıydı. Dili yasaklanan, kültürü yok edilmeye çalışılan Kürt köylülerinin, işçi ve emekçilerinin, feodal Kürt ağalarının ve Kürt aydınlarının milli zulme karşı başkaldırışıydı.

Bizde kalanlara

Acımızı damıtarak sunduk
Sevgimizi çoğaltarak.
Korkulara saplanıp kalmadık
Onların ayak izlerinden
yürürken
Ayağımızı umuttan çekmedik.

Onlar;
zafere dek
hiç sönmeyecek
bir top ışık oldular bize.

Onlar;
her gün çoğalan
ve hep yolumuzu aydınlatanlar

Onlar;
öğreten
ve öğrenendiler

Onlar;
seven
ve sevilendiler.
Onlar bizdendiler...

(Bir İK okuru)

Kurtlar Vadisi adlı dizide "Kılıç" rolünü oynayan 45 yıllık tiyatro "sanatçısı" **Atilla Olgaç**, hayatıyla ilgili bir gerçeği ilk kez "Orada Neler Oluşuyor" da açıkladı. "**Kılıç karakteriyle senaryo gereği adam öldürdük. Ama ne yazık ki bu**

Kurtlar Vadisi Kıbrıs'ı kimse sevmedi...

vatan için ben gerçek hayatta 10 kişiyi vurdum... Askerlikte terhisime 1 gün kalmıştı. Tam o sırada Kıbrıs Barış Hareketi oldu. Beni Mersin'den Kıbrıs'a gönderdiler. İlk öldürdüğüm çocuk 19 yaşında, esir düşmüş bir askerdik. Silahı yüzüne doğrulttuğumda yüzüme tükürdü. Alnından vurdum, öldü. Daha sonraki çatışmalarda 9 kişiyi daha öldürdüm. Öldürdükten sonra gidip karargâhta ağlıyordum, ertesi gün yine öldürüyordum. Rüyamdan çıkıyor. Uzun süre psikolojik tedavi gördüm. Bu yüzden hala et yiyemiyorum. Kan görmeyorum. Aklima öldürdüğüm çocuklar, kokmuş cesetler geliyor" dedi.

Olgaç'ın bu sözleri büyük yankı buldu ve tepkiler gecikmedi. Temiz Toplum Hareketi Derneği sözcüsü **Ali Erdoğan Nomer**, Dernek Başkanı **Mustafa Müderrisoğlu** ile birlikte Gazeteciler Cemiyeti'nde düzenlediği basın toplantısında konuyla ilgili bir açıklama yaptı. Olgaç'ın itirafları için öncelikle savaşın "iğrençliği" ve "acımasızlı-

ğını" kabul ederek başlayan Nomer konuşmasına "Ulusumuzun tarihinde böyle bir iğrençlik olmadığına inanıyoruz" diyerek devam etti. Resmi tarih ve ideoloji, diğer tüm bilim dallarını, hukuku, bilim ve sa-

mazlum bir ulusun bir lider (M. Kemal) etrafında toplanıp kahramanlıklar yaratmasıyla" doludur. Bu fotoğrafta Ermenilere, Kürtlere yapılanlara yer yoktur. Nomer diyor ki

karşısında aldığı yenilgiyle tüm cephelede yenilgi alıp hızla geri çekilirken, Alman halkı Propaganda Bakanı Gobbels'in marifetleri sayesinde TV'den radyoya, radyodan gazeteğe kadar Nazi ordusunun "zaferlerini" Sovyet ordusu Berlin'e girene kadar dinleyip duracaktı. Aynı şekilde Kurtuluş Savaşı da "büyük kahramanlıklarla" doludur. Resmi tarih, "sınıfsız" Osmanlı Devleti'nin "adalet" maksatlı fetihleriyle, yıkılış döneminde ise "yedi düvelin namert oyunlarıyla topraklarına hücum edilmekte, paylaşım planları yapılmakta zulme uğramakta olan

"Hasta ruhlular, cani insanların yapabileceği münferit olaylar, asil bir ulusa mal edilemez." Ve ardından canlı tanıklar çıkıyor ortaya "Ermenilerden sonra şimdi de Rumlardan mı özür dilememizi isteyecekler?" telaşıyla Atilla Olgaç'ın aslında ne kadar pısırık ol-

duğunu, savaştan korktuğunu, askerlerde patates soyduğunu söylüyor. Bu tanıklardan en önemlisi ne kadar ilginçtir ki KKTC eski cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın da danışmanlığını yapan **Hilmi Özen**'dir.

Diğer ilginç bir şey ise tiyatrocunun bir gün sonra çark ederek söylediklerini yalanlamasıdır. Her şey Kurtlar Vadisi'deki gibi değil-

dir, "Kuzey Irak'a gidip Amerikalılardan ve "bölücülerden" intikam alan Türk kahramanları, herkesin milli gururu olurken, Kıbrıs işga-

linde Rumlara yapılan katliamlar, Asala'yla mücadele adıyla kurulan intikam tugaylarının işlediği cinayetler hep "senaryo" olarak yalanlandı. Nomer, Kuyucu Murat Paşa'nın isyancıları baş üstü diri diri kuyulara gömdüğünü de, JITEM tarafından oluşturulan ölüm kuyularını da inkâr ediyor. Nomer'e göre esir alınmış bir Rum askerinin infaz edilmesi savaş suçudur ve "Türk askeri asla savaş ahlakını çiğnemez." Çok fazla uzağa gitmeye gerek yok, öldürdükleri gerillaların kafalarını, kullarlarını kesip bir de yanbaşında hatıra fotoğrafları çektiren komandolar için AİHM'in kaç kez Türkiye'yi savaş suçu işlemekle mahkum ettiğini hepimiz biliyoruz.

Sanat, tarihsel hesaplaşmanın neresinde?

İletişim ve haberleşme teknolojinin gelişmesi toplumsal bilincin belirlenmesinde birinci derecede önemli olan sanatın özellikle görsel sanatın daha çok önem kazanmasına neden olmuştur. Sonuçta, her sınıf bir sanat akımı yaratır, her sanat akımı da bir sınıfa hizmet eder. Sanat bazen tarihsel günahların veba-

linden kurtulmanın en masum aracıdır. Totaliter rejimlerde bilim, sanat ve kültür, devletin "yüce" amacına hizmet etmek için vardır. Her şey resmi ideolojiye hizmet etmek, onu geliştirmek zorundadır. Amerikan

sinemacılığı Hollywood'un çevirdiği pek çok filmin senaryosunun Pentagon tarafından hazırlandığı ya da para yardımı yapıldığı, bu filmler için de özellikle Irak işgalini destekleyen filmlerin başta geldiği basında sıkça yer almıştır.

Atilla Olgaç ve aydın-sanatçı

Atilla Olgaç vicdan azabı çektiği için mi bu açıklamayı yapmıştı yoksa aydın-sanatçının tarihsel sorumluluğunu mu yerine getirmeye çalışmıştır bilinmez. Ancak Olgaç'ın aldığı tepkiler üzerine bir gün sonra söylediklerini inkâr etmesinin aydın-sanatçı tavrı olmadığı gayet açıktır. Aydın-sanatçı, ortaya çıkardığı ürünü, anlayışı her şeyden önce resmi ideolojiden koparmak, egemen sınıf kültüründen arındırmak zorunda olup eskiyi değil yeni, azınlığı değil çoğunluğu, ezileni değil ezilene temel almak, desteklemek durumundadır. **Aydın-sanatçı bu bakımdan taraftır.**

Son olarak Atilla Olgaç askerlerde o Rum gencini kurşunlamayıp sadece patates soymuş olsa bile temeli baskı ve katliamlar üzerine kurulmuş olan sınıflı toplumda devletin nuru pak olmadığı da bir gerçektir.

Polisin yaygın işkencesine lokal örnek

İşkence her türlü toplumsal muhalefeti bastırmak için kullanılan, devletin resmi bir politikasıdır.

ANKARA Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'ndeki son saldırıyı kınamak isteyen öğrenciler, gözaltına alınarak işkenceye maruz kaldı.

POLİSİN gerçekleştirdiği her işkence olayından sonra "işkence lokaldir" açıklamaları yaparak aymazlığını sürdürdüğünü

biliyoruz. Yaşanan son işkence olayında olduğu gibi, biliyoruz ki işkence ne lokaldir ne de birkaç kendini bilmez işlediği bir suç; tam aksine işkence her türlü toplumsal muhalefeti bastırmak için kullanılan, devletin resmi politikasıdır. Bunları **PVSK**, **TMY** vb. yasalarla daha net görülebiliyoruz.

ANKARA Üniversitesi DTCF bir süredir yaşanan ülkücü saldırıları protesto ettikleri için gözaltına alınan 7 öğrenci işkence gördü. **İHD Ankara Şubesi**'nde açıklama yapan öğrenciler, suç duyurusunda bulunacaklarını açıkladı.

GÖZALTINDA işkence gördüklerini iddia eden öğrenciler **24 Ocak Salı** günü İHD Ankara Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi. Öğrencilerden **Yaşar Çalıskan**, gözaltına alan polis-

rin kendilerini halka "terörist" olarak göstererek linç ettirmeye çalıştıklarını söyledi. Çalıskan, DTCF'de provokasyonlar ve polis şiddeti sürdüğü sürece bunun son bulması için mücadele eden arkadaşlarının yanında olmaya devam edeceklerini söyledi. **Gözde Yıldız** ise iki kişi olarak Sıhhiye Köprüsü'nün altında gözaltına alındıklarını, iki saat boyunca gözaltı aracında dolaştırıldıklarını, gözaltı süresi boyunca cinsel taciz, şiddet ve psikolojik baskı gördüklerini belirtti.

HALİL Sönmez de iki arkadaş olarak, DTCF'ye polisleri kendilerini almaması üzerine, okulun hemen üst kısmında bulunan Yüksek İhtisas Hastanesi bahçesinde beklediklerini söyledi. Beklerken polislerin gelip kimlik sorduğunu ve sorgusuz, sualsiz üzerlerine silah doğrultup, teh-

dit ettiğini, silahlarla ve sert cisimlerle vurmaya başladıklarını anlatan Sönmez, kanlar içinde kaldıkları yetmezmiş gibi, polislerin kışkırtması sonucu, hastane bahçesindeki kişiler tarafından küfür ve saldırılara maruz kaldıklarını söyledi.

EMNİYET Müdürlüğü'ne götürüldüklerinde kendilerini teslim eden polislerin isim vermemesi gerekçesiyle kayıtlarının yapılmadığına dikektir Sönmez, 8 saatlik gözaltı sürelerinin kayıtlara geçmediğini, ancak Savcılığa çıkarılacakken kayıt edildiklerini anlattı.

POLİSİN müdahalesi sonucu yaralanan ancak gözaltına alınmayan öğrencilerden **Zelal Karataş** ise "Rektörlükten, Dekanlıktan izinleri olduğunu söyleyerek bu güçler bize saldırıyor" dedi.

(Ankara)

"Kentsel dönüşüm" yağmasına protesto

Son yıllarda hızla hayata geçirilmeye çalışılan "Kentsel Dönüşüm" projesi kapsamında, mahalleri yağma ve talan edilmek istenen Gülsuyu halkı, yine bu yağma-talan girişimlerinin devamı olarak gündeme gelen çevre katliamı ve içme suyu kaynaklarının tahrip edilmesine dönük çabalara dur demek için, bir eylem yaptı.

Gülsuyu Güzelleştirme Derneği ve Gülsuyu ve Gülsuyu muhtarlıklarının ortak organize ettiği eylem, 24 Ocak'ta gerçekleştirildi.

Eylem, Gülsuyu son durakta bulunan ormanlık alandaki ağaçların, Kentsel Dönüşüm Projesi çerçevesindeki KIPTAŞ konutları inşaatı sırasında meydana gelen heyelanla birlikte yıkılması ve aynı zamanda burada bulunan içme suyu kaynağının da tehlikeye girmesi üzerine gündeme geldi.

Yapılan basın açıklamasında, Kentsel Dönüşüm Projesinin bir yağma ve talan projesi olduğuna, bu kapsamda gündeme getirilen 2B yasasıyla birlikte "Orman vasfını yitirmiş alanların satışı" adı altında, ormanların ve içme suyu kaynaklarının talan ve tahrip edildiğine dikkat çekilerek, hem bu saldırılara hem de sistemin emekçi yığınlarına dönük gerçekleştirdiği tüm saldırılara karşı koyma ve örgütlenme çağrısı yapıldı. (Kartal)

Marmara faşizme mezar olacak

25 Aralık'ta okulda düzenlenen yürüyüş sırasında yapılan faşist saldırı sonucu beş kişi yaralanmıştı. Bunun üzerine okuldaki siyasetler ve demokrat kulüpler bir araya gelerek KESK ve İHD ile görüştük. 2 Şubat tarihinde Göztepe Kampüsü önünde ortak bir basın açıklaması düzenledik. 50 kişilik bir kitleyle gerçekleştirilen basın açıklaması süresince "Marmara faşizme mezar olacak!", "Faşizme karşı omuz omuz!" sloganları atıldı. Biz de YDG olarak basın açıklaması öncesi okul içerisinde Filistin ve okuldaki saldırılarla ilgili bildiri dağıtarak basın açıklamasına çağrı yaptık. (Marmara Üniversitesi'nden bir YDG'li)

Kuruçeşme halkı "yerinde çözüm" talebini yineledi

Buca'ya bağlı Kuruçeşme Mahallesi Dere Sokak'ta Kentsel Dönüşüm Projesi adı altında 60 evin yıkım kararı Kuruçeşme halkı tarafından Buca Belediyesi önünde yapılan bir basın açıklaması ile tekrar protesto edildi ve "Yıkım değil yerinde çözüm" talebi yinelendi.

29 Ocak 2009 Çarşamba günü saat 11.00'de Buca Belediyesi önünde bir araya gelen Kuruçeşme halkı Çağdaş Hukukçular Derneği ile birlikte bir basın açıklaması yaptı. Kuruçeşme halkı adına basın açıklamasını Av. **Nazan Sakallı** okudu. Kuruçeşme'de gerçekleştirilecek yıkım kararına karşı çözüm geliştirilmesi için birçok öneriyle yetkililere başvurulduğunu hatırlatan Sakallı, halen kalıcı bir çözüm gerçekleştirilmediğini belirtti ve halkın mağduriyetinin giderilmesi için "Yıkım değil, yerinde çözüm" talebini yineleyerek bir kez daha çağrıda bulundu. Yerel yönetimlerin öncelikli görevlerinin sosyal sorunları çözmek olduğunu söyleyen Sakallı, Kuruçeşme halkının barınma sorununu çözmek için yetkilileri görev başına çağırdı.

7 Ocak tarihinden itibaren Büyükşehir Belediyesi binası önünde, "belediyede kadrolu iş ve iş güvencesi" talebi ile açlık grevi yapan Viranşehir taşeron işçilerinin de destek verdiği eylemde "Ezilenler burada, sömürenler nerede?", "Sermayeye değil, Bucalıya hizmet" yazılı dövizler taşındı ve "Yıkım değil, çözüm istiyoruz" sloganı atıldı. (İzmir)

"Katil İsrail Ortadoğu'dan defol"

İSTANBUL

KATIL İsrail, Filistin'deki katliamını sürdürürken dünyanın her yanından İsrail karşıtı sesler yükseliyor. Marmara Üniversitesi'nde de İsrail birçok eylemlilikle lanetlendi.

2 Ocak günü üniversite ÖTK (Öğrenci Temsilci Kurulu) tarafından bir yürüyüş düzenlendi. Faşistlerin ve gerici grupların da katıldığı yürüyüş, Göztepe Kampüsü Yemekhanesi önünden başladı. Amfide düzenlenen konuşmanın ardından okulun kapısına doğru sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçildi. Faşistler ayrı, gerici, dinci gruplar ayrı, demokrat öğrenciler ayrı gruplar halinde yürüdü. "Katil İsrail Filistin'den defol!", "Direnen Filistin Marmara seninle!" gibi sloganlar ortak

Dersim

Adana

atılmasına rağmen yürüyüş bittikten sonra bir araya gelen faşistler tek bir tekirek ortamı provoketmeye çalıştılar. YAKLAŞIK bir hafta sonra da Haydarpaşa Kampüsü önünde düzenlenen basın açıklamasına da katıldık. Açıklamanın ardından Kadıköy'e doğru yürüyüş yapıldı. 50-60 kişi ile başlayan yürüyüşe yoldan gelip geçenler de alkışlarla, sloganlara eşlik ederek destek verdiler. Yol kenarında bir kafede oturan 10 kişilik liseli bir grubun yürüyüşe katılması oldukça olumlu oldu.

(Marmara Üniversitesi'nden bir YDG'li)

DERSİM

FİLİSTİN'DE yaşanan vahşeti

protesto etmek için 18 Ocak saat 17.00'de aynı anda üç mahallede (Cumhuriyet, Ali Baba ve Atatürk Mahallelerinde) meşaleli yürüyüş yapıldı. Yürüyüşte sık sık "Filistin halkı yalnız değildir", "Katil İsrail Filistin'den defol", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüşe katılmayan insanlar da evlerinden alkış ve ıslaklarla destek verdi.

YÜRÜYÜŞ, **Partizan**, **DİSK**, **HKM**, **EMEP**, **Halk Cephesi**, **ESP**, **KESK**, **DHF**, **DTP** gibi siyasi kurumların hazırladığı ortak metnin okunmasının ardından alaysız bir şekilde sona erdi.

Pazar günü yapılan eylemden sonra Pazartesi günü saat 11.30'da Devlet Hastanesi önünde toplanan kitle örgütleri buradan Yeralı

Çarşısı'na kadar yürüdü. Yapılan eylemlere **YDG** de katılarak destek verdi. (Dersim İK)

ADANA

ADANA'DA 18 Ocak Pazar günü Filistin'e saldırıları protesto amaçlı gençlik mitingi düzenlendi. Miting 5 Ocak Meydanı'nda başlayıp İnönü Parkı'nda basın açıklaması ve müzik, şiir ve Arapça mesajlarla devam etti. Mitinge gençliğin katılımı oldukça iyiydi. Yaklaşık 450 kişinin katıldığı mitingde, ortak açılan tek pankartın arkasında 5 Ocak Meydanı'nda yol kapatılarak sloganlarla yürüdü. TC'nin İsrail saldırılarındaki tutarsız tavır ayrıca Kürt ulusuna yönelik saldırıları da teşhir edildi. Miting çeşitli sloganlarla sonlandırıldı. (Adana YDG)

ARTVIN

SIYONİST İsrail'in Filistin'e saldırılarına karşı "Katil İsrail Filistin'den defol" pankartı altında bir ses de Artvin'de yükselttik. Atapark önünde toplanan 100 kişilik kitle, yürüyüşe geçmek isteyince polislin engeliyle karşılaş-tı. Yürüyüş yapılsa soruşturma açılacağını, müdahale edeceğini söyleyen polise karşı kitlenin kararlı tavrı bu engellemeyi boşa çıkarttı. Kitle bu baskıya rağmen yürüyüşe geçti. Şehir merkezinde yapılan basın açıklamasında ABD ve NATO ile bütün ilişkilerin kesilmesi, emperyalistlerin Ortadoğu'dan çıkmadan kalıcı barışın sağlanamayacağı vurgulandı. **YDG**, **Halkevi**, **EMEP**, **ÖDP**, **Halk Cephesi**, **TKP**, **Eğitim-Sen**, **Genç Düş** ve **Genç Umur**'ün örgütlediği basın açıklamasına halktan da büyük destek geldi. (Artvin YDG)

BERLİN

17 Ocak Cumartesi günü yapılan yürüyüş Die Linke Partisi tarafından örgütlendi ve ATIF olarak bizler de mitingdeki yerimizi aldık. Saat 14.00'te Rote Rathaus denilen noktadan başlayan yürüyüşte sık sık İsrail'i kınayan sloganlar atıldı. (Berlin ATIF)

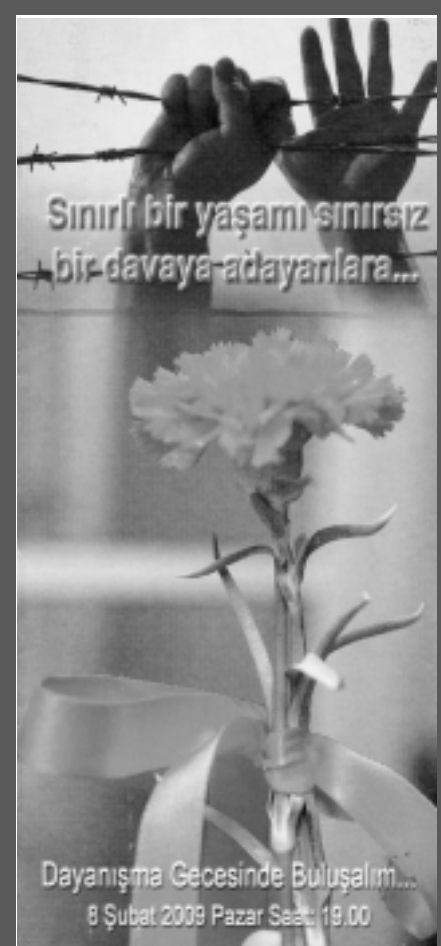
Polis silahları susmak bilmiyor!

POLİS kurşunu ile ölen insan sayısı her geçen gün artmaktadır. Bu ölümlerin artması ile beraber insanlarda artan polis korkusu yakın zamanda yaşanan polis kıyafetleri ile genç bir kızın kaçırılmasında da kendini göstermiştir. Bu yaşananların ardından İstanbul Emniyet Müdürü **Celalettin Cerrah**'in polise kimlik sorun açıklamasından sonra kimlik soran onlarca insan polisin şiddetine maruz kalmıştır. "Polise kimlik sorun" açıklamasının hiçbir şey değiştirmedigi, aksine buna karşılık da tekrardan şiddete maruz kalındığı görülmüştür. Polisin bu tutumu keyfi bir tutum olarak açıklanamaz.

ÖZELLİKLE ekonomik krizin artması ve resmi ideoloji Kemalizm anlayışı gereği polisin bu tutumu TC cephesinde yapılmak istenendir. Krizin artışı ile beraber ezilen halk da ayaklanacak ve daha fazla hareketlenmeler yaşanacaktır. Bu hareketlenmeleri durdurmak için Kemalizm her zamanki gibi saldırıcağı. 2006 yılında tekrardan düzenlenerek çıkarılan "Polis Vazifesi ve Salahiyetleri Kanunu" polisin yetkilerini artırmış ve 2008 yılında polis kurşunu ile ölen insan sayısı 35'e ulaşmıştır. 2009 Ocak'ında Urfa'da dur ikazına uymayan bir kişi polisler tarafından öldürülmüştür. Elbette ki ölümlerin sebebi çir-

karılan bu yasa değildir. Bu yasanın görevi 2008 yılında ölen 35 kişi ve Urfa'da 26 Ocak 2009 tarihinde öldürülen kişinin ölümünü yasalastırmaktır.

POLİS kurşunu ile ölmek için devrimci olmak gerekmiyor. Bugün her kesimden insan bu saldırılara maruz kalmaktadır. Polise kimlik sorulduğu için, dur ikazını duymadığımız için ya da şüpheli bulduğumuz için bizler öldürülebiliyoruz. Ve bu cinayetleri işleyen polisler ya sürgün edilmekte ya da haklarında sadece soruşturmalar açılmaktadır. Ve bundan dolayıdır ki tetiğe basmada polisler herhangi bir tereddüt yaşamamakta, kendileri için özel olarak çıkarılmış Polis Vazifesi ve Salahiyetleri Kanunu'nun arkasına sığınmaktadırlar. Bu kanun geri çekilmedikçe ve güçlü bir muhalefet oluşmadıkça Ferhat Gerçekler, Baran Tursunlar artacaktır. Annele- rin küçük çocuklarını polisle korkutması bundandır. Her kötünün olduğu yerde nasıl bir kahraman varsa, insanlar böyle bir kahramana ihtiyaç duyacak ve güçlü bir örgütlülük çevresinde hareket etmesi gerektiğini anlayacak, bu durumun son bulması yönlü güçlü bir muhalefet oluşturulması gerektiği yönü çabalacaktır. Aksi takdirde ölümlerin ardı arkası kesilmeyecektir. (Bir İK okuru)

Partizan Şehit ve Tutsak Ailelerinin düzenlediği "Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adaylanlara..." etkinliğinde buluşalım!

Tarih: 8 Şubat 2009 Pazar Saat: 19.00

Yer: Simge I Düşün Salonu Adres: Fatih Sultan Cd. Erdemir İş Merkezi No: 98 Rammar Market Üstü Şark Kahvesi Yol Ağzı Durağı Okmeydanı/İstanbul

Kharipati ulusal konvansiyonu ve sınıfsal kutuplaşma

Nepal Komünist Partisi (Maoist) Nepal'deki Yeni Demokratik Devrimde önderlik ettiği mücadelesinde yalnızca ülkesini değil aynı zamanda enternasyonal komünist hareketi de doğrudan ilgilendiren konularda açılımlarda bulunmakta, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i Nepal şartlarına uyarlamaya çalışmaktadır.

10 yıl süren Halk Savaşının ardından parlamenter partilerle geçici bir ittifak yaparak 240 yıllık monarşiyi yıkan, Federal Demokratik Cumhuriyeti kuran ve Kurucu Meclis seçimlerinde büyük halk desteği ile birinci olarak hükümetteki koalisyona önderlik eden Maoistler Yeni Demokratik Devrimi tamamlamak amacıyla tarihsel bir toplantıya ve önemli kararlara-açılımlara imza attılar.

Birlik-dönüşüm-zafer!

20-25 Kasım tarihlerinde gerçekleştirilen Kharipati Ulusal Konvansiyonu'nda biraraya gelen Maoist parti üye ve kadroları, partinin önümüzdeki süreçteki taktiksel politikasını belirleyerek Yeni Demokratik Devrim doğrultusunda son taktiksel yaklaşımlarını netleştirdiler. Halk cumhuriyetinin kurulması için nasıl bir politik hat izleyeceklerini belirlediler. Yoğun bir iç mücadele ve parti-içi demokrasinin derin bir şekilde hayat bulması sonucunda düşmanlarının aksiri yönde tüm çabasına rağmen birliklerini pekiştirdiler.

Konvansiyonun açılış konuşmasında Başkan Prachanda partinin bölünmesini isteyenleri hayal kırıklığına uğrattıklarını ve devrimci bir parti olarak daha ileriye gidebilmek için yeni plan ve politikalar belirleyeceklerini, halk devrimini daha yüksek aşamaya getireceklerini belirtti.

Konvansiyonda NKP(Maoist) tarihinde ilk kez iki ayrı belge sunuldu. Belgelerden birini Başkan Prachanda diğerini ise Parti hiyerarşisinde 2. sırada yer alan Kiran yoldaş sundu. Belgelerinin sunumunun ardından katılımcılar 20 farklı gruba ayrılarak iki belgeyi tartıştılar. Bu gruplara ek olarak Merkezi Danışma Komitesi de aynı gündemle toplandı. Her grupta yaklaşık 50 delege yer aldı ve yoğun tartışmalarla iki belgenin de eksik, yanlış ve doğru yerlerini değerlendirecek devrimin geleceğine şekil vermeye çalıştılar. Özellikle yıllarını silahlı mücadele içerisinde geçiren kad-

rolar, partinin çalışma tarzı üzerine kaygılarını açıkça ifade ettiler. Grupların toplantılarının sona ermesinin ardından grup liderleri tartışmalardan çıkan sonuçları konvansiyon iradesinin önünde sentezlediler. Grubun genel düşüncesine katılmayan delegeler de bireysel olarak görüşlerini ifade ettiler. Bu sayede parti önderliği parti tabanının görüşlerini doğrudan dinleme imkanına sahip oldu. **Ortak tavır ise birlik-dönüşüm ve devrimin tamamlanması idi.**

Ulusal Konvansiyonun ardından toplanan Merkez Komitesi ortaya çıkan iradeye uygun olarak sunulan iki belgeyi tek bir belge haline getirme ve "Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti" başlığı altında bir belgenin hazırlanması kararını aldı. Prachanda, bu büyük tartışmanın "Demokratik Cumhuriyet" kararının alındığı Chunwang Toplantısı'ndan bu yana en önemli tartışma olduğunu ve yakındaki Parti Kongresi öncesinde deneyimlerin sentezi açısından önem taşıdığını belirtti.

Her devrim kendi yolunu çizer

Kızıl Yıldız dergisinin 5-15 Aralık tarihli 19. sayısında her devrimin kendi yolunu çizdiği ve bunun uzun ve fırtınalı olduğu ifade edilmektedir. Lenin zamanında Rusya'da tamamlanamayan Kurucu Meclis sloganının Nepal'de tamamlandığını ve NKP(Maoist)'in Meclis'in en büyük partisi olarak koalisyona önderlik ettiğini vurgulamaktadır. Nepalli komünistler aynı zamanda Mao tarafından açılan ve ölümünün ardından kapatılan Büyük Tartışma'yı da yeniden gündemleştirerek ve bu tartışmaya katkı sunarak enternasyonal proletaryanın canlı ideolojik tartışma konusunda yaşadığı eksikliğe de katkı sunmaya çalışmaktalar.

Derginin aynı sayısında yazısı yayınlanan Dharmendra Bastola, Halk Savaşının 1996'da burjuva diktatörlüğünü yıkarak proletarya diktatörlüğünü kurmak amacıyla başlatıldığına, devrimin asgari programının Yeni Demokratik Devrimi tamamlamak olduğuna, bu yolda MK'nın Chunwang Toplantısında monarşiyi yıkmak için Demokratik Cumhuriyet taktik sloganının benimsendiğine, Federal Demokratik Cumhuriyet'in kurulmasıyla bu sloganın gündemden düşüğüne ve Yeni Demokratik Devrimin ulaşmak için yeni bir yönelime

ihtiyaç duyulduğundan Ulusal Konvansiyon'un toplandığına işaret etmektedir.

Ancak feodal monarşi yıkılsa da Nepal'in yarı-feodal yarı-sömürge karakteri değişmemiştir. Feodalizm ve komprador bürokrat kapitalizm yıkılmadıkça da Nepal halkı özgür olamayacak, ulusal ekonomi kurulamayacaktır. Bu nedenle kısaca Halk Cumhuriyeti olarak adlandırılan Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti kurulmalıdır. **Bu cumhuriyet proletaryanın önderliği altında ulusalci, yurtsever, demokrat ve devrimci güçlerin ortak diktatörlüğü olacaktır. Bu devlet proletarya diktatörlüğünün özel bir biçimi olacak ve ülkeyi sosyalizme taşıyacaktır.**

Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti sloganı Nepal toplumunun tarihsel taleplerini temsil etmektedir. **Federal** olması ezilen bölge ve milliyetlerin kurtuluşunu ve iç güvenliği simgelemekte, merkezi feodal devlete karşı ulusların kendi kaderini tayin hakkının kabulünü ifade etmektedir. **Demokrasi** hükümete önderlik eden güçler arasındaki dostane mücadeleyi belirtmektedir. **Ulusallık** ise emperyalizme ve yayılmacılığa karşı dış güvenlik vurgusuna işaret etmektedir.

Görüş ayrılıklarının gelişimi

Derginin aynı sayısında yazısı yayınlanan Basanta yoldaş da Federal Demokratik Cumhuriyet kurulmasına ve elde edilen diğer kazanımlara rağmen ülkenin yarı-feodal yarı-sömürge sosyo-ekonomik şartlarında bir değişimin olmadığını, komprador burjuvazinin devletin lideri olduğunu, emperyalist ve yayılcı işgal tehdidinin arttığını, ulusal egemenlik ve toprak bütünlüğü meselelerinin tehlikede olduğunu, özcesi feodalizm ve emperyalizmle geniş Nepalli kitleler arasındaki temel çelişkilerin henüz çözülmeyeceğini ifade etmektedir. Partinin bu temel konularda birlik içinde olduğunu ancak devrimi tamamlama konusunda uzun vadeli taktiksel yaklaşımı belirleme konusunda görüş farklılıklarının olduğunu açıklamaktadır.

NKP(Maoist) tarihinde ideolojik ve siyasi çizgi meselesinde en keskin tartışma 17-26 Kasım'da gerçekleşen MK toplantısında yaşanmıştır. Başkan Prachanda ve Kiran yoldaş çizgi meselesinde görüşlerini iki ayrı belge halinde MK'ya sunmuştur. Bu belgelerdeki temel farklılıklar, birincisi yaşanan deneyimlerin nasıl sentezleneceği üzerine, ikincisi

cisi halk devriminin tüm müttefiklerinin nasıl ve hangi taktiksel sloganla birleştirilebileceği ve esas düşmanın nasıl tecrit edileceği üzerine ve üçüncüsü üç mücadele cephesi arasında koordinasyonun nasıl sağlanacağı ve hangisinin esas olduğu üzerinedir.

Çizgi mücadelesinin yoğunlaştığı esas nokta ise Yeni Demokratik Devrimden önce farklı bir burjuva diktatörlüğü aşamasının olamayacağı üzerinedir.

Konvansiyonun bir diğer önemli misonu da örgütsel birliği sağlamaktır. Bunun en iyi yolu ise iki çizgi mücadelesinin açık ve tarafsız şekilde ifade edilmesi yani parti içi demokrasinin hayat bulmasıdır.

Merkez Komitesi kendisine sunulan iki belge üzerine bu belgelerden birini oylama ile seçme yerine tüm partinin iradesini, görüşlerini alarak ve ciddi tartışmalarla derinleştirme ve iki belgenin tek bir belge haline getirilmesi gerektiği kararına vardı. Bu amaçla iki belgeyi de MK'nın resmi belgesi olarak Konvansiyona sundu. Ancak bu şekilde partinin tüm saflarında ideolojik ve siyasi konularda daha üst düzey bir anlayışa ulaşmak mümkün olacaktır. Bu büyük tartışma parti tarihinde demokrasinin geliştirilmesi konusunda ileri ve yeni bir yöntemdi.

Başkan Prachanda'nın sunduğu "Halk Yanlısı Federal ve Reketçi Cumhuriyet" ve Kiran yoldaşın sunduğu "Federal Ulusal Halk Cumhuriyeti" belgeleri öneri, eleştiri ve tartışmaların sonucunda "Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti" sloganıyla tek bir belge haline getirildi.

MK toplantısı

Kızıl Yıldız dergisinin 20-31 Aralık tarihli 20. sayısında ise Ulusal Konvansiyonun ardından **8-15 Aralık** tarihlerinde toplanan **Merkez Komite** kararlarına yer verdi. Bu

toplantıda 4 ay sürecektir "ulusun bilinçlendirilmesi ve kalkınma kampanyası"nın başlatılmasına karar verildi.

MK aynı zamanda çalışma tarzı üzerine Prachanda yoldaşın tek bir belge haline getirdiği "Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti" politikasını da onayladı.

Toplantıda ayrıca Nepal Kongresi, Madhesi Partileri ve diğer kralcı partilerin NKP(Maoist) önderliğindeki hükümeti düşürmek ve elde edilen kazanımları yok etmek amacıyla "Demokratik İttifak" ismi altında bir cephe oluşturmasına karşılık olarak halkın talep ve özelemlerine hayat vermek ve süreci ileriye taşıyabilmek için tüm yurtsever ve cumhuriyetçi güçlere yeni bir cephede buluşma çağrısında bulundu. NKP(Maoist) sınıfsal temelde iki taraf arasındaki kutuplaşmayı keskinleştirme ve halkı harekete geçirme kararı aldı.

NKP(Maoist) MK üyesi Bastola yoldaş da monarşinin sona ermesine rağmen feodalizmin mevcudiyetini koruduğunu, toplumun gelişimine engel olmak isteyen güçlerin çabalarına karşı ulusalci ve cumhuriyetçi güçlerle feodalizme ve komprador bürokrat burjuvaziye karşı birleşik cephede buluşmanın anın görevi olduğunu açıkladı. **Bu birleşik cephenin statükocu parlamenter partilerin yanı sıra eski bürokratik yapıya karşı da mücadele edeceği** açıklandı. Derginin Editör bölümünde bu gerici partilerin sürece engel çıkarmak için her türlü yolu denediği, anayasanın yazılması ve yasaların hazırlanması için atılan her adımda itirazlarda buldukları, alınan kararların yerellerde hayat bulmaması için de çaba harcadıkları, Nepal Ordusundaki monarşi yanlısı komuta kademesinin tasfiyesi ve Halk

Kurtuluş Ordusu ile bütünleştirilerek yeni bir ulusal ordunun kurulması sürecini sabote ettikleri belirtildi.

Bu doğrultuda alınan bir diğer karar da devrimci hareketin kutuplaşmasını sağlamak için devrimci parti ve örgütlerle birleşme kararıdır. Komünistlerin ve devrimcilerin birleşerek yarı-feodal yarı-sömürge üretim biçimini yıkmasının, devrimcilerin tek bir merkezden yönetilmesinin önemi vurgulanmaktadır. **Bu doğrultuda 12 Ocak'ta NKP (Maoist) ile NKP(Birlik Merkezi-Maşal) birleşti.** Kızıl Yıldız dergisinin 16 Ocak tarihli 22. sayısında 13 yıl önce Halk Savaşının başlaması konusunda görüş ayrılıklarından dolayı ayrıldıkları Birlik Merkezi-Maşal ile Yeni Demokratik Devrimin tamamlanması ve MLM konusunda ortaklaşmayı keskinleştirme için NKP(Maoist)'in birleştiği vurgulandı. Birliğin ardından partinin ismi **Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist)** adını aldı. Basında NKP(Maoist)'in **NKP (ML) Devrimci** ile birleşme sürecini de tamamlamaya başladığı haberleri yer almaktadır.

MK toplantısında Başkan Prachanda'dan sonra ikinci lider olarak Kiran yoldaş belirlendi ve Kiran yoldaş örgütlenme bürosunun sorumluluğuna atandı. Gajurel yoldaş da enternasyonal büro sorumluluğunu devam ettirmekte.

Nepalli devrimciler ve komünistler tarihin omuzlarına yüklediği ağır misonun bilincine sahip devrim lehinde ilerletmek ve Yeni Demokratik Devrimi tamamlamak için kritik ve önemli kararlara imza atmakta ve harekete geçmektedir. Gerici partilerin tüm saldırılarına ve engellerine rağmen Maoistler Nepal halkıyla bütünleşerek zaferi elde edeceklerdir.

Bazı önemli kararlar

PARTİ İÇİ mücadeleden devrimin ruhu olduğunun ifade edildiği yazıda Bastola yoldaş, alınan bazı kararları şöyle ifade etmektedir:

CHUNWANG Toplantısında Demokratik Cumhuriyet bir geçiş aşaması olarak vurgulanmış ve bu cumhuriyetin ne burjuva ne de proleter bir devlettir tanımlaması yapılmıştır. Kharipati Ulusal Konvansiyonu buradaki vurguyu düzeltilmiş ve Marksizm-Leninizm-Maoizm'e göre burjuvazi ile kapitalizm arasında böylesi bir geçiş devletin olmayacağı, yalnızca sosyalist devletin kapitalizmle komünizm arasında bir geçiş devleti niteliğine sahip olduğu, sosyalizme geçişte ilerici, ulusalci, demokratik, devrimci güçlerin diktatörlüğü olan demokratik halk devletinden başka kapitalizmle sosyalizm arasında farklı bir aşamanın olmayacağı kararı alınmıştır. Dolayısıyla NKP(Maoist)'in hükümetine önderlik ettiği mevcut devletin halen burjuva devlet olduğu ve komprador burjuvazi ile toprak ağalarının egemen sınıflar olduğu vurgulanmıştır.

BENZER şekilde Chunwang Toplan-

tısı bilimsel bir yaklaşımla Demokratik Cumhuriyetin kuruluşunun ardından yeni koşullar ve gelişmelerin ortaya çıkacağını belirtmişti. Buna göre gerici sınıf ve burjuva partiler cumhuriyeti parlamenter cumhuriyete dönüştürmek için çaba harcayacakken Proletarya Partisi ise bu devleti Yeni Demokratik Cumhuriyete dönüştürmek için mücadele edecektir. Bu noktada Kharipati Ulusal Konvansiyonu süreci parlamenter demokrasi yönüne çevirmek isteyen burjuva unsurların yalnızca parti dışında burjuva partilerde değil, aynı zamanda devrimci partinin kendi içerisinde de mevcut olduğu vurgusunu yapmaktadır. **Partinin barış sürecine girmesiyle birlikte esas mücadelenin yasama organında ve hükümette olduğu anlayışının parti saflarında yaygınlaştığı tespiti yapılmakta ve bu anlayışın devrimci kitlelerin devrimi tamamlamadaki yaşamsal rolünü anlayamadığını belirtmektedir.** Bu yanlış anlayışın partiyi ağırların egemen sınıflar olduğu vurgulanmıştır.

cephede mücadele etmesinin önemine parmak basmaktadır. **Bu cepheler sokak, meclis ve hükümettir ve bu cepheler için de esas olan sokaktır. Bu nedenle anayasanın yazılma sürecinde halkın seferber edilmesi ve devrimi ileriye taşıması görevi netleştirildi.**

ULUSAL Konvansiyon aynı zamanda Büyük Proleter Kültür Devrimi anlayışının yansımaları olmuş, parti üye ve kadroları parti önderliğindeki eklektik, ben merkezci, pragmatik yaklaşımları da mahkum etmiştir.

DERGİNİN aynı sayısında yazan **Khim Lal Devkota** ise konvansiyonda yeni ulusal ordunun kurulmasını, halk yanlısı yeni anayasanın yazılmasını, ekonomik kalkınmanın ve kendi kendine yeterli bir ekonominin kurulmasını karar altına aldıklarını belirtti. Devkota yoldaş aynı zamanda aksi yönde tüm propagandaya rağmen tek parti diktatörlüğü kurma amacında olmadıklarını, proletarya diktatörlüğü altında da çok partili rekabeti savunduklarını, bu görüşü 20. yüzyıldaki komünist hareketin tarihini inceleyerek ulaştıklarını da vurguladı.

